

BODHINI MALAYALAM
READERS
BOOK V

ബോധിനി

പാഠവലി

അദ്ധ്യാം പാഠം

—
—
—
—
—
—

ഗമകത്താ
ഐപുൾത്തെരാൻ
തിരമന്മുകേണ്ടു്.

ക്രോധിക്കപാഠവലി

അരണ്യം പഠം.

റസ്മകർത്താ

അഴുൾത്തന്മാരാൽ തിരമനസ്സേകാണ്ട്,

വിഷയവിവരം

പാഠം	പുന്ത്
1 കുടക്കലിക്കുമ്പും തച്ചടയ കഴുക്കിം	2
2 നീതിമാല	4
3 വാദ്യീകി	6
4 കണ്ണൻറ ചതി	10
5 പെരുവട്ടപ്പസ്പത്രപം	12
6 മുലും സിംഹാദിം	14
7 ഒരു ദിവ്യാലോചന	17
8 പൂർണ്ണാകാലക്ഷിപം	19
9 ആചായ്യസപാമികളിടെ ബാല്യം	21
10 മയൻറ മായാപുഠി	23
11 കാകൻ	25
12 അംബരീഷൻ	28
13 നീതിമാല	31
14 യോഗിയാതിരിപ്പാട്ട്	33
15 കക്കാനിരങ്ങിയാൽ നിൽക്കാനറിയണം	36
16 കാടമാർ	37
17 മനോരാജ്യം	40
18 പൊന്നാനി	42
19 അരയന്നതിനെൻ്റെ ധാത്ര	46
20 രാജവീശമാർ	48
21 മണ്ണതിന കണ്ണൻ	51

	പുണ്ണ.
22 സപാമിയാങ്കട ഭിക്ഷ	54
23 ശാസ്യാരീവിലാപം	56
24 സപയംപ്രകാശമുള്ള ജന്മ ക്രിം	60
25 ചെണ്ട	68
26 നന്ദാണിരാജാവു്	65
27 വിച്ഛരവാക്യം	67
28 മഹമഹ ഭന്നിബി	68
29 മഹമദ്‌വാക്യം	74
30 ശ്രീചക്രം	73
31 ആവാലാതി	77
32 വാൽനാക്ഷത്രം	80
33 നാളികേരം	82
34 തിരവഞ്ചിക്കളം	85
35 നാളികേരം (ത്രം)	88
36 കൂഷിയും, കൈതെതാഴിലും, കമ്പ്രവട്ടിം	91
37 നാളികേരം (ത്രം)	98
38 ശ്രീയേശ്വരം	101
39 സഭാഗ്രഹം	104
40 പമ്പേലാധാരണം	106

അംഗമാം പാതവുന്നുകൾ.

മംഗളം.

പ്രഭാതഗീതം.

ജയിക ജനമനോജനതാവേ! ജയിക നീ! •
ജയിക ഭരതോർഹ്മീഭാഗ്രത്തിൻവിധാതാവേ!
മഞ്ചന്നിഞ്ചീടം റിമിപുംഗവൻതനിൽനിന്നും
മലങ്ങളുതരമായ മലയാദ്വിയിൽനിന്നും
അന്തരീക്ഷത്തെയാകെ മുളംമാക്കിയുംകൊണ്ട്
പൊന്തിനില്ലെന്ന നിന്നേറ ചുണ്ണമാം തിരുനാമം
നീലിമ തെളിയുന്ന കാളിദീജലത്തിലും
പാലിനോടൊക്കം ദിവ്യജാവനവീപയസ്സിലും
തിരുഖ്കല തല്ലിയാക്കുന്ന കടലിലും
തിരുള്ളുന്നണ്ട് നിന്നേറ ചുണ്ണമാം തിരുനാമം.
അതതിരുനാമത്തിക്കൽ പഞ്ചാഖും സിന്ധുതംരും
അതുമല്ല വംഗകലിംഗചോളാദിയും
സതപരമുണ്ണൻ നിൻ ദിവ്യതാനക്കറ പാടി-
യോത്തായമിച്ച നിന്നേറയാഗിസ്സിന്നത്മിക്കുന്നു.
ജയിക സ്വർഘവൃഥാതാവേ ജയിക നീ
ജയിക ഭരതോർഹ്മീഭാഗ്രത്തിൻ വിധാതാവേ!

കരിപ്പുന്നു കേരവൻനായർ

പാരം നന്മ്.

കുടൽമാനിക്കവും തച്ചടയക്കയും മഴും.

ഹരിങ്ങാലക്കട ഗ്രാമകാരായ നന്ദതിരിമാരുടെ സഭാധേശാഗം വകയാകുന്ന അവിടെയുള്ള ക്ഷേത്രം. ആ ദേശാഗത്തിൽ കൊച്ചി വലിയത്തുറാനും ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. ക്ഷേത്രത്തിലെ ബിംബവും ദർക്കരു കെട്ടവന്ന തിനാൽ മാറി പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ടതായി വന്നു. ബിംബവും മാറി കലശം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു ആര്യവും മണ്ഡായി.

ഭാണാട്ടകരെ നാലു വീടിൽ കുറപ്പുമാരിൽ കമരം കുറപ്പു് എന്നാരാഡു ഉണ്ടാക്കിതുന്നു. ആ കുറപ്പുന്ന സമീക്കാൻ റാസ്തയിൽ വയറുന്നോടു വന്നു പിടിച്ചെട്ട്. അതു മാറവാൻവേണ്ടി അയാൾ ഹരിങ്ങാലക്കട വന്നു ഒജന്നാന്തരക്കാം. അങ്ങനെ ഭജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോരു ഒരുഭിവസം ബിംബത്തിനേക്കു ഒരു തേജസ്സു കണ്ടു. പി നേരും അനേകം ആഴ്ചകൾ അതു കാണുവാൻ വന്നു. കണ്ണവക്കല്ലൂം അതു മാന്ത്രികക്കല്ലൂണ്ടോ എന്ന സംശയം തോന്തി. സംശയം തീച്ചുവാൻ എന്താണു വേണ്ടതെന്ന് ആലോചനയായി. ‘കായംകുളത്തു രാജാവിന്റെ കരുളിൽ ഒരു മാന്ത്രികക്കല്ലുണ്ട്’. അതു കൊണ്ടുവന്നു കുട്ടിവച്ച നോക്കണം. എന്നാൽ അറിയാം’ എന്ന കുറപ്പു് പറഞ്ഞു. ക്ഷേത്രാധികാരികളുടെ കരുളിൽ ഒരു എഴുത്രും കൊടുത്തു. അതുംകൊണ്ട് അവർ കായംകുളത്തു രാജാവിനെ ചെന്നുകണ്ടു. രാജാവു രത്നം അവരെ

എല്ലിച്ചുകൊടുത്തു. അതവശ്യം കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ മടക്കി കൊടുക്കണമെന്നും കല്പിച്ചു.

രതാവുംകൊണ്ട് യോഗക്കാർ ഇരിങ്ങാലക്ഷ്മൈ വന്ന പ്രോഡ മുഖ കണ്ണിൽനാ .തേജസ്സു കാണുന്നില്ല. കരിവസം കഴിഞ്ഞപ്രോഡ അതു വീണ്ടും പ്രകാശിച്ചു. അതുകണ്ട് രതാം തേജസ്സും ഒപ്പുചുംനോക്കി. രണ്ടിനേരും പ്രഭ ദത്തിനും. കരുതിയ പിടിച്ചിട്ടിനും രതാം കാറ്റാനതയായി. അതു തേജസ്സുടക്കുടിപ്പേൻ. ഇങ്ങനെ മാണിക്കം ബിംബവത്തിൽ കുടിയതുകൊണ്ടാക്കുന്ന ഇരിങ്ങാലക്ഷ്മൈ തേവക്ഷി കുടക്കുമാണിക്കം എന്ന പേരുള്ളായതു്.

കായങ്കളും രാജാവിനു രതാത്തിനു പകരം സമുദ്ദായസ്ഥാനം കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അള്ളായി കമാരക്കുള്ളിനെ നിയുക്തിചെയ്തു്. തിരുവിതാംകൂർ രാജാവു കായങ്കളും പിടിച്ചപ്രോഡ ഈ അവകാശവും അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടി.

സമുദ്ദായസ്ഥാനത്തെക്കു രാജാവു നിയുക്തിക്കുന്ന ആരംകൾ ‘തച്ചടയക്കയ്ക്കും’ എന്ന പാതയുവരുണ്ടു്. കൂടുള്ളിനെ അവരുടെയിച്ചുതു കൊല്ലുവക്കും 517-ാമാണ്ട് മകരമാസത്തിൽ ആകുന്നു.

തച്ചടയ കയ്യുള്ളിടെ അവരുടെയത്തിനു പല ദേവദിക്കകൾക്കും ഉണ്ടു്. അതുവാനേയരിതന്നുാക്കാളാണു് അതെല്ലാം നടത്തേണ്ടതു്. കയ്യുള്ളേ അവരുടെയത്തിനു കൊണ്ടവജ്ഞേയാം കൊച്ചുരീരാജാധ്യ വാല്ലുജ്ഞാഖത്തോടുകൂടി എത്തിരോൽക്കുന്നും. അവരുടെയം കഴിഞ്ഞാൽ കയ്യും ക്കും സൈപാനത്തിൽ കയറി മണി അടിച്ചുതോഴ്യം. സ

നൃാസിയുടെ മുതൽ ആചരിക്കുകയും വേണും. ഇങ്ങാം
തിക്കിൽ പിറന്നവനാണെങ്കിലും തച്ചുടയ കഴുൽ മും
മണ്ണനോട് സമനായി വിചാരിക്കുപ്പുട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം
രഞ്ജന നടപ്പ് കേരളത്തിൽ മററുക്കുകയും കാണാനുത്തമം.

—:0:—

പാഠം രണ്ട്.

•
നീതിമാല.

അശുക്തമായ ജീളാങ്ക കാഞ്ഞമോരോ
നയംപ്രയോഗിച്ചു നടത്തിക്കൊല്ലു.
സുജുക്തമായ ജീതു ചെയ്യു റിനും
വ്യയം വിചാരിച്ചു മട്ടിച്ചിക്കൊല്ലു 1

എറെപ്പിള്ളുക്കുള്ള നരൻറെ വിത്തം
തീരേക്കരിയ്ക്കുന്നിതു തസ്സുരൂമാർ
നേരാദയാരായം നിന്നും തെയ്യനു-
മോരോവ്യയം ചെയ്തിലന്ത്യമെത്തും 2

നേരുന്നു തോനുനുനാരസത്രുമോതീ-
ട്ടാരാലുംരാളുക്കുവൈളിച്ചിക്കൊല്ലു
ഓരോത്തമം വരയുന്നവച്ചു വോരിയു
പാരം വിരോധം സകലക്കുഞ്ഞിം 3

പരൻറെ മഹുത്തിലെഴും ധനത്ത-
ജുരച്ചതശ്ശേ കൈകുതൽ വിട്ടിട്ടുനോന്നു

പറന്നിടം പ്രംവതുകിട്ടമെന്നാ-
ങ്ങളും കൈവന്തിരെന് തൃജിയുണ്ട് 4

നല്ലാക്കിവേണ്ടിട്ടുകും സഹായ-
മെല്ലാം ശിലാരേവയൊടോത്തിരിക്കും
കില്ലിപ്പ ഭൂജക്കുതുകും സഹായം
വെള്ളിത്തിലിട്ടോയെ വരയുണ്ട് 5

പുഡിക്കുഴുന്നാൽ കെട്ടത്തവെദ്യുന്ന
പുലിയുണ്ടപത്മാശന മായിട്ടും.
പലക്കംചൊയ്യും തുണ്ണും ചിലപ്പോറും
പലിച്ചിട്ടാമാത്ര വിനാശമായുംതാൻ. 6

നല്ലായെ സാത്തുക്കാളെഴും ഗ്രഹത്തി-
ലെല്ലാക്കിമേറും സുവമേ ദമിയുണ്ട്
വല്ലാത്ത ഭൂജപ്പുള്ളത്തെന്നു ദേഹം
പുള്ളിപ്പലിക്കാളെള്ളായെ ക്രുഠതനെ. 7

മുഖമാവിഡപരമാഴി മുത്തു പാപി-
ക്കീടാന് പുണ്ണുകുംിയമുത്തുവല്ലാ.
ഉടനററിടം ഭൂജനമാത്രവാസം
പാടേ മുന്നാഞ്ഞരംകൊണ്ടു മുത്തുതനെ. 8

മരിച്ചിടം മുഖരുത്തിട്ടുണ്ടോ അ
മധതപ്പമുട്ടുനവർ താഴുമേറും
കനംചുഞ്ഞുന്നതു പൊങ്ങിനിൽക്കും
കിന്നത്തുനു താഴുമത്തുന്നപ്പോഡം. 9

മനസ്സുവെയ്ക്കാത്തവനിൽ പറിപ്പും
മുരായ്ക്കു ചുട്ടാത്തനിലത്തുവിത്തും
ഉണങ്ങിട്ടും കൊന്മാൻ ലൈഴ്സന് കായും
ഹലിച്ചിട്ടാ ഭജ്ഞനിൽ നഷ്ടവാക്കണം.

10

എ. കൃഷ്ണപിഠായോട്.

പാഠം മൂന്ന്.

വാദ്യനികി.

പണ്ടി വിത്രക്കുടാദിയുടെ സമീപത്തുള്ള വന്നതിൽ
ങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണന്നൾ വസിച്ചിരുന്നു. ഈദ്ദേഹം ജീവംകൊണ്ട്
ബ്രാഹ്മണന്നന്നായിരുന്നുവെക്കിലും മുത്തികൊണ്ട് ഒരു
കിരാതന്നായിട്ടാണു കഴിഞ്ഞുവന്നതു്. തന്റെ കുലാചാരം പരിപ്രാജിച്ചു്,
കിരാതന്നാരോടുകൂടി സധവാസം
ചെയ്യും ചെറുതുംകൊണ്ടുപജീവിക്കയും ചെയ്യുവനു. ഈദ്ദേഹത്തിനു് ഈ വർഗ്ഗത്തിലുംപെട്ടു ഒരു ഭാംഗ്യും
അംത്തിൽ ഒട്ടേരു സന്നാനക്കുഴുണ്ടായിരുന്നു. ദിവസം ചുണ്ണാട്ടം
വില്ലുമനും ധരിച്ചു കിരാതന്നാരുമായി കാട്ടിൽ സംഘരിച്ചു്,
തന്റെ പ്രിജപ്പും തീരെ മരന്നു്, പാനമന്മാരെ
ഉപദേഹിച്ചു് അവരുടെ വസ്ത്രാലികൾ അപമരിക്കയും
മരു ജന്മക്കൂള ഡിംസിക്കയും ചെയ്യുവനു. ഈ വിധ
തതിലാണു തന്റെ കുട്ടാംബം പുലത്തിവന്നതു്. ഈങ്ങൾ
നെ സംഘരിക്കുന്ന കാലത്തു് ഒരു ദിവസം സംശ്വരിക്കുന്ന
കൂടു എവിടെയെ പോകുന്നതിനായി ആ വഴിയെ വ

നൂ. ഇവരെ കണ്ണ ഉടനെ ഇട കിരാതചോരൻ ഇന്ന് നല്ല തമമാണ്ണനു കയറ്റി ഇവയുടെ പുരകെ ഓടിയെ തി. മദ്യാഹ്നമാത്രാഖ്യത്വജസ്പികളായ ഇവർ, ഇവൻ നിർദ്ദേശം ഓടി എത്തുന്നതു കണ്ട് അപ്പും സംഭവ തോട്ടങ്കുടി കിരാതനോടിങ്ങനെ ചോദിച്ചു. “ഹേ! ഇപ്പോൾ നീ എന്നാണ് ചെപ്പും പോകുന്നതു്? പാമാത്മം തങ്ങളോട് പരഞ്ഞാൽ വല്ലതും നിന്മത്തിയണാക്കാം” “എനിക്ക ഭാഞ്ചുയും പുത്രാഖം ഉണ്ട്. അവർ ഇപ്പോൾ വിശ്വസ്തകാണ്ട വളരെ വലഞ്ഞിരിക്കാണ്. തൊൻ വേണും അംബക്ക് ആര്യാധം സമ്പാദിച്ചു കൊടുക്ക വാൻ. ഇതിനുവേണ്ടി നിത്യവും തൊൻ വഴിയോക്ക രോട് ധനം പിടിച്ചുപറിച്ചു കൊണ്ടുവെന്നു്” ഒരു ക്ഷേര പതിവാണ്. നിങ്ങളോടും വല്ലതും ഏകക്കലാക്കാമെന്ന വിചാരിച്ചാണ് ഓടി എത്തിയതു്” എന്ന പറ തന്തു. ഇതുകേട്ട് മനിവരമാർ സന്നിതം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “എന്നാൽ നീ തൈസം പരഞ്ഞുന്നതുംപാലെ ചെയ്യുക. നീ ഉടനെ പോയി നിന്നുറ കുട്ടംബത്തോടും ചോദിച്ചുവരിഞ്ഞു് ഉടനെ വരുണ്ടു്.

നിങ്ങളുംപുണ്ണി തൊൻ ചെയ്യുന്ന പാപങ്ങൾ
നിങ്ങൾ ക്രിംപ്പക്കവരതാട്ട വാങ്ങി ദിമോ?

ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചിരിഞ്ഞു മട്ടാവയന്നതുവരെ തൈസം ഇട ഗ്രാമപാലകയുടെനെ നില്ലാം. സംശയം വേണ്ടും. ഇതു കേട്ട കിരാതൻ തെന്നുറ ഭാഞ്ചാപത്രാദികളെ വിളിച്ചു മധ്യമിന്നാർ പരഞ്ഞതുപോലെ ചോദിച്ചു. അവർ ഇങ്ങനെയാണ് പറഞ്ഞതു്.

“നാത്രവും ചെയ്യുന്ന കമ്മർഗ്ഗമലം
കത്താവൊഴിഞ്ഞു മററുന്ന ഭജിക്കുമോ
താന്നതാൻ നിരന്തരം ചെയ്യുന്ന കാണ്ണങ്ങൾ
താന്നതാനന്നവിച്ചീടുകൈനേ വന്നു”

ഇതുകേട്ട് ജാതനിയേൽനായ കിരാതൻ വളരെ വൃ
സനിച്ചുംകൊണ്ട് മടങ്ങിവന്ന വില്ലം ശമ്പും മുരെ കൂളി
ഞ്ഞു മഹാശിമാരു സാഖ്യാംഗം നമസ്കരിച്ച് ഇങ്ങനെ
പ്രാത്മിച്ച്. “അല്ലയോ അച്ചിഗ്രേജുമാരേ, മഹാപാ
പിയായ എന്ന രക്ഷിച്ചാലും.”

മനിമാർ ഇതു കണ്ട് “ഹേ! ഉദ്ധാനം ചെയ്യാലും,
അംഗോക്ക ഒത്തും. സംസാരമംകാണ്ടിളി പാലം ഇന്ന്
അംഗോക്ക സിലിച്ച്. തങ്ങൾ അങ്ങങ്ങളും ആപ്പേശം
തന്നാം. അങ്ങങ്ങൾ അനുകൊണ്ട് തന്ന ദതി വരും സം
ഗയമില്ല.” ഇതുയും പാറഞ്ഞു് അവർ തങ്ങളിൽ ആലേഹാ
ചിച്ച്. “ഇവൻ ഭർമ്മതതനാണ്. ഇവനെ ഉപക്ഷി
ക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും രക്ഷിക്കണമെന്ന പ്രാത്മിച്ചവനെ
എത്തു ഭയ്യനായാലും കൈവിട്ടുകളും ചാടില്ല. ഇവ
നെ മോക്ഷമാർപ്പോച്ചേശു ചെയ്തു രക്ഷിക്കണം” എ
നീരച്ച ശ്രീരാമനാമം വൃത്രസ്താക്ഷരച്ചുവുക്കമാണി ഇങ്ങ
നെ ഉപദേശിച്ചു. “സഭാ എകാറുമനസ്സാട്ടുക്കിമരാ,’
'മരാ,’ എന്നിക്കുന്ന ജപവിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങൾ തിരിച്ചു
വരുന്നതുവരെ ഇവിടെ തന്നെയിരിക്കണം” ഇതുയും പ
റഞ്ഞു മഹർഷിമാർ മറഞ്ഞു. ഇതനുസരിച്ചുകുംതാൻ
'മരാ,' 'മരാ,' എന്നതനെ സദാ ജപവിച്ചുകൊണ്ട്” എ
കാരുചിതനായി തന്നെതാൻ മറന്ന വളരെനാലും അ
വിഭാഗങ്ങൾ. നിശ്ചയിപ്പുവനായിരുക്കൊണ്ട് ഓഫോ

മുഴുവൻം പുരുഷകാണ്ട മുടിപ്പോയി. വളരെക്കാലം കു ശിഖതു മഹാഷ്ഠിമാർ ഇം സ്ഥലത്തുവന്ന് “ഈനി നിഷ്ട കുമിക്കു” എന്ന കിരാതനോട് പറഞ്ഞു. കിരാതൻ ഉടൻതനെ വന്നികത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു നിസ്ത്രമിച്ചു. മഹാഷ്ഠിമാർ കിരാതൻ വാദ്യീകി എന്ന പ്രേക്ഷം കല്പിച്ചു, വേണ്ടനു അന്നഗ്രഹങ്ങളിൽ നൽകി മടങ്ങിപ്പോയി. ഇത്രേമധമാണു രാമാധനകത്താഡും ബ്രഹ്മജ്ഞനമായ വാദ്യീകിമഹാഷ്ഠി. നിജീളക്കമായ പദ്ധതാപ ദിം സജ്ജനസംസ്കർഥം ഭക്തിപ്പൂർവ്വകമായ ദൈവത്തേവയും കൊണ്ട് പാപസന്ധേയം മഹിപ്പിക്കാമെന്നാജീതിന് ഇത്രേമം ഒരുത്തമട്ടുംനമാണു്.

പ്രോകാപവാദത്തെ ദയപ്പെട്ട ശ്രീരാമൻ സീതയെ പരിത്രജിച്ചു അവസരത്തിൽ ഗർഭിണിയായ ആ സതി യെ സപകിയാത്രമത്തിൽ കൊണ്ടപോയി സംരക്ഷിക്കു യും അവിടെവെച്ചു ജാതന്മാരായ ബാലന്മാരെ വില്ലു അഭ്രസിപ്പിക്കുയും രാമാധനപ്രഭവന്നും ഉണ്ടാക്കിപ്പറിപ്പിക്കുയും ഇവരെക്കാണ്ട രാജസന്ദേശിൽ ഗാനം ചെയ്തിക്കു യും ടുവിൽ ഇവരെ രാജപുത്രന്മാരെന്നു യരിപ്പിച്ചു രാജാവിക്കൽ സമപ്പിക്കുയും ചെയ്തുതും ഇത്രേമംതനെന്നയാണു്. സീതയെ വിണ്ടും രാജസന്നിധിയിൽ ആനയിച്ചുതും തുടർ വാദ്യീകിമഹാഷ്ഠിതനെന്നയാണു്. ചോരന്നായ കിരാതൻ എവിടെ; ബ്രഹ്മജ്ഞനമായ മഹാഷ്ഠി എവിടെ? രണ്ടും ഒന്നതനെന്നയാണെന്നു പറയുന്നോടും ആരാണ വിസ്തൃതിക്കാതത്തു്?

പാഠം നാല്.

ക്ലിനിസ്റ്റ് ചതി.

ശ്രദ്ധിയാമ

അപ്പാട്ടവീട്ടിലെയ്ക്കുന്ന നൽകവാ-
നപ്പുങ്ങൾ നിമ്മിച്ചുനിന്നൊരു നാൾ
പാതുത്തിലാക്കിയടച്ചുണ്ട് ഖാധിച്ച
യാത്രയ്ക്കിനെ ഞാൻ പാത്തനേരം
പിന്നോടിലും കൈക്കുത്തങ്ങളും പുകിനാൻ
പിള്ളയായി വന്നോടിയപ്പോറ
തപ്പിനിനീട്ടേണ്ടപ്പുങ്ങൾ കാണായ-
തപ്പിള്ളക്കല്ലാമെ നൽകി മുവിൽ
താനെ മെട്ടണ്ണുകൊണ്ടാസ്പടിച്ചീടിനാൻ
മാറ്റിച്ചുനിന്നു മനം കഴിക്കു
ത്രാജ്ഞങ്ങളായും ഗോമയം ലേശങ്ങ-
ളുക്കുവെ കൊണ്ടുപോതും തന്തിൽ
ചുരിച്ചുപിന്നെപ്പാതിഞ്ഞുകെട്ടിടിനാ-
നായമരിയാതെ മുന്നേപ്പോലെ.
താനങ്ങൾപിന്നെത്തൻ പിള്ളയായിപ്പോയു
ഗാനം തുടങ്ങിനാനുനം നീക്കി,
യാത്രയ്ക്കു കൊല്ലുമ്പെത്തായ നേരത്തു
പാതുവായി ഞാൻ മെല്ലു മെല്ലു.
അപ്പാട്ടവീട്ടിലുക്കുത്തങ്ങളും പുകിനേ-
നപ്പുങ്ങൾ നൽകവാനുള്ളുന്നായി;
കുരിക്കുവായോരു മച്ചുകും തന്തിലെ
പാരം കരിച്ചുജോരു തുന്നപ്പോറ

മഹുകം തന്നിലെ മെരുമേ ചെന്ന ഞാ-
 ന്ധൂർ ദ മുവില പുംതുനൈ
 മെല്ലവേവെച്ചിട്ട് ചൊല്ലിനിനീടിനേ-
 നെല്ലാങ്ങം വന്നങ്കു നിന്നനേരം
 “വേഴ്ത്ത യിലേതാൻ മുണ്ടുനൈൻ കൊണ്ടൻ
 കാഴ്ത്ത യായുന്നതുകവാന്നുനിപ്പോരു”
 എന്നതുകേട്ടവനേരിയ മോഭത്താൽ
 നന്നായിതെന്നങ്കു ചൊല്ലിപ്പിനേ,
 ഭാജനം തന്നായഴിച്ചു വെച്ചുനോട്
 ബാലകമാക്കല്ലോം നൽകിമുമ്പിൽ
 ശുറത്തിൽവന്നങ്കു ചുറരി നിന്നീടുന
 മറുള്ളേളാക്കായിട്ടും തെരെന്നപ്പോരു
 തന്നാടകളിലും മുന്ന നാലങ്ങനെ
 നന്നായിവാരിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുരു
 കാതലാചു ജോഡിയ കെകതവും റൂണമി-
 ചെച്ചുതൽ താൻ ചെള്ളുള്ള വണ്ണനത്തെ
 കച്ചകമായിട്ട് കാണുത്തായും യാൽ
 അന്ധുനമാഞ്ഞരിഞ്ഞിലപ്പോരു.
 ചാണകം നാടുനിതെന്തിതെന്നല്ലാങ്ങം
 സദേശമിച്ചുനോട് വാഴിലാക്കി
 വേഗത്തിൽ .നിന്ന ചവച്ചുതുടങ്ങുന്നോലു
 വേരോന്നാപ്പുന്ന മുവക്കുള്ളില്ലോ.
 തങ്കളിൽ തങ്കളിൽ നോക്കിത്തുടങ്ങിനാൽ
 കൊണ്ടതനം കാട്ടനോരെന്നപോലെ
 ബാലകമാക്കംക്കു മുന്നം ചെരുവുമെ-
 യാലസ്രമായിത്തുടങ്ങിതപ്പോരു.

പിന്നെയങ്ങളും വന്നനിന്നെൻ്തുവം
തന്നിലെ പിന്നെയും മുണ്ടിച്ചും ണ്ണി.
കോപിച്ചുനിന്നുവേപിച്ചു കയ്യമാ-
യ്യേപരഞ്ഞീടിനാരാധവയ്യും
എപ്പുംമെകണ്ണ ചിരിച്ചുനിന്നിടിനാൻ
പിജുതമായ്യനിക്കൊള്ളും.

ചെരുള്ളുറി.

പ്രാം അഞ്ച്.

പെരുപ്പുസ്ത്രപഠം

ബ്രിട്ടീഷ്കോള്യുടെ കീഴിൽ അന്നേകം നാട്ടരാജ്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കാണാനില്ലോ? അതിൽ ഒന്നാണെല്ലാ നമ്മുടെ കോച്ചിരാജ്യവും. ഈ പോലെപെരുതമാക്കമാർക്കേരളം വാണിജന കാലത്തും അവിടെ പല ചെറുരാജ്യങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. പെരുച്ചാക്കമാരുടെ കീഴിലും ഇംഗ്ലീഷ്യരാജ്യങ്ങൾ ഭരിച്ചിരുന്നവരെ സ്വന്തപിക്കാൻ എന്നാണു പറഞ്ഞിരുത്തുന്തു്. അവർ മിക്കപേരും പെരുതമാക്കമാരുടെ മക്കളോ മരുമക്കളോ ആയിരുന്നു. അവരുടെ വംശങ്ങൾക്കു സ്വന്തപിക്കാൻ എന്നം പറഞ്ഞു വന്നു.

കൊച്ചിരാജവംഗം ചേരമാൻ പെടുമാഴിടെ മനുകൾ താഴുവഴിയാകുന്നു. പരബ്രഹ്മംപോലെ ഇന്നും ആ രാജവംഗത്തെ പെടുവുട്ടുസപ്രത്യേപം എന്നു നാം വിളിച്ചു വരുന്നു. ഇങ്ങനെന്നേപോൾ വരുവാനില്ല കാരണമെന്തു്?

മാർത്തോഡാദാലിയക്കര വന്നകാലത്തു പെടുമാഴിടെ മനുകൾ തിരുവഞ്ചിക്കളിൽത്താൻ താമസിച്ചിരുന്നതു്. കാലം കരംചെന്നുള്ളാൽ സന്താനങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നു അവക്ക് പല താഴുവഴികളായി പിരിഞ്ഞു താഴസിക്കേണ്ടിവന്നു.

മുത്തതാളുച്ചി, ഇളയതാളുച്ചി, മരിഞ്ഞുർ, ചാഴിയുർ, പജളിവിങ്കം എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു താഴുവഴികൾ പാശ്ചാത്യകാലത്തു പുഡാനുഭവിച്ചു. അവരുടെ മുലം വന്നേരിനാട്ടിൽ പെടുവുട്ടു് എന്നുഭേദമാകുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു് ഈ അഞ്ചു താഴുവഴികൾക്കും കുടിപെടുവുട്ടുസപ്രത്യേപം എന്ന പേരുണ്ടായി. അഞ്ചു താഴുവഴികളിലും കുടി മുള്ളു ചെന്ന പുരുഷനു പെടുവുട്ടുവീം എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുണ്ടായി.

പെടുമാഴിടെ ഉട്ടപ്പിറന്നവളായ ഒരു തന്ത്വരാട്ടിക്കൈ തുതാലി ചാത്തിയതു വന്നേരി പെടുവുട്ടു് എന്ന ഒരു നന്ദുതിരിയായിരുന്നു എന്നും ആ വഴിക്കാണു പെടുവുട്ടുസപ്രത്യേപം എന്ന പരബ്രഹ്മം ശാഖയിൽത്തന്നും ഒരു ഏറ്റിമ്പുകണ്ണു്.

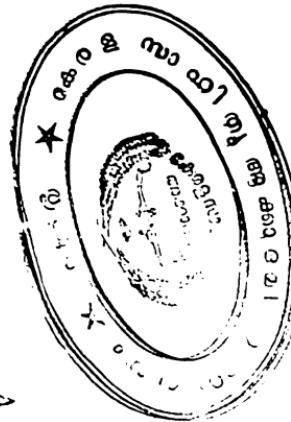
വന്നേരിനാടു് ഇള്ളും മുട്ടിശ്ശുമലവാറിൽ ചേന്ന പൊന്നാനിതാളുകിൽപെട്ട കിടക്കണ്ണു. ആ ഫും

ഈ പണ്ട് കൊച്ചിരാജ്യം വകയായിരുന്നു. വന്നേറിവി അകൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കോവിലകത്തിന്റെ തന്മൂലം അവിടെ നഗരിച്ചുകിടക്കുന്നതായിക്കാണും. പെരുമാക്കുന്നതു വാഴ്ത്തു ചൊലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പെരുവക്കുള്ളപ്പിലെ അരിയിട്ട് വാഴ്ത്തു യും കിരീടധരണവും ഇവിടെവെച്ചായിരുന്ന നടത്തിയിരുന്നതു്. ഈ അടിയന്തിരങ്ങൾ ലഭ്യാത്യായിട്ട് വളർക്കാലമായി. ആ പേരുകൾ മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പെരുമാക്കുന്നാർ ധരിച്ചിരുന്ന കിരീടം തന്നെയാണ് കൊച്ചിരാജ്യാക്കുന്നതും അനും ഹിരസ്സിൽ വഹിച്ചിരുന്നതു്. ഈ പ്പോൾ ആ കിരീടം ഇ ഒരുവയ്ക്കിന്നെടുക്കാൻശീലം.

പാഠം ആരു്.

മുയലും സിംഹവും

പണ്ഡിതു മദ്ദോള്ടുനെന്നുനായ മഹാസിംഹം
കണ്ണബരതും മുഗ്ഗും ശാഖാക്കവേ ഭക്ഷിക്കുന്നു.
കണ്ണബരതും മുഗ്ഗും ശാഖാക്കവേ സുപത്രവിച്ചു-
കൊണ്ടവർ മുഗ്ഗും ശാഖാക്കവേ ചൊല്ലീടിനാർ.
തന്മുരാനുനായ കഴിചുണ്ടുക്കിലുടിയഞ്ചുരലു
തന്മുരാനുനായ കഴിചുണ്ടുക്കിലുടിയഞ്ചുരലു
ശക്തിയില്ലെന്ന വന്നാലിങ്കുനെ ഉരാച്ചരം
ശക്തിമാനം തുടങ്ങിയാൽ ദിക്കുകൾ നഗരിച്ചുപോം.

ଶିଳ୍ପମତୀ ରାଜମୁଖ

രക്ഷണം ചെയ്യേണ്ടന രാജാക്കരം പ്രജകളെ
 ഉക്ഷണം ചെയ്യാൽ പാരം ക്ഷുമെന്നതേവേണ്ട
 ഇക്ഷണം നിമ്മത്താദം കാട്ടന്നപ്രജകളെ
 ശിക്ഷണം ചെയ്യാൻ കാലനെന്നിയേ മറ്റായള്ളി
 ഓരോരോ ദിനംതോഴുമോരോരോ മുഗങ്ങൾ
 ആരോമർ ഭജിച്ചുകളേണ്ടെ സപാമിൻ ഭവാൻ.
 ഉഞ്ചമിട്ടിയങ്ങൾ തന്മരാൻ തിരമുഖിയ
 ഉന്നമെന്നിയേ വരാമായതു ഭജിച്ചാലും
 പക്ഷിരാജൻ പണ്ട് പാന്ധുകൾ ദിനംതോഴം
 ക്ഷീഡ്യാൻ കുമരതാലെ വേന്നുവെച്ചുത്തപോലെ
 അങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്ന സിംഹധമ്പച്ചയും
 മംഗലം കലന്നങ്ക പോന്നിതു മുഗങ്ങളിം
 അന്നതൊട്ടാരോ മുഗമോരോ വാസരങ്ങളിൽ
 ചെന്നങ്കസിംഹത്തിനു ക്ഷേണമേകിട്ടുണ്ട്.
 ഇത്യമങ്ങാടമാസം ചെന്നപ്പോരു വിഭദ്യനായും
 മുലനാമൊക്കെയാളിനുമങ്കും ശം വന്നു.
 നമ്മുടെ മുത്രുഭിന്നം വന്നിതു മഹാക്ഷണം
 ജമമുഖങ്ങളും മുത്രപ്രാണിയും ദ്രവ്യമല്ലോ
 മുമ്പൻമെന്നതു സൗകര്യമുമെന്നീറ
 കമ്മദോഷമെന്നല്ലാതൊന്നുമേ ചൊൽവാനില്ല.
 വല്ലതുമപായമൊന്നണ്ണാക്കിപ്പിംഗേരുനെ-
 കൈല്ലുകതനു നല്ല കില്ലുകിനിലു തെല്ലും
 സ്വല്പിമാൻ വിചാരിച്ചാൽ വല്ലകാൽമെന്നാലും
 സിലിപ്പാൻ തടവില്ലെന്നുറക്കാൻ പറയുന്നു.
 തെരിറു വിചാരിച്ചു തത്തചെല്ലവാൻ കാലം
 തെരിറിച്ചു മറ്റും മറ്റും നടന്നചെന്ന മുയൽ

നിത്യവും ശീലിച്ചൊരു കാലത്തു കാണായ്ക്കു യാൽ
 ക്ഷേത്രക്കാണ്ഡവശനാം സിംഹവും കോപിച്ചിരു.
 എങ്ങനെ നേരം വൈകാൻ സംഗതി ശശാധ്യമ
 മന തൊൻ വിശദ്ധൈക്കാണ്ഡത്തുജും ഭൂവിക്കുന്നു.
 കൈകളിൽ ക്രൂപ്പിക്കുന്നു പറഞ്ഞു ശ്രദ്ധം കാലം
 വൈക്കുവാൻ മുലം സപാമിനോഷ തൊന്ത്രത്തിക്കാം
 മരുരാജ സിംഹം മാർക്കേ വന്നുടൻ നബഹത്തിനും
 ഏററവും മതിന്നട്ടത്തിടിനാൻ മഹാഘോരൻ
 മരുരാജത്തിനു പേടിച്ചു കാട്ടിക്കുന്നു
 മരുരാജ വഴി വളരുപ്പാിയ നടക്കാണ്ഡൻ.
 കുറമില്ലടിയന്നനോത്രം രക്ഷിച്ചീടിനാം.
 ക്രൂരകാരൻറെ പിശ സപാമികർ സമിച്ചീടം
 മരു സിംഹങ്ങൾ വന്ന വാദുകൾ കാട്ടന്നതു
 മരുവാൻ സപാമിയപ്പാതാങ്കളും മഹീതലേ
 “എങ്ങനെ മഹാമുഖൻ നമ്മുടെ വന്നെ വരാൻ
 സംഗതിയെത്തു വേഗാൽ സംഘരിക്കുന്നുണ്ട് തൊൻ,
 തൽക്കുണ്ണമാസിംഹത്തക്കാല്പാതെ നഥകിനാം
 ക്കുണ്ണലാവമില്ല കത്രമേചുന്ന ഭോഷണം?”
 ഇങ്ങനെ സിംഹത്തിനെറെ ഇംതുതി കേട്ട ശ്രദ്ധം
 “ഇങ്ങാട്ടേക്കഴുന്നാജീ”മെന്നുവൻ വഴികാട്ടി
 എത്രയും കണ്ണിശേഷായ ക്രൂപത്തിനു തീരേചേന്ന
 തത്രനിന്നരചെയ്തു തുക്കണ്ണംപാത്തയ്ക്കുന്നും
 ക്രൂപത്തിനുമീതെ ചെന്ന നോക്കിയാൽ സിംഹത്തിനും
 ഗ്രൂപത്തെനക്കിഞ്ചുന്നും സപാമിയെപ്പോലെതന്നു.
 എന്നതു കേട്ട സിംഹം കോപിച്ചു ക്രൂപത്തിനെറെ
 സന്നിധിയെ നിന്നക്കാണ്ടു കീഴുംപോട്ടു നോക്കിടിനും

തന്നെട പ്രതിസ്വപംപോലെ കുപത്തിൽ കണ്ട്
തന്നെട പ്രതിയോഗി സിംഹമെന്നോള്ളു മുഖൻ
ഉറററത്തിൽ സിംഹമനാദം ചെണ്ണേപ്പും കിണറിനു
മാറരാലിക്കൊണ്ട് മഹാസിംഹമനാദത്തക്കേട്ട്
എന്നെട ശബ്ദംപോലെ നീങ്കെത്തുടങ്ങിയാൽ
നിന്നെട ശരീരത്തെ ഭഗവാക്ഷരംണ്ട് ഞാൻ.

എന്നവൻ പരഞ്ഞപ്പേപ്പാളക്കുന്നതെന്നു കുപ-
നന്നിയന്നിനടൻ പ്രതിശബ്ദവുമണ്ണാസ്തന.

കൊല്ലുന്നണ്ട് ഞാൻ നിന്നെന്നയെന്നവൻ പരഞ്ഞപ്പേപ്പാൾ
കൊല്ലുന്നണ്ട് ഞാൻ നിന്നെന്നയെന്നിങ്ങളും കേരളപ്പാരായി.
കുലനാകിയ സിംഹം കണ്ട് കുപത്തിനിള്ളിൽ
സത്പരം കതിച്ച ചാടിടിനാൻ മഹാജളൻ.

ഉഴുത്തിൽ മലമേരും മുഖനാമവൻ കുപേ
വെള്ളത്തിൽ മുക്കിപ്പേപ്പാങ്കി കൈകാലും കുഴങ്ങുമ്പോൾ
വെള്ളവും കടിച്ചാളും പജ്ജുയും വീത്തു പൊട്ടി-
തെരാഉള്ളയും പിള്ളന്വൻ ചത്തുപോയെന്നേവേണ്ട്.

കാഞ്ചൻമാധുര
(പഞ്ചതന്ത്രം)

പാഠം എഴു്.

ക്കു ടിർഖാലോചന.

പണ്ടു് ഒരു വർത്തകൻ ഒരു കാളക്കുററെന വളർ
ത്തിയിങ്ങന. അതിന പബ്ലാത്തപ്പോൾ കൊന്ധകൾ
നടവിസ്താരത്തോടും അററക്കും ഒന്നോടെനു തൊട്ടിം

ഒംഗിയിൽ വളുന്നിരുന്നു. ആ വർത്തകരെ ചെറുപ്പ് കാലത്തു മുഴുവാനും മുതലശ്ശമരതു് ഇടവാനും വളരെ മോഹവും ശീലവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തു യാളയത്തിൽക്കൂടി ചാടി മുതലശ്ശത്തിട്ടക്കാരും പതിവായിരുന്നു.

മുരിയുടെ കൊബിനിടയിൽക്കൂടി വെള്ളിത്തിൽ ചാടിയാൽ കൊള്ളിതുവെന്നു് ഒരു ഫോമാധം ജനിച്ചു. ഈ ആലോചന കാളിയെ കാണണ്ടോ എങ്കിൽ അംഗാധിഷ്ഠി തോന്നാറുണ്ടോ. രാത്രി കിടക്കണ്ടോരുകൂടി ‘എന്തുകൊണ്ടു ചാടിക്കുടോ?’ എന്ന വിചാരംകൊണ്ടു് ഉറക്കം വരഞ്ഞെന്നായി. ഉറക്കിയായ കാളിയുടെ കൊബും മുതലശ്ശമുഴുവും സപ്ലൈ കാണാകയായി. വല്ലവരും കണ്ണാൽ പരിമാ സിച്ചുകിലോ എന്ന ഭയ്ക്കുപ്പുടു പത്രം കൊല്ലം സമിച്ചു. ഒട്ടവിൽ ഒരുബിനും മണിം കഷ്ടിച്ചു മോധം സാധിക്കണമെന്നും. എന്നിട്ട് കുറരെനു മുക്കുകയറിട്ടു കൂടി കൂളിൽനിന്നു വക്കാത്തു കൊണ്ടുവന്നു കെട്ടി. കൊബി നിന്നു ഇടയിൽക്കൂടി ചാടിയപ്പോൾ തടിച്ചു ദേഹം ഇടയിൽ തിങ്കിപ്പോയി. കുറരും വെക്കുളി പിടിച്ചു കുനിക്കത്തിച്ചാടി കയറ പൊട്ടിപ്പോടാടി. അങ്ങനെ കാണാനു പൊന്തകളിൽ കുടിയും വേദിയിരിക്കിൽ കുടിയും ഓടിപ്പോകുന്ന കാളിയുടെ കൊബിനിടയിലില്ലെങ്കിൽ വർത്തകൻ ഓഗ്രവശായ ഉണ്ടി ഒരു പൊന്തയിൽ മലനടിച്ചു റീണ്. പരയ്ക്കേരട രക്തം ഒഴുകിപ്പോണ്ട കിടക്കന്ന മുമാനിയെ കണ്ടു് ഒരു മുസ്യിന്തെ വിവരങ്ങളെല്ലപ്പോം അറിഞ്ഞതു. “ഈ വക്കരയപ്പോം ചെയ്യുമ്പോൾ !അങ്ങളുന്നും അപ്പുമൊന്നും ആലോചിക്കണം” എന്ന ചേരാഡിച്ചു.

‘ഹര! ഹര! ഗൈം പറയണ്ട്. എൻ്റെ ഏഴുപ്പേരിൽ
തൊൻ ഈ കാൽം പന്തീരാണ്ടകാലം ആലോചിച്ചിട്ടു
ണു ചെയ്യുത്’ എന്ന മറപടി പറത്തു.

ഈ സംഭവത്തിൽനിന്നാണു പന്തീരാണ്ടകാലം ആ
ലോചിച്ച പ്രവർത്തിച്ച എന്ന പഴഞ്ചാലുണ്ടായി
ടുക്കിയത്.

വളരെ ആദലാചിച്ച ചെയ്യിട്ടും വില്ലുമിതപം പറഞ്ഞേ
ബോശാനും ഈ പഴഞ്ചാൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതു”.

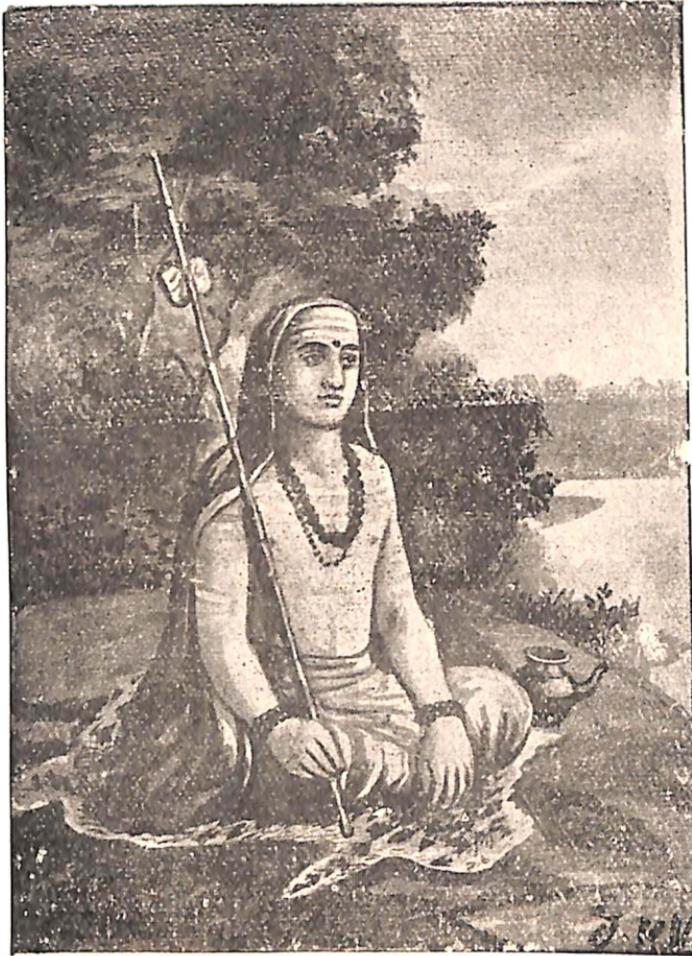
പാഠം ഒരു പാടം.

(അതാനപ്പും)

എന്നിയെന്നിക്കുറയുനിതായുണ്ടും
മന്ത്രിമന്ത്രിക്കരേറും മോഹിച്ചും
വന്നവോനും കഴിത്തുവിഷ്വവെനും
വനില്ലചല്ലാ തിരുവാതിരയെനും;
കംഡമാസത്തിവാകുന്ന നമ്മുടെ .

ജന്മനക്ഷത്രമാപത്രിനാലേനും
ആലിംമാളിലും വുങ്ങികരാസത്തിൽ
സഘ്രജാനുമെഴ്തല്ലിനിജാനും
ഉണ്ണിയുണ്ടായി വേർപ്പിച്ചതിലൊൽ
ഉണ്ണിയുണ്ടായിക്കുന്നുവു തൊനെനും
കോറനിക്കുത്തനെ വന്നവിലമറിനി -
കാണമനുനെന്നടപ്പിക്കുത്തെനും

ഇത്തമൊരോന്ന വിനിച്ചിരിക്കവേ
 ചത്രപോക്കന പാവം റിവ ശിവ!
 എന്തിനിത പറഞ്ഞ വിശ്വഷിച്ചും
 വിനിച്ചിട്ടിട്ടവിനാഹോളമല്ലായം
 കമ്മത്തിന്റെ വച്ചിപ്പും മോരോരോ
 ജനങ്ങൾപലതും കഴിഞ്ഞെന്നതും
 കാലമിന്ന കലിയുഗമായതും
 ഭാരതവാണ്യത്തിന്റെ വലിപ്പിച്ചും
 അതിൽവന്ന പിറന്നതുമിനുനാം
 പഴതേതെന്ന പോയപ്പുകാരവും
 ആവുസ്തിന്റെ പ്രമാണമില്ലാത്തതു-
 മാരോഗ്രതോടിരിയ്ക്കുന്നവസ്ഥയും
 ഇന്നനാമസക്കിൽക്കാം കൊണ്ടിട്ട്
 വന്നകുട്ടം പുത്രപ്പാത്മമെന്നതും
 ഇനിയുള്ള നരകദയങ്ങളി-
 ലിന്നവേണ്ടം നിങ്കപണമൊക്കെയും
 എന്തിന വുമാകാലം കളിയുന്ന
 വൈകാസ്തതിന പൊണ്ണുഡിവിനേല്ലായം
 ക്രിയല്ലാവിരക്കന നേരത്രും
 ക്രിയല്ലാ മരിക്കന നേരത്രും
 മലേപ്പരിഞ്ഞെന കാണ്ണനേരത്രു
 മത്സരിക്കന്നതെന്തിന നാം വുമാ.

ಅಂಬಿ ಶಹಿರಾಹಾಣ್ಣಸಪಾಮಿ.

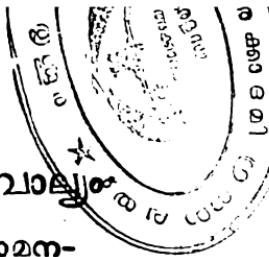
പാഠം വൈതു്.

ആചാര്യസ്ഥാമികളുടെ പാഠം

“ശകരൻകട്ടിയായ് തുള്ളിയോടോമന-
തിക്കറക്കിടാവെന പോലെവളർന്നിരു
നോമതാകം വയസ്സിൽ വണ്ണങ്ങൾ-
യോനോഴിയാതേ ധരിച്ച സപ്രാശയും;
അക്ഷരജ്ഞൻ ശിത്രരണ്ടാമതാമാണി-
ലക്ഷ്മം നോക്കിവായിക്കമാറായിരു.
മുന്നാംവയസ്സിൽ പുരാണങ്ങൾ കാഖ്യങ്ങ-
ളെന്നിവയെങ്കെ ത്രേമിച്ചതുടങ്ങിനാൻ.”

മുന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ ഉള്ളിയുടെ അപ്പൻ മരിച്ച
പോയി. ഇല്ലത്ര ചിലവിനു ഒരുവകയും ഉണ്ടായിരു
ന്നില്ല. ദിക്ഷയെടുത്താണ ക്ഷേമം കഴിച്ചിരുന്നതു്. ഒരു ദിവസംകുടെ പറിച്ചിരുന്ന ചില ബാലന്മാരോടുകൂ
ടി ദരിദ്രനായ ഒരു ശ്രദ്ധാർഹിന്നെൻ്റെ ഗ്രഹത്തിൽ ദിക്ഷ
യുടെ ചെന്ന. ആ ശ്രദ്ധാർഹിന്നെൻ്റെ പത്രി ഉള്ളിയുടെ
കൊന്നു തരാനില്ലപ്പോ” എന്ന പറഞ്ഞു കരണ്ടുകൊട
ണ്ടു് ഒരു നെല്ലിക്ക ഉള്ളിയുടെ കഴുതിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു്.
അതു വാങ്ങി ആ കൂട്ടി ശകരാവാച്ചുൻ്ന രണ്ടു കരും കുള്ളി
ക്കണ്ണടച്ചു് ത്രേശവതിയോടു് ഇങ്ങനെ പ്രായമിച്ചു.

“അമേരഹാലക്ഷ്മി! നെല്ലിയും ശ്രാന്നിനി-
യും മാനിനിമണി തന്നിരുസാന്പുതം
എന്നിൽ തുപതിരുവള്ളുതരിലുണ്ടകി-
വിനംതനെ കൊടുത്തിട്ടു തയ്യാലും”

ഉള്ളിക്കുന്നതുറന്നെന്നൊക്കെന്തിനിടയിൽ ആ ഇല്ല തത്സാധിതന നെല്ലിക്കെയോക്കെ സപ്പൻനെല്ലിക്കെയായി. അനോമതങ്ങൾ ആ ഇല്ലത്തെ ഭാരംത്രുവും തീർന്ന്. ആചായ്യസ്പാമികളിടെ ജീവദശയിൽ ഇങ്ങനെ ആര്യു ത്രുക്കരങ്ങളായ ബാലലിലകളിൽ ദിവ്യസഹായങ്ങളിൽ അനേകം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

അമ്മൻ മരിച്ചതിനേൻ്റെശേഷം സകല്ലസന്ധാസംക ശിയുന്നതുവരെ ശക്രാചായയും വില്ലാത്രാസധം ഒട്ടു കാലും അമ്മാത്തായമേൽ പ്രാഥും ഹല്ലപ്പത്തുവെച്ചാണ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അബ്യാംവയസ്സിൽ ഉപനയനം കഴി തന്തു. എട്ടാമത്തെ വയസ്സായ ഫ്ലപ്പാഴേഴ്സിം സകല വേദ ഔദ്ധിം ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറിച്ചു് അതിലെല്ലാം അദ്ദേഹം നിപുണനായി.

വില്ലാത്രാസം കഴിഞ്ഞു മുകളത്തിക്കയറിന്നു് അദ്ദേഹം തന്നേറ ഇല്ലത്തുവനു് എന്നു മെയ ത്രുതും ചുഡിച്ചിട്ടു കൊണ്ടു താമസിക്കുകയായിരുന്നു. അനേന്നാരാവിവസം അദ്ദേഹം കാലടിപ്പുഴയിൽ തന്മുച്ചു കളിക്കവാൻ ഇരഞ്ഞി. അംഗുഠാ ക്ഷേമ വലിയ മതലവനു് ആ ബാലത്തേര കാലിനേൽ കടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടു പോയി. ‘അംഗുഠ! വേഗം വരണ്ണെ, എന്നു ഒരു മതപ കടിച്ചുവലിക്കുന്നു.’ എന്ന ബാലൻ വിജിച്ചു നിലവിളിച്ചു. അമു ഓടിവ നീഞ്ഞും തന്നേര എക്കുത്തുൻ നടപ്പുഴയിൽ കിടന്ന ഒക്കുന്നതും പൊക്കുന്നതും കാണി. “മുംഗപരാ പരമേഹപര! എനിക്കു് ഇം ഒരു പുതുനല്ലാതെ ആത്മമിപ്പേ! ആ ഒരു ചെറുകിടാവിനെ ഇങ്ങനെ മതലകൾ ആമാരമാക്കു ലൈ” എന്നു് അമു നിലവിളിക്കുന്നതു് ഉള്ളികേട്ടു്. ‘അമു! എന്ന സന്ധുസിക്കവാൻ അനവിളിച്ചാൽ മതല

അപ്പോൾ വിച്ഛപോകം എന്ന പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനാൽ കൂട്ടിന്റെ കാണാമല്ലോ, മരിച്ചാൽ അതു കൂടിതരമില്ലോ എന്ന വിചാരിച്ചു സന്തുസിക്കവാൻ അധികം അവാദം കൊടുത്തു. ഉള്ളി സന്തുസിച്ചതായി മനസ്സുകൊണ്ട് സകലിച്ചപ്പോൾ മുതല വിച്ഛമാരുകയും ചെയ്തു. അതിൽപ്പിനെ ആയിരം കൊല്ലുതോളം കാലടിപ്പുഴയിൽ മുതലകൾ കടന്നിട്ടില്ലതു.

“നഘനൻ കരകേരിത്തീരഹ്ര വിഷാദിച്ച നിന്മീച്ചം ജനനിശ്ചാടിക്കുന്നെനെ ചൊല്ലിടിനാൽ വേദനിക്കുതെന്നെന്നു മാതാവുചെറുമെന്നു-
ചുത്സ്തിൽ വിനിക്കുവോരു തൊൻവരാം നിസ്യുംഗയം”

കളുനികൾ ലഭിച്ചിച്ചകാണ്ടുനിള്ളുന്നാരമ്മ യെ ഇ-
പ്രകാരം പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെട്ടതിനു ദേഹസംഖ്യാര
ത്തിനായി പുറപ്പെട്ടു.

“കരളിയ്ക്കുമചിന്തവേരാതെമുനിതാബന
പരമാത്മാവുതനെന ധ്യാനിച്ച നടന്നിരു.”

— — —

പാഠം പത്രം.

മയാർ മായാപുരി.

(പരയക്കുള്ളിക്ക്.)

സാദരമേവം പറഞ്ഞു മയൻ മുര-
പാശസരോജങ്ങളോരുത്തനേ,
അവിയന്മാരെ വണ്ണാറി മുംനാലു
വേദങ്ങളെയും നമസ്കരിച്ച.

കോടാലി കയ്യിലെഴത്തുമെല്ലു, ചോട്ടം
 കോടാതെത്തയേതിൽ താണനിന്നു.
 വാടാതെ കോടാലി കൊണ്ടാതുമാസം
 ഞടാതെ വെട്ടി മഹീതലത്തിൽ;
 തെള്ളപിറകോട്ടമാറി നിന്നു പത്ര
 കല്ലുജപിച്ചുങ്ങരിഞ്ഞ ഓവേ,
 മെല്ലുന്ന ഭേദിപ്പിളന്റെ പുരശ്ചു
 നല്ലും പൊന്മണി മെഴലിക്കംഡം;
 ഉത്രുംഗഗ്രാച്ചരംതുംഗങ്ങളിന്നു
 കത്തുന്നതീക്കനെലുന്നപോലെ
 പത്തരമാറുള്ള തക്കപ്രകാശതെത
 കത്തികവെന്നനിരക്കലയാം
 പത്തനപംക്തിനിരക്കേ പുരശ്ചു
 പത്രാംകൊക്കേ പ്രകാശതേതാട
 മത്രും പവിഴം മരതകം മണിക്കൃ-
 മൊത്രവിളക്കം മതിലുകളിം
 അച്ചുപ്പട്ടിക പ്രദേശങ്ങളിം പിന്നെ-
 സപ്പച്ചുങ്ങളാകം താങ്കങ്ങളിം
 പച്ചക്കല്ലുത്ത നിലവഞ്ചാഴക്കംനീ-
 കച്ചത്തിൽ ഉത്തമവുക്കുങ്ങളിം
 ഉച്ചത്തിലുങ്ങിയെഴുനിലമാടങ്ങൾ
 മെച്ചത്തിൽമാളികവീംഗികളിം
 മച്ചം മരകളിം മാടപ്പുരകളിം
 മറ്റും പലവിധഗ്രഹങ്ങളിം;
 കൊട്ടിലും കട്ടിലും മേക്കട്ടിമെത്തകൾ
 തട്ടംപതിനെടുക്കെട്ടുകളിം,

പട്ടകൾ കൊണ്ട് വിതാനങ്ങളിൽ മണി-
 ക്കോട്ടത്തല്ലാമരം പുംതതല്ലാവ്,
 നാടകശാലകൾ യാടാകിടങ്ങുകൾ
 ചേടകചേടികൾ വീഴുകളില്,
 മേഖകശാലകൾ മാടകശാലകൾ
 പാംകശാലാവിശേഷങ്ങളില്
 അട്ടങ്ങളില് മണിപ്പട്ടങ്ങളില് പല-
 വട്ടങ്ങളായാണ് ഭാഗിയോട്
 ചെത്രന വന്ന പ്രകാശിച്ച വിസ്താര-
 മാട്ടല്ലപിട്ടല്ലിതൊന്നുമില്ല!

സംശയം വരും

കമ്പിക്കന്നപ്പും

പാംം പതിനോന്ത്.

കുക്കൻ.

‘ആകാശഗേഹഗമനത്തിന് മുമ്പാത്രം
 കാകാലയേ പികവയുട്ടിവള്ളിട്ടിനു.’

കയിൽ ദക്ഷിംഗന്തും പരശവാൻ തുടങ്ങന്തു
 വരെ തന്റെ കട്ടിയെ വള്ളത്തും കാക്കഞ്ചുട്ടിലാക്കന്ന
 എന്നാണോ ഈ ദ്രോക്കത്തിന്റെ അത്മം.

കാകയും കയിലിലേറയും നിരം തൈപ്പോ
 ലെയാക്കന്നു. അതുകൊണ്ടുണ്ട് കാകയും കണ്ണവയുടെ
 കട്ടിയെ വള്ളത്തും ഇടയാക്കന്തു്. കാകയും ഈ
 അബ്ദവലം പറേരണ്ടതനെന്നാണോ. കാകയെപ്പോൾ
 ഒരു നീചനായിട്ടും പക്ഷിയുമില്ല. അതിന്റെ

വിള്ളിത്തരങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും അന്തേവഴുണ്ടായിരിക്കാം. കാക്ക കഷ്ടിനും ചതിയനും വുന്തിഹീനനും ആകന്നു. അതിനു സഴനാശമായ ഒരു വസ്തു ചുത്തുകൊണ്ട്. പുറമെ മുള്ളി നാട്ടു നേരു മറിച്ചുണ്ടാനും. “വലിയ മാനുക്കാൻ”, ലോകകീടങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം എന്നിക്കു പണ്ടിലാണ് എന്നാക്കേ എടിച്ചു” തന്നേക്കാർ എത്രയോ ഉയൻ നിലയിലുണ്ടു് പക്ഷികളെ അനുകരിച്ചു തിരി നടത്തലും സത്യ് വസ്തുക്കാളേണ്ണും അഞ്ചുമായി ദറി ക്ഷേമക്കാണ്ട് പരിശോധിക്കുന്ന ആ ശീലഭൂം കട്ടതിനു വാനിളി വാസനയും കാണാംവോരം എത്ര ശാന്തനും മുണ്ടിവന്നപോകും. മനസ്സുകൾ സാധാരണയായി അധികം ഉപയോഗിക്കുന്ന അവയവാജ്ഞിനു വേഗത്തിൽ പുണ്ണിയുംബലവും ഉണ്ടാക്കുമെന്നുള്ളിട്ടു് തത്പരം നേരാണുകിൽ കാകയുടെ മരുപ്പാണുണ്ട് താമസിയാതെ കണ്ണട വെക്കുന്നിവയും നിന്മയം. കാകയുടെ മയ്യാദക്കെട്ടും കണ്ണകംാരമായ കരച്ചിലും സഹിക്കാം. നിസ്സമായികളുായ ജീവികളെ നിജ്ഞങ്ങളും കൊന്നതിനുന്നതാണ് സഹിച്ചുകൂടാതെന്നു്. തരംനോക്കിച്ചേരുന്നു് കിളികളുടെ മട്ടുക ചെറുന്നല്ല, കണ്ണതുകളേയും കൊതിക്കൊണ്ടുപോയി വല്ല മരത്തിനേരയും കൊമ്പിനേൽ വെച്ചു കാലുകൾക്കാണ്ട് ചവിട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊതിച്ചുവിട്ടു നിർദ്ദേശം ക്കുമ്പം. കട്ടികൾ നിലവിളിക്കുന്നു, സാംഖ്യപ്പുട്ടെട്ട്; ഇം നീച നോക്കുസലമില്ല. എന്നാൽ അതിനു മറവി കല്ലരലാണ്. ചിലപ്പോരു വെച്ചു തിക്ക് മരന്നപോകും. അങ്ങനെ പററിപ്പോയാൽ ചെരുജീവികളുടെ ഭാഗ്യം.

പ്രകാശമാക്കുന്നതിന് “കാക്ക കരഞ്ഞെ തുടങ്ങി” എന്ന നാം പരയാണഭാല്ലോ. കാലേ കിടക്കവാൻ പോ കുന്നതും നേരത്തെ എഴു നേൽക്കുന്നതും നീചനായാലും അതിനുള്ള ഒരു നല്ല ശീലമാണ്. അമവാ ഇതു രാത്രി സഖ്യാർഥികളിൽനിന്നുള്ള ദേഹം അത്രാത്തികൊണ്ടുള്ള പരിശോധനയും കൊണ്ടായേക്കാം. നിലവായുംഡിച്ചാൽ പ്രഭാ തമായോ എന്ന ശക്കിച്ചു കുട്ടക്കേരാടെ നിലവിലിരുട്ടുക്കുന്നതും ഇല്ലിപ്പുട്ടിലിൽ ഘടികാരമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുമായിരിക്കാം. പൊതിഞ്ഞുവെച്ചു സാധനങ്ങളിൽ കമഴു തതിവെച്ചു പാറുക്കുകളിൽ കൊതതിപ്പറിക്കാതെയും തട്ടിമരിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ അന്നത്തെ ദിവസം കാക്കയും ഒരു സുവാദമില്ല. മരുരാജ വിഷയത്തിൽ മനസ്സിൽനിന്നുന്ന നാവരേയും കൂട്ടിക്കൊള്ളും കവളിച്ചു സാധനങ്ങൾ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോവാനുള്ള വാസനയും മിച്ചുകും ഒന്ന് വേരുതന്നെയാണ്. കൈകൊടുന്നതു പിണ്ണം കൊത്തുവാണാ ആട്ടിക്കൊള്ളവാനോ എന്ന കാക്കയും പ്രത്യേകം തിരിച്ചറിയാം.

എന്നാൽ ഈ നീചനെക്കാണ്ടും ഉപകാരമില്ലെന്ന പറഞ്ഞുകൂടാ. പുതികെട്ടു സാധനങ്ങൾ തിനുന്നതുകൊണ്ടു നാട്ടു വിച്ചും പുതിയാക്കാണ്ടു്. വിലപ്പോരി മിഞ്ചാനം അക്കാച്ചിച്ചു തുട്ടിവന്നിരിക്കുന്ന സമയമാണെങ്കിൽ തന്നെല്ലാം ഒരു വുക്ക്ഷത്തിനേരു ചെന്നിരുന്ന സ്നേഹി, കാ-കാ-കാ-കാ-കാ എന്നാക്കെ സാധകം ചെയ്യുന്നതുകേൾക്കാം താമസയ്ക്കുതു മാത്രമേ ഇതു വിശ്വാമിത്ര സ്വജ്ഞിയ ദൈനന്ദിന തോന്നുകയുള്ളൂ.

വിധംഗത്തി മാവിൻകൊമ്പിൽ വായസൻ അവർക്കുള്ളാട്ട്

“കാരുതി കനതുതി കാങ്കേ നിന്ന്
കുതുതി കനതുതി കുടവിടെ?

എന്നോച്ചാടിച്ചാൽ

“തെക്കുതി തെന്തുതി തെന്തോഗം
മാതുതിമനതുതി മാവിന്നീറ
കോതുതികൊന്തുതി കൊമ്പത്രു”

എന്ന മറപടി പറയുന്നതും അതുവില്ലപ്പിക്കേണ്ടും.

പാഠം പത്രണഞ്ച്.

അംബുരീഷൻ.

സൃംഖ്യവംശത്തിൽ നാഭാഗൻ എന്ന പ്രസിദ്ധനായ മാരാജാവിന്നീറ പുത്രനായി അംബുരീഷൻ എന്നൊരു രാജക്കമാരന്നിംഡായിരുന്നു. ഇന്നാന്തരസുക്തതംരകാണ്ട് അദ്ദേഹം ചെരുപ്പുത്തിൽത്തന്നെ വിജ്ഞുക്കേതനായിത്തീർന്നു. പിതാവിന്നീറ കാലാനന്തരം രാജ്യഭാരം സ്വീകരിച്ചു എക്കിലും ഇംഗ്രേസജനത്തിനു ധാരെതാരു കുറവും റാങ്കിയില്ല.

രഭിയുടുക്കു മുഖ്യികമാസത്തിലെ തുള്ളിപ്പാഡശിപ്പുതം ആരംഭിച്ചു. എക്കാദശിനാറാ വിധിപോലെ ഉപവസിച്ചു. പ്രാബല്യിനാറാ കാലത്രു കാളിസ്ഥിരത്തു ഇരു മഴു ദന്തത്തിൽവെച്ചു അനേകം മുനിവരമാരെ കാലുകഴുകി

ചുട്ടകയും അതിന്റെഗോച്ചം താൻ പാരണകളിക്കുക
യും ചെയ്യുപോന്നു. അങ്ങനെനെ ഒരു കൊല്ലും വട്ടമെത്തു
നു ഒട്ടവില്ലതെ പ്രാഥമിനാർ ഭവ്യാസസ്യും എന്ന മഹ
ഷി രാജധാനിയിൽ അതിമിയായി വന്നേരേൻ്റെ. അദ്ദേ
മഹതെ എതിരേറ്റെ സർക്കരിച്ചു ഭിക്ഷയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു.
മഹാഷി മാല്യുദിന സ്ഥാനത്തിനായി കാളിനിയിലേക്കു
പുറപ്പെട്ടു.

രാജാവിന്റെ കമ്മനിയു കണ്ടു് തനിക്കു സ്ഥാനത്തോ
ശാംവന്നകിലോ എന്ന ദേഹപ്പെട്ടു് ഇതുനു പരഞ്ഞിട്ടാ
ണു മഹാഷി ആ ദിവസം അവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടായിരും. എ
ങ്ങനെനെയകിലും അംബവരിഷൻ്റെ പ്രത്യയിനു ഭംഗം വ
രയതേരണാമനനായിരുന്നു ഇതുന്റെ അപേക്ഷ. അതി
നെ ഉള്ളിൽ കയ്തിക്കൊണ്ടു്,

കാലാരി—സംഭവ—നായമുനിന്തുന്നു

കാഡക—ഴകിയും—ക്ലൗട്ടുച്ചും

കാശായ—വസ്തുനു—നച്ചുപിഴിന്തും

കാരഡമൊ—ട്രോക—ടവിലിന്തും

വെള്ളതെ കാലംകഴിക്കവാൻ തുടങ്ങി മഹാരാജാ
വിനു പാരണാഡ്രിലും സമയം സമീപിച്ചു. അതിമിയാ
യ ആനീശപരൻ കളികഴിന്തു വരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ ഭിക്ഷ കഴിപ്പിച്ചുപ്പാതെ പാരണായും പാട്ടജീതല്ല
പല്ലാ. ധർമ്മസക്കടത്തിൽ പെട്ട രാജാവു് ഈ ശപ്പരനെ
മനസ്സുകൊണ്ടു ശരണം പ്രാപിച്ചു. ‘തുളസിതീതമംസേ
വിച്ചാരം പാരണായുടെ ഫലം ഉണ്ടാവുകയും ക്ഷേണം
കഴിച്ചാലതെതെ ദോഷം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുയും ചെയ്യും,
എന്നായ ഭ്രതാദയം ആ കേതനു് അപ്പോൾ ഉണ്ടായി.

കലഗ്രാമവായ വസിജ്ഞനെ ഈ വിവരം ധരിപ്പിച്ച്. അ ഭേദമും അപ്രകാരംതന്നെ എന്ന അനുവദിച്ചു. ഈ ഒ നെ വേഗംസമയത്തു പാരൻ കഴിച്ച ഭർഥാസ്ത്രിയെൽറ വരംകാര്ത്തകോഗണ്ടനിനു. കാളിന്തിയിൽ കൂളിച്ച ദേ വകാച്ചം ചെയ്യുന്ന ആ തപസ്വി ദിവ്യചക്ഷണ്ണുകൊണ്ട മഹാരാജാവിൻറെ ഈ പ്രവർത്തി കണ്ടറിഞ്ഞു. സപ്പ ഭാവേന കോപിജ്ഞനായ അദ്ദേഹം കയറ്റു് ഉത്തരാട്ട കല ഔദിയ ക്ലോക്കോട്ടം വിയത്രു വിറച്ച ദേമത്രോട്ടം കു ടി ഇങ്ങനെ ദിക്കിൽ തന്നെ ഇങ്ങനുകൊണ്ട തന്റെ ജീവ പിടിച്ച വലിച്ചു് ഉണ്ടോട്ടുകൂടി നിലത്തടിച്ചു് അവിടെ നിന്നും ‘കുത്രു’ എന്നായ ഭൂതമണ്ഡായി. ചുകന ക്ലോ കോട്ടം തടിച്ച ദാശു് ഭക്താട്ടോട്ടം കൂടത്തിങ്ങൾ ദേമ ത്രോട്ടം തുട്ടതവന്നുത്രോട്ടം കുടി വാഴിലാച്ചുകൊണ്ടും അടുമസിച്ചുകൊണ്ടും ആ കുത്രുമഹാഷ്ഠിയുടെ അടക്കയെ വന്ന വന്നിച്ചു. അദ്ദേഹം മഹാഷ്ഠി ‘കുത്രേ! ആ അംഗവ രീശൻറ-എന്ന ധിക്കരിച്ച പാരന്നകഴിച്ചു ആ മു പാധമൻറെ കമ നീ കഴിക്കണമോ എന്ന കഴിച്ചു.

ഡയക്രിയായ ആ സത്പം ഓരിട്ടവയന്നതു കണ്ടി ടം കേതാരിരോഗണിയായ ആ അംബവരിഷ്ഠൻ നിന്ന ദി കിൽ നിന്നും അല്ലെന്നോലും ഇളക്കിയില്ല. അദ്ദേഹത്തി നെൽ നെററിയിൽ നിന്നും മഹാവിജ്ഞവിൻറെ സുകർഗ്ഗ നും പ്രത്രക്ഷമായി. പാണത്രവയനു കുത്രുഡൈ കോട്ടം തീപ്പന്തിയെ എന്നപോലെ ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടും ദ മിച്ചിച്ചു. എന്നിടു് ആ മുത്രുഡൈ അപരിപ്പിച്ചു താപ സൻറെ നേക്കം അതിവേഗത്തിൽ പാണത്രത്തി. ആ മഹാ തേജസ്സിനെക്കണ്ടും ഡയപ്പെട്ട ഭർഥാസാധ നാനാഭി

ക്ഷകളിലും രക്ഷകായി വാടിത്തുടങ്ങി. സുദർശനവും ഇനിപോക്കേന്തതല്ലുാം പിന്നാലെയുണ്ട്. യാതൊരു തികിലും ഗതികാണാതെ സത്യലോകത്തിൽ ചെന്ന. കാലചക്രത്താണ്ട് പരവശനായ മുഹമ്മദ് സത്യലോകം തന്നെ ഉടനെ വെള്ളുപൊജ്ഞ ഇയ്യമെന്ന ദയപ്പെട്ട് ‘ഖ്രോസ്തവരജ്ഞതേ’ എന്ന വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ഒട്ടവിൽ വൈക്കുത്തിൽ ഹോയി സാക്ഷാത് വിജ്ഞാദഗവാനെ സാമ്പൂംം നമസ്കരിച്ചു. അപ്പോരും ഗവാൻ അങ്ങളിലെപ്പെട്ടു. ‘യോഗീന്റു! വിനാശമില്ലാത്ത അന്താനും കൊണ്ടും തപസ്സുകൊണ്ടും ഒരു പ്രഭയാജനവുമില്ല. അംബ തീശവന്തനെന്ന ശരണം ഫൂപിക്കുക.’ അതുകേട്ട് ദ്വിത്താസാദും അംബരീശവൻറെ അടക്കാതു തന്നെ ശരണം ഫൂപിച്ചു. സുദർശനം മരഞ്ഞകയും ചെയ്തു.

ഒക്കനായ അംബരീശവനെ അന്തരുഹിച്ചു മനിയും പോയി.

പാം പതിമുന്ന്.

നീതിമാല.

നീരിക്ക് നിലജ്ഞാതതിന്മാധ്യത വില്ല
ചേരുന്നതിനാംതാരിയ ഏക്കഷ്ടബ്ദായം
നേരായ കമ്പിശ്രതിന് ചേന്നുന്നപു-
തേരുടന്ന വശാസ്ത്രം നുണ്ണാഡം.
ചോദ്യാനമാനിക്കേഴുതാനമേത്തം
കൊള്ളാതെ ഭാക്ഷിണ്ണമകന മുഖൻ

വല്ലാതെ വായ്ക്കാം തടി, കൊന്പ്; ചില്ല്-
ചല്ലാമെഴുനോരിലവിന്ന തുല്യം.

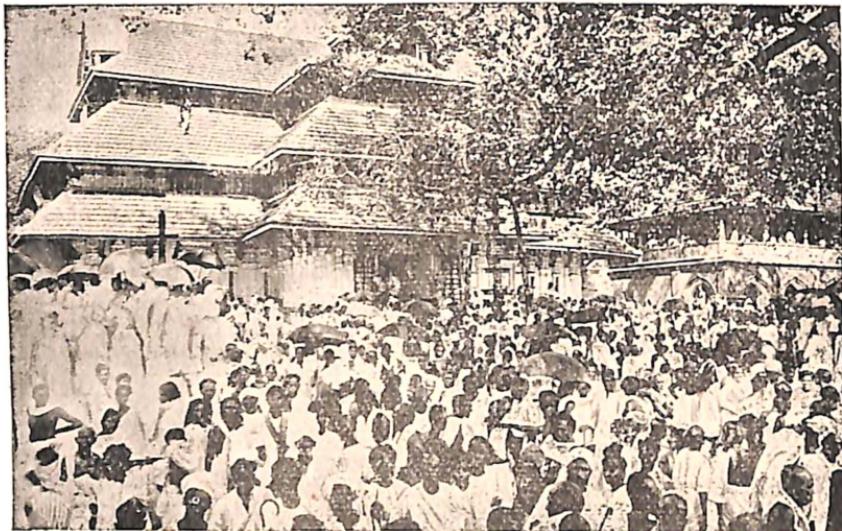
നന്നായ് നിന്ത്രാൽ നരപാലങ്ങേരു
ധന്യത്രമേരുന്നവനാണ് വിദ്ധാൻ
തന്നന്നടിലേ മാന്ധതയുള്ള മന-
നെന്നന്നടിലും വദ്ദിതനാണിങ്കൻ

സഹിതു സർവ്വവ്യാഖ്യലം കുലത്തിന്
വഞ്ചന തൊട്ടുകൂടി ഗ്രണങ്ങേശ്വരിലും
അനുറദ്ധിലും അനീയോട്ടക്കുടിഭയത്ര-
മവരിച്ചിലും അനീയോട്ട ഷേര്‌പോകം.

സൈരില്ലുമണാകിലുമാഞ്ചെന്നാം
ബേശം ഗണിക്കില്ല ഒരിപ്പനായാൽ
ഭൂതിലനാണെങ്കിലുമത്തുവാനെന്ന്
നിസ്സംശയം സവും മാഗ്രായിയ്ക്കം.

ബന്ധകളില്ലാത്തവനില്ലമോദം
ബന്ധകളില്ലാത്തവനെന്നതു മാനം
വിനിച്ച പാത്താലിയ സവും കാഞ്ഞ-
സന്ധിയ്ക്കു മാവന്നുവബലം പ്രധാനം.

കഴക്കിയാലും കുലമാനിമാനം
വെടിഞ്ഞകാഞ്ഞങ്ങളിലേപ്പുടിലും
വിശനം ഓഫിച്ച തള്ളംപാരം
കഴക്കിയാലും ചുലി ചുപ്പതിന്നു.

திட்டகாஷங்.

പുതുൾ മഹാപണ്ഡിതനെന്നകീതി
നിത്യം പിതാക്കരാക്കൊരു ഭ്രഷ്ടന്തരാൽ
അല്ലിച്ചപാരം പിരുക്കേതിയോടും
വിള്ളുങ്കു യത്തിയ്ക്കുക സ്വല്പിമാനാർ

സാമാർഗ്ഗമേതും പിഴയാതെ പേശണം
സമാർത്ഥായും താനിയും വന്നിടേണം
നമ്മുള്ള നിത്യാസ്പദങ്ങാം മഹാനാർ
തന്മാർഗ്ഗമോത്താലിതു തന്നെയേല്ലോ.

സാരോപദേശങ്ങളും തിൽ പറഞ്ഞ-
തോരോന്നുമുള്ളിൽ നാരിയായറിഞ്ഞു
നേരായന്നുംപും ബാലകർഷ്ണ
ചേങ്ങം സദാ നന്നകരം മേള്ളു മേഒല.

പാഠം പതിനൊല്ല്.

ശ്രോഗിയാതിരിപ്പുംട്ട്.

തന്മുഖിപേരുൾ വടക്കാന്നമൻ ഭേദസ്ഥം മുന്തു
കൊച്ചും സക്കാർക്കിഴിൻ ആളുകിയന്നില്ല. ‘യോഗിയാ
തിരിപ്പുംട്ട്’ എന്ന സ്ഥാനപ്പെട്ടിൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണന്നും
ജൂനാൻം കാച്ചുക്കരാ അനേപാഷിച്ചിരിയന്നതു് പരതു
ശാമൻ തുള്ളാന്തിരീതിരതിക്കൽ നിന്നുകൊണ്ടു വന്ന ഒരു
ഭരിതനായ ബ്രാഹ്മണനെന്നാണെന്ന് ആല്പും ഇന്ത സ്ഥാ
നത്തു് അവരോധിച്ചുതു്. എന്നാൽ വാസ്തവം അങ്ങ
നെന്നാണോ എന്ന സംശയമാണ്. നന്മുതിരിക്കാതിൽ

അംജലുമത്തിൽ ആവ്യൂഹാർ എന്ന പറയുന്നവർ വളരെക്കാലം മുമ്പുതന്നെ കേരളത്തിൽ ഉള്ളവരാണ്. അവരിൽ രണ്ടായിരുന്നു ഇഴ സ്ഥാനം വാൺിരുന്നതു്.

പണ്ട് ഒരു പുലാപ്പേരി, എന്ന ഇല്ലത്തെ ഒരു ദേശഗിയാതിരിപ്പാട്ടണായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ വിശിഷ്ടനായിരുന്നു. വടക്കന്നാമദ്ദേശത്തിൽ ഉസ്വം കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു മോഹം തോന്തി. അനും വടക്കന്നാമമെൻ്റെ ഉസ്വം നടത്തേണ്ട മെക്കിൽ വളരെ ഒപ്പും വേണ്ടിയിരുന്നു. ഉസ്വം കഴിത്തുള്ള ആരാട്ട് സങ്കേതത്തിൽനിന്നും പടിഞ്ഞാറെ അതിനായ പുഴക്കൽ ആയിരുന്നു പതിച്ചു്. ആരാട്ട് കഴിത്തുകഴിയെ എഴുന്നെങ്കിലും ആരാട്ടുകടവുമത്തു ഗോപ്യരംബരെ കനകപ്പ്രാടികൊണ്ട് നിരപറക്കൽ ഒന്നാടോന്നു തൊട്ടുതൊട്ട് നിരത്തിവെക്കണം. അങ്ങനെയായിരുന്നു അനുഭവത്തെ നിശ്ചയം. ഉസ്വം വക്കാൻ ആരോധിക്കപ്പെടാം ചുത്തും നിരപറക്കിയാം വളരെ ഒപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നാലെ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളു.

ഡോഗിയാതിരിപ്പാട് ഉസ്വച്ചിലവിലേക്കു പണ്ണംസന്ധാരിക്കാവാൻ കൊണ്ട് പിടിച്ചുതുമാന്ത്രംടക്കി. ഉസ്വാഹാത്തിൻ്റെ തിരക്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വടക്കന്നാമനെ സേവിക്കാവാൻ സഹയം ഇല്ലാതായി. ഉസ്വാഹം വർലിക്കംതോടും വരുമ്പു ചുത്തും തുറട്ടിയുത്രംടക്കി. അങ്ങനെ കരബിവസം ചെന്നപ്പാടു അവലുംഠിൽ നിത്രച്ചിലവിന്കുടി വക്ക പോരാതൈയായി.

ഡോഗിയാതിരിപ്പാട് നിരാശനായി എന്നെന്നീ സ്ഥാതെ കുറ്റിത്തെള്ളുട്ട്. ഒരു ദിവസം അർഖംശാശ്രിയായ പ്രാർത്ഥന താൻ ഇന്നി നംടിയിൽ ഇരിക്കുകയല്ലെന്ന തീർച്ച

യാക്കി ആരും അറിയാതെ ഇരക്കി പറപ്പുട്ട്. പടി ഞ്ഞാൻ നടക്കന്നപ്പോൾ കിഴവനാഡി ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ തന്റെ നേരിട്ടവജന്നതുകണ്ട്. യോഗിയാതിരി പ്പാട് പരിശ്രമിച്ചു നിന്ന് നിലയിൽ നിന്നപോഴി. മുലൻ വടികത്തിലുടിച്ചു കുനിക്കുന്നി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടഞ്ഞതു ചെന്ന. “ഈ സമയത്ത് എങ്ങനോട്ടാണ് പോകുന്നത്?” എന്ന ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം സങ്കടം വയ്ക്കിക്കാൻ വയ്ക്കാതെ ഉള്ള വാസ്തവമല്ലാം മുല ബ്രാഹ്മണനെ അറിയിച്ചു. അതുകൊട്ട് വടക്കിനാമ സപാമിയുടെ നേരെ ചുണ്ടിക്കൊണ്ടിച്ചുകൊണ്ട് മുലൻ ഇപ്പോരം ഉപദേശിച്ചു.

‘മുലകടക്കിക്കുന്ന കട്ടിക്ക വല്ലതും അറിയാമോ? എപ്പാം അമധ്യല്ലെ അറിഞ്ഞെ ചെയ്യുന്നതു്? അതുപോലെ അംബയുടെ ഭാരംമുഴുവൻം ഇദ്ദേഹത്തിന് സമർപ്പിക്കു. ഇദ്ദേഹത്തെ കേതിയോടുകൂടി സേവിച്ചാൽ സാധിക്കാതെകാൽമാണമാണില്ല.’ എന്നിങ്ങനെ പറത്തേ മുലബ്രാഹ്മണൻ മറയുകയും ചെയ്തു.

വടക്കിനാമൻ പ്രത്രക്ഷയായി വന്ന തന്നോട്ട് ഉപദേശിച്ചുതാണെന്നാരിയാതിരിപ്പും ചുന്നമായിവിഹപസിച്ചു. അന്നമുതൽ സദാസമഖ്യം അന്നുവിനക്കുടാതെ അദ്ദേഹം വടക്കിനാമഗണ ജീക്ഷവാൻ തുടങ്കി. ആണെങ്കുത്തന്തിനു ഭയു് എങ്കിലെന്നെയെന്നരിയാതെ ഉത്സവം മേഖലയായി നടന്ന. ‘താൻ പാതിബൈബംപാതി’ എന്ന മറന്നപോരാതിനാലുണ്ട് യോഗിയാതിരിപ്പും ലേക്കും ആളുവിക്കേണ്ടിവന്നതു്.

ഈ യോഗിയാതിരിസ്ഥാനം സാമൂതിരിപ്പാടിലെ കൈകൊറം നിശിത്തചാനു് എടുത്തുകളുണ്ടതു്. സാ

രുതിവിവക്ഷനാമൻഡേവസ്പം കൈവശപ്രൂഢത്തിന് പ
ന്നു ഒരാളു ദയാഗിയാതിരിയാക്കി. പണ്ടത്തെങ്ങായികൊ
രികൾ അതിനെ സമ്മതിച്ചിരുന്നീല്ല. സാമുതിർക്കൊ
ച്ചിരാജ്യത്തുനിന്നും തോറ്റപേരുയതിന്റെരണ്ടും യോ
ഗിയാതിരിയുടെ അവരോധം നിൽക്കൽ ചെയ്തു. അന്നു
തല്ലു ഭേദസ്പം കൊച്ചില്ലുക്കാർ വകയായി.

പാഠം പതിനഞ്ച്.

കക്കാനിരക്കദിയാൽ നിൽക്കാനറിയണം.

(ക്ഷുദ്ധം)

സ്ഥാനത്തിനായിട്ടു മാതാപു പോകുന്ന
കാലത്തെപ്പാത്തു നിന്നുന്നാൽനാലു
വെള്ളാഞ്ചും പാലും വെച്ചുജുകും പൂക്കിനാൻ
വെഗത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ണണ്ണമിങ്കും
തുക്കിനന്നല്ലറിതൻ കീഴിൽചെന്നിട്ടു
നോക്കി നിന്നീടിനാനൊട്ടുനേരം.
ശബ്ദത്തിൽ ചേറ്റംജീഹാരത്മതേക്കാണ്ണാനായു
സാമ്പൂര്ണികനോത്തംങ്കും നിൽക്കും പോലെ
പാരിച്ചവേദിച്ചുാൻ നീളമില്ലായ്ക്കായാൽ
ഇരുപ്പുപാരുമല്ലനവൻ താൻ.
എന്തിനി നല്ലതെന്നിങ്ങനെന തന്നിലേ
ചിന്തിച്ചുനിന്നു നാട്ടുനേരം
കുറയ്ക്കിനെന്നായ പാഴുരൽ കൊണ്ണം
വാരത്ര ചാലകമഴുത്തിവച്ചുാൻ

ഉന്നതിപോരാത്തു പിന്നെയതിനേപ-
 ണ്ണനാതമായൊരു പീംംവെച്ചാൻ
 പെട്ടെന്ന പാതയുകരെറിനാൻ തന്നീതെ
 പൊട്ടന്മേലുള്ള മവറിനെല്ലാം.
 ചിത്തംതൈളിഞ്ഞിട്ട് പുതനാം നൃസി-
 യത്തിനിന്നാണ് പിടിക്കേണ്ടം . . .
 പീംംപുരണ്ട നിലത്താണ്ട് വീഴ്ക്കയാൽ
 ആടിത്രുടങ്ങിനാന്നുമിങ്ങം
 മുതലംതന്നിലെ തുളിനിന്നീട്ട് വാൻ
 കാരുനായിട്ട് വന്നാകുടി.
 വാലക്കാരന്തുതുടങ്ങിനാൻ പിന്നെയോ
 ബാലകന്നാണെട ശീലമല്ലോ.
 രോദനം കേരടായ മാതാവുതാന്മേല്ലാർ
 ഓടിവന്നിടിനാർ പേടിയോടെ
 ബാലകന്നാണെട ലീലയെക്കണ്ണിട്ട്
 ചാലച്ചിരിച്ചുങ്ങു ചെന്നെടത്താർ.
 രോദനം തന്നെ ആം പോകിനിന്നിടിനാ-
 ഹാഡരിച്ചീട്ടനവാത്തയോതി.

ചെട്ടേള്ളൻ

—:0:—

പാഠം പതിനാറ്.

കാടമാർ.

കൊച്ചിരാജുതെ കാടുകളിലെ ചെടതരം ഉരു
 പന്നാംരാ കടക്കും, മാകാണിക്കിഴങ്ങും, ഇണ്ണി, മണ്ണരം,
 ചുഡക്കും, തേൻ, മട്ടിപ്പും, ക്കുലിയം ചീനിയും, അ

വങ്ങപ്പട്ട, ഏലക്കായ്, നെല്ലിയ്ക്കു, പ്രയതി, കാട്ടുഇളക്ക്, താനിജ്ഞം, പാതിരി, വൈദ്യുതിലണ്ടി, കാൺതിരക്കിൾ, ജോനകപ്പബ്ലിക്കുവിവാഹകന്മാർ. ഈവ സക്കാര വക സപ്രത്യോഗിക്കുന്നു. സാധാരണ ഈ ഉൽപ്പന്ന അദി ദക്ഷാസ്യവിളിച്ച കത്തകക്കാരെ ഏപ്പിക്കുകയാണെ പതിവു്. എന്നാൽ, കാടമാരക്കേഡേയും, മലയമാരക്കേഡേയും സഹായത്താലല്ലാത ഈവ കൊടുക്കാടുകളിൽനിന്നും ശേഖരിയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്നതല്ല. അവക്ക് അറിയും ഉള്ളൂ ദിക്കുകൾക്കില്ലും ആണം കുലിയായികൊടുത്തു വരുന്നതു്. ചിലപ്പോൾ വസ്തുങ്ങൾ വാങ്ങുവാനുള്ള പണവും കൊടുക്കണം, കാടമാരം ആനകളുമില്ലകിൽ കൊച്ചിയിലെ മലകളെക്കാണ്ട കാൽമില്ലനാണെ പറയുമാറു്.

കാടങ്ങം മലയരും കാടുകളിലേയും മലകളിലേയും നിവാസികളാകന്നു. കാടമാർ മരം കയറുന്നതിൽ സമർത്ഥനാരാണു്. ചില വുക്ക്ഷങ്ങൾക്കു തുരുതുകൾ തുറന്നുവരുന്നതു് വരെ അടിഉയരും ഇത്തവിൽക്കിൽ. പരം അടിച്ചററ ഉംഖും ഉണ്ണായിരിക്കണം. വുക്ക്ഷത്തിനു് ഇതിലധികംപോക്കുമുണ്ടായാണും കാടൻ കുറങ്ങാമാരെപ്പോലെ അതിനേരൽ നിഷ്പ്പിപ്പാസം കയറും. തേനെടുക്കാൽആവക്കു ഇപ്പുംപുത്തു ഒരു തൊഴിലാണു്. റാത്രിയിൽ ചുട്ടും കൊഴിത്താൻ കൊണ്ടാണു് അവൻ തേനെടുക്കുന്നതു്. മന്ത്രശക്തികൊണ്ടാണു് ഇംചുകളിടുന്നതു് കട്ടി പരിബന്ധിക്കുന്നതെന്നാക്കണ അവരുടെ നാട്ടും. ഇത്രിയങ്ങൾക്കുള്ളേക്കാരും, ശരീരദാർശിരും, മരണാന്തരമില്ലരും, കൈഞ്ഞലും പ്രത്യേകിയപ്പറിയും അറിയു് ഈവ കാടുജാതിക്കാരുടെ ജനസിലുമായ സപദാവണങ്ങളാകന്നു. അവരുടെ വീടിനു

പതി എന്നാണ് പറഞ്ഞു, നമ്മിൽ നാം പാക്കി ന നാടന്നപോലെ കാട്ടിലുള്ള സ്ഥലങ്ങളേണ്ണവക്ക് ന സ്ഥവല്ലോ അറിയാം. എന്നല്ല അവിടെ സഖ്യരിക്ഷനു ദാങ്കളിടെ സംഖ്യപോലും അവർ പറയും; കാലടികൊ ണ്ട ജീഹു യാശു ധനസ്ഥിലാക്കവാനും, ഗദ്യം അറിഞ്ഞ അവ സഖ്യരിക്ഷനേടും കണ്ടപിടിപ്പിച്ചാനും അവക്ക് പ്രയാസമില്ല. കരങ്കിനേരണ്ടും ഭയപ്പെട്ട കലമാനിനേരും യും ശബ്ദം കേട്ട പുലിയുടെ സന്ത്വാരമായും അവർ മനസ്ഥിലാക്കാ, എന്നല്ലാ, കാട്ടിൽ കാണാനതും സംഭവിക്കുന്നതുമായ കാരണവും അതിനുള്ളൂടെ സംഖ്യത്തിലും അവക്കി റിയാം. കഴുകനാർ ആകാശത്തിൽ ചുററിപ്പുരക്ഷനുതു കലാഭാരം പുലിതിനുന്നതോ കഴിഞ്ഞോ ഇല്ലായോ എന്ന് അവക്കിവാൻ കഴിയും. ഒരു ചരക്കല്ലേപാലും സ്ഥാനത്തുനിന്ന് പലിച്ചായ ശതിയുന്നിനും അവർ ഒരു സാന്നതി കണ്ടപിടിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ. പാശ്വാത്രാഘാർ നായാട്ടിനും ഇവരെ കുട്ടിക്കൊണ്ടു ചോക്കാറണ്ട്.

ഒച്ചുക്കത്തിലും കൈക്കേണ്ടാണും മാത്രമേ അവക്കാണു യ മാറ്റിട്ടുള്ളൂ. കാടൻജാതി കൊണ്ടു മലയാളം താഴീയാണ്. കാട്ടപോതിനെ ഒരു അഞ്ചു ഒമ്പതു ഗമാഡിട്ടാണ് അവർ വിചുരിച്ചുവരുന്നതു്. അവർ ശതിനെ തൊടുന്ന തപ്പം. ആ നൂറ്റിനും പും അന്തു പോതു താനക്കാരിവയ്ക്കും. അവക്കാടും ശശ്രാംസാധനങ്ങൾ എററക്കിഴച്ചു, താഴി, ചാവക്, ചാറഗാ, മുത്താ ഉവച്ചും കിഴങ്കുകളിം ആറുണ്ട്.

യാതൊരുവിക്കരിഞ്ഞാനമോ പഠിപ്പാക്കുടാതെങ്കി വിതംസുവമായി കഴിച്ചുകുട്ടിനുതിനും ഇങ്കുട്ടും ഒരു നല്ല

ഉഭാവരണമാണ്. ആല്ലോ കാണംവോഴ്ത്തി നാണം
തീന്നാൽ പിന്ന അവർ വലിയ സംഖാദശിലരായി
കാണപ്പെടുന്നു. സത്രം തെരി അവർ ഒരിയ്ക്കും ന
ക്കുകയില്ല-

പാഠം പതിനേഴ്മാർഗ്ഗം.

മനോരാജ്യം.

പണ്ഡാത്തിസുര ഗ്രൈ മഹാരി സുവം
ചുണ്ണാട വിപ്രൻ മദിരം ചുക്കടൻ
ആലം ത്രജിച്ച മലർപ്പൂശകി ദക്ഷിണ
മാത്രം ലഭിച്ച മൺപാത്രതിലാക്കിനാൻ
തവിച്ചെച്ചാടി ചടിവിനൊടു മുടമതിൽ നിരച്ചുടൻ
താനേ തചയിൽ ചുമന്ന നടന്നിതു.
മാദ്ധ്യ മനോരാജ്യമോരോന്ന ചിന്തിച്ച
മാനവൻ മെല്ലേ നടന്നതുടങ്ങിനാൻ,
അപണേ ചെന്ന മലർപ്പൂഢി വിറ്റ-
പെണ്ണാടിനെ മേടിച്ചുകൊണ്ടപോയങ്ങു തൊൻ
സംസ്ക്രാന്തിലാണിലമിവ സത്തമപി നാളുകിണ്ടോര
സാദരം നന്നായജ്ഞുജ്ഞുരുത്രുകൊണ്ടിട്ടുവൻ
സംവശരത്തിലീരാണു ശിഘ്രമാണെല്ല-
സുംഭവിക്കുമ്പെട്ടിട്ടുമിങ്കുനെ
ആട്ടിന്തിനുകിടാങ്ങുമെല്ല വിറ്റ പത്രവിനെ-
പുംബിൽ നാഥക്കോന്ന മേടിക്കണ്ണം പ്രഥമം

പത്രവിനൊങ്ങിയ്ക്കു വേദി ശിന്തുവിന്നരിയ്ക്കു ക്കെളം
 ചാരാതെ ഗാലഞ്ചു കാളുക്കിടാങ്ങെളം
 അങ്ങെനെ വാണാൽ തുച്ഛി തുടങ്ങാൻ തീരു
 സംഗതി വന്ന ഭവിഷ്യം നഞ്ചിനി
 നൃപ്പ കണ്ണത്തിൽ തുച്ഛിവെള്ളുകൊണ്ട് തോൻ
 നേപ്പും വളരെ സപ്രതിച്ചുനന്നം
 ഇരവു പകലധികതര സുവശാട് വസിക്കും
 ഇല്ലവും ചുതനാഡി പ്രണിയിക്കും
 ഇപ്പോൾ മെല്ലുക്കടിവെച്ചുകൊംക്കും
 അപ്രകാശം രഹിക്കംവിഡൈ ഭാസ്ത്രക്ക്
 ശമ്പളം പ്രസവിക്കണ്ണിയെ
 സുതന്നടയ ജനനമതി ശ്രൂടേക്കരമവന്ന തോൻ
 സേംവവമ്മാവെന്ന പ്രേരിക്കുകൊള്ളുവൻ
 അക്കാലമുന്നിയെ നോക്കാതെ മാതാപു
 പയ്യുറപ്പാന്തേ പൊയ്യുള്ളഞ്ഞാകിൽ തോൻ
 കോപിച്ചു കോൽക്കൊണ്ട് താമസം തുട്ടവും
 ഗോശാലയിൽ ചെന്നകത്രു പുക്കീടിപ്പും
 പൊന്തനിവന്നം മനോരമം ചിന്തിച്ചു
 കണ്ണുകൊണ്ടാനാങ്കിച്ചു കംഭോദരേ
 മൺകുടം ചൊട്ടിതെക്കൻ മലർക്കുപാടി
 മണ്ണിലും തന്നടെ കണ്ണിലും മുക്കിലും
 അടിച്ചടികൾ മഴവന്നമ വെള്ളവെള്ളയന്നിത്തു-
 കൊണ്ണബ്രാഹ്മണ ചൊന്ന ദ്രവ്യം ചുരുക്കും
 എറ്റത്തടങ്ങുതെന്ന തോൻ ആവമണം.
 കാന്ത്യൻനന്നും

പാഠം 9 തു

പാം പതിനെട്ട്.

പൊന്നാനി.

മുമ്പു കേരളത്തിൽ ആധമണക്കം ബൈഥലുമാക്കം തുല്യപ്രാബല്യമണായിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് ഇവർ ത മറിക്കുന്നതിൽ മതസംബന്ധമായ ഒരു മഹാമത്സരം സംഭവിച്ചു. “മിന്തുമതത്തിനാണ്” യോഗ്രതയെക്കിൽ തെങ്ങും അ തിൽ ചേരാം. അല്ലോ തെങ്ങുകളിൽ മതത്തിനാണെങ്കിൽ അവർ ഇതിൽ ചേരണം “എന്നായിരുന്നുബൈഥലുക്കുടെ വാദം.” എങ്ങുന്നും നിങ്ങളെ ഇങ്ങോടു ചേ ക്കാൻ ചാടില്ല. തെങ്ങും അങ്ങോടു ചേരുന്നതുമല്ല” എന്നായിരുന്നു മിന്തുകളിൽ വാദം.

ഈ മതസരം മുകി മുകി വേദപ്രാധാന്യത്തിൽ ചെന്നേത്തി. യോഗ്രാഡ മല്യാദി ഹിന്ദുബൈഥല പ്രമാണികളെ വരുത്തി സമാധാനത്തിനായി വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ചെയ്തു ടുടിയിൽ എത്ര മതത്തിനാണോ ശക്തി ആ മതം എവരും സമർത്തിക്കണം എന്ന തീച്ച പ്രേരിതമാണ്. വാദം തീക്ഷ്ണാം ഒരു പരീക്ഷ നിശ്ചയിച്ചു. സപ്താംശങ്കാജി ഗണക്കിയ രണ്ടാനക്കുള്ള ഒരു സ ക്കേതം നിശ്ചയിച്ചു അവിടെ രണ്ടിടത്തായി ദിവ്യത്തി. നേരു ബൈഥലരേയും മരുരോഗം റിന്റും ശ്രൂതി ചു. നാലുതൊന്തു ദിവസാർത്ഥിനാംജീവിക്കിൽ ആക്കാണും അ കനകവാരണങ്ങളുകും ജീവൻ നൽകാൻ നായികക ക അവരുടെ മതം അധികം ശക്തിയുള്ളതാണെന്നു പ്രവർപ്പനം ചെയ്യാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

ഈ ന്യായം എവക്ഷം സഹമതമായി. ഇങ്കുകൾക്കിടയിലുള്ള വൈദികസത്തമന്മാരും അവരവരുടെ തപാളക്കരിയാൽ സപ്രാണിജനറിന് ജീവനശാക്കവാൻ തുമിച്ചതുടങ്ങി. ഒരപക്ഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ബെണ്ണലുന്നാരുടെ ആരുന്നുജീവനശായി. അതു ചെവിഡി ഉക്കവാനാരംഭിച്ചു. ഈ കാഴ്ച എവക്ഷം അത്രായും കരമായിത്തീർന്നു. ഏലുഡിക്കുകയും ജയാദരീയും ഫലാദിച്ചതുടങ്ങി.

ധിരുക്കുകയുടെ ആരുന്നുപ്പാഴല്ലാം അങ്ങനെന്നതെന്ന നിന്നതേയുള്ളൂ. ഏലുഡിക്കുകയുടെ ചെവാദവാങ്കേട്ട ബ്രാഹ്മണർ ഭഗവാണമായി. ശവരിൽ പ്രധാനിക്കുള്ളില്ലാം ചേര്‌ന് ഇനിവേണ്ടതെന്നൊന്നും ആലോച്ച ചീച്ചു് ഒട്ടവിൽ നാരാണാത്രു് ഭ്രാന്തനെന്ന വജ്രത്തിയാൽവരും ഘനിഘൃതതിയണം ദേഹാദിവാഹനം അതിലേക്കു് ഉടനെ ആരംഖാർ പോകിന്നമെന്നും തീർപ്പിക്കാക്കി. ബ്രാഹ്മണരിൽ ചിലർ ചുറപ്പെട്ടു ഭ്രാന്തനിരിക്കുന്നേട്ടുചെന്നു.

പറച്ചി പെരു പരിശീർക്കലത്തിലെ ബ്രാഹ്മണം ഗമായ ഒരു മഹാനാശം നാരാണാത്രു് ഭ്രാന്തൻ. ഇങ്ങു മന്ത്രിബന്ധ വാസസ്ഥാനാ ഒരു മലാം തന്ത്രവിലാശം. ഭ്രാന്തനിക്കുകുകു ഒരു ഭ്രാന്തനാണെന്നും അല്ലാത്തു ചുംബിക്കു നല്ല സ്ഥിരതയും തെളിമയും ഉണ്ടു് ഒരു മഹാത്മാ പുതനെന്നയാശം അദ്ദേഹം. അതിരാവിലെ എഴുന്നിറ്റു് ഒരു വലിയ കണ്ണു അടിവാരത്തിൽ നിന്നു് മുകളിലേക്കു് ഉങ്ക്രീകയററി അവിടെ എത്തിയാൽ കൈവിട്ടു കീഴുപോട്ടു തന്നെത്താൻ ഉയരുന്നതു കണ്ടു കൈകൈകാട്ടിച്ചിരിക്കും. ഇങ്ങനെ ഒരു പത്രാവത്തി കഴിക്കും.

പിരാറിവസ്യം ഇതുപോലെ തന്നെ. ഇതാണ് ഈ ദ്രോഹത്തിനാൽ ദിനചര്യ.

ങ്ങളിവസം ഓന്തൻ തൃതൃമെല്ലാംകഴിച്ച് ഇപ്പത്തു ചെന്നപ്പോൾ ചില മുാധ്യമനർ വന്നിരിക്കണമെന്തുക സിന്റ് അവരെ ആരാരിച്ച് വന്നകാൽം ചോദിച്ച്.

ഹിന്തുവെറലുസക്കെത്തംമാനമുഖംഡായിട്ടിള്ളി സംഗതിക്കുള്ളാം അവർ സവിസ്തുരം കേരളപ്പിച്ച്. കമ്പററത്തു മുഴവനാക്കംമുഖവു ഓന്തൻ. പുരുഷുകളുടെ കഴിഞ്ഞു. മുാധ്യമനങ്ങം അദ്ദേഹത്തെ അന്നന്മിച്ച്. വഴി കരാരചെന്ന. നേരം നട്ടച്ചയായി. ഇവരായം ആധ്യാരം കഴിച്ചിട്ടില്ല. വഴിവക്കരത്ത് ഒരു നെട്ടു മുരജും സഭ്രയുമെല്ലാകാണ്ട് ഓന്തൻ അവിടെ കയറി ഉണ്ടാൻ ഇരുന്നു. മനമില്ലാ മനസ്സുാടെ അന്നന്മാകി കൂടം ഇരുന്നു. ഉണ്ണാകഴിച്ച് വരുന്ന വഴിക്കു് കൈ കുഴക്കി പിന്നെയും നടന്ന. കരാരച്ചുന്നപ്പോൾ ഇവക്ക് ഭാഗിച്ചതുടങ്ങി. ഓന്തൻ ഒരു മുഖാരിപ്പുരയിൽ കയറി വെള്ളംപോദിച്ച്. ഇവിടെ വെള്ളമീല്ല എവിടെയെങ്കിലും പോകാം എന്നവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം കടിൽ കരുംബിലെടുത്തു തിളച്ചുരക്കുന്ന മുഖപ്പാത്രം എടുത്തു അതിൽ പക്കതിയേണ്ടം കടിച്ച്. ശേഷമുള്ളതു കുട്ടിക്കാക്കിക്കാട്ടത്തപ്പോൾ “തന്മാരംക്കു ശക്തിയില്ല” എന്ന പറഞ്ഞതു കേട്ട ഓന്തൻ “എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു അജ്ഞാനം” എന്ന പറഞ്ഞതു.

അവർ:—“അതെങ്കാണെന്?” എന്നായി,

ഓന്തൻ:—“വരുന്ന വഴിക്കു മീനജാതിക്കാരുടെചേരാ കുട്ടിപ്പേ? നിങ്ങൾ?” എന്ന ഓന്തൻ കാൽം പറഞ്ഞു.

അവർ:—“അമു ട്രിച്ചി റിഭോൾ, TRICHY, T.M.HOLE” എന്ന മരത്തിൽ.

ഭാന്തൻ:—“തൊൻ ഇതും കഴിക്കുന്നില്ല? നിങ്ങളുടെ കഴിക്കിൽ എന്നാൽ സമ്മതിക്കാം” എന്ന് ശറിച്ചു.

അവർ:—“ഇതിനും ശക്തി തുകയും കുറയാക്കില്ല.” എന്ന് പരാജയം സമ്മതിച്ചു.

ഭാന്തൻ:—“എന്നാൽ അതും ചെള്ളാൻ പാടില്ല” എന്ന് വിധിയും കല്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ തക്കിച്ചുംകൊണ്ട് അവർ സങ്കേതസ്ഥാനത്തു് എത്തി.

മുഖാധികാരി പ്രമാണിക്കേണ്ട വഴിക്കണ്ണായതെല്ലാം ഭാന്തൻ പറഞ്ഞു. ക്രൂട്യങ്ങളുടെ പോഷണം പരസ്യമാക്കി.

അവർ:—“എന്നാൽ ഭാന്തൻ ഒഴുക്കുണ്ട്. ദോഷപദാത്മം ഇങ്ങനെ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.” എന്ന് പിന്നൈയും അവർ തയ്ക്കിച്ചു.

“എന്നാൽ നിങ്ങളും ഉണ്ടതു ചർബിച്ചു കണ്ണാൽ ഈ വിടു തീർച്ചയാക്കാം. എന്ന ഭാന്തൻ പരിക്ഷ നിശ്ചയിച്ചു. അവർ എല്ലാവകം ചർബിച്ചു. അതതുയും മസ്തകായി. ഭാന്തൻ ചർബിച്ചതുമാത്രം ഉണ്ടെന്നും ചൂചും കുളിപ്പും ആയിരാക്കും. എവക്കും കാഞ്ഞം ദേശാധ്യാത്മകാരി. ഭാന്തൻ അനുഗ്രഹാർത്ഥിക്കുണ്ട് അഞ്ചാതിശാസ്യവും ചെയ്തു.”

വാക്കാലത്തിന്റെ അന്ത്യം ആസന്നമായി. നാലു തൊന്താനാംഡിവസമായി. അന്തേന്തു സ്ഥലത്തു് അനേകം ധനങ്ങൾക്കിടയാൽ മദ്ദോന്നത്തനുഠായി വന്നുനിന്നു, ഹിന്തുകൾ കിട്ടാതു് വേണ്ടാത്താരണം, മ

രാജാരിട്ടതു മനുവാദം, ചിലേറ്റത്തു ഭഗവതിസ്തോവ, സ
മാസാവർത്തി, സൃഷ്ടിനശ്വരം, ഇതെല്ലാം നിജീൽപ്പ
യായി നടത്തുന്നു. ഭാനുൾ പ്രമാണികളോടുകൂടി ഇവ
കി ഒരു കാരക്കോലും കഴുിലെടുത്ത് അനുനയാടു
ത്തുവെന്ന് അതിനെന്ന് പറയ്തു് ഒന്നതുപ്പി. ഉടനെ
ബെഞ്ഞലമാരുടെ എന്ന അനന്തരാത്യായി.

ഒന്നാംകുടി മുട്ടകിരുത്തുപ്പി കോലുകൊണ്ടു് ഏടടിയ
ടിച്ചു. ഭാനുൾപൊന്നാനയോടു നടക്കാൻ പറഞ്ഞു. അ
തുമദിം മദിം നടന്നതുടങ്ങി. ഒംകാൻ കഷ്ടിച്ചു. ഓടി സ
മിച്ചുതീരത്തു ചെന്ന നില്ക്കാൻ കഷ്ടിച്ചു. അവിടെത്തുന
നിന്നു. തിരികെ വിളിച്ചുപ്പോരാ ഇങ്ങപോരാറികയുംചെയ
ച്ചു. മിന്തുകൾ ജീവനേരി മുഴുവൻ. മറിവൻ ഭഗവാന്മാരാ
യി എന്ന പറയേണ്ടതില്ലപ്പോ. പൊന്നാനഭാനെന്ന്
ചൊല്ലപ്പടിക്കു് ഓടിയിടിക്കുല്ലാം പൊന്നാനപ്രഭേദ
മായിത്തിന്ന്. അതു് ഇപ്പോരാ പൊന്നാനിയായി തതി
ന്തിരിക്കുന്നു.

പാഠം പത്രതാൻപാത്ര്.

അരയന്നതിന്നും യാത്ര.

ചരിച്ച ഗഗനതിൽ തിരിച്ചുകളുമാംസം
സൂരിച്ച നൂറേയും ധരിച്ച എദ്ദയത്തിൽ;
കടന്ന പലഡിക്കും നടന്ന വിരവോടെ
ദ്രുട്ടങ്ങൾ നഗരങ്ങൾ മംങ്ങൾ കിടങ്കുർഡാം

പട്ടം വിവിജ്ഞാൻ തടങ്കലു തടങ്കണ്ണം
 തുടക്കിപ്പുലവസ്തു കടന്ന പരമാന്വാദം
 നാട്ടുകരംകണ്ണ വീടുകരം കണ്ണ
 കുട്ടുകൾക്കുണ്ട് കോട്ടുകരംകണ്ണ
 ചാട്ടുകരം കണ്ണ പോട്ടുകരം കണ്ണ
 ചോട്ടുകരം കണ്ണ വീടുകരം കണ്ണ.
 വാട്ടുകളിൽ പില നായമാങ്ങു
 മുഖതകരാണ്ഡാങ്ങ ദേഹാശം കണ്ണ;
 അച്ചുകളോടു കലവിച്ചിലകല-
 മെച്ചിലിലിട്ടു തകക്കണ്ണ കണ്ണ;
 കമ്പുകൾ പടവകരം ഒരുവൻ ചെന്ന
 വലിച്ചു കരിച്ചു തിരിച്ചുതു കണ്ണ;
 ഇപ്പംകൊണ്ണാനവള്ളത്തല്ലി-
 സ്വപ്പതകരത്താങ്ങ പഞ്ചത്രാങ്ങു
 തഴു കയറത്താങ്ങലക്കരയ്ക്കുത്തു
 ചെങ്കുക്കൊന്ന ചീരുക്കിന്നുകണ്ണ.
 മരുന്നാരിടത്താങ്ങ ദേഹാശം കണ്ണ
 തെരുവന്നവിടേച്ചുപുനരയന്നം
 ആറന്നതുജുളിം തൊങ്കിന്ന മുകളിൽ
 പാരിച്ചു ചിയും പാത്രതു വസിച്ചു;
 നാ ഉം വിശനു വലഞ്ഞു വരുന്നു
 കായക്കണ്ണത്തിക്കരിയിട്ടിപ്പും
 ആയതു കേട്ടു കലവിച്ചുന്ന-
 സാംഘിയഥടനേ കാട്ടിലെറിഞ്ഞു.
 ചുട്ടിള്ളുകും വെള്ളുമശേഷം
 കട്ടികരിതന്നുകുടു തലയിലെംബിച്ചു.

കെട്ടിയ പെൺനെ മടികുടാതെ
കിട്ടിയ വടികൊല്ലാനു പിടച്ചു;
ഉരുളികൾ കിണകിക്കേം കൈയുടച്ചു
ഉരുവു വലിച്ചു കിണറിൽ മറിച്ചു.
വിനുവയെട്ടതമു തീയിലെമിച്ചു;
അരക്കല്ലേഴ്ച കളത്തിലെറിഞ്ഞു;
അതുകൊണ്ടാവിഹം തീരാഞ്ഞവന-
പ്പുരയുടെ ചുറും മണ്ണി നടനു.
അരയന്നം പുനരത്തുകാട്ടുനെ
ഹര! ഹരി അഡിവി! ശിവ! യെന്ന പരഞ്ഞ.

നീം ചരിതം

കമ്പൻസ്റ്റോർ,

പാം ഇയപത്ര്.

രാജവിരമാർ.

കൊച്ചിരാജാക്കന്മാർ ചേരരാജാക്കന്മാരുടെ കുലപ
രംഗരായിൽ പെട്ടവരാക്കനു. ചേരകുലത്തിൽ പിരുന്ന
വക്ഷ പണ്ട് ചേരപുത്രമാർ അല്ലെങ്കിൽ കേരളപുത്ര
മാർ എന്നായിരുന്ന സാധാരണനു.പരഞ്ഞതിരുന്നതു്. അ
വരിൽ വളരെ ധീരമായാൽ വീരമായാൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.
അതു കാരണത്താൽ .. കൊച്ചിരാജാവിനു് വീരക്കേരളൻ
എന്നും ഒരു പേര് സിദ്ധിച്ചു. പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ചേര
രാജാക്കന്മാരുടെ വീരത്തുത്തെക്കാരിച്ചു പഴയ തമിൽ
സംസ്കാരത്തിൽ വല്ലിച്ചു കാണുന്ന ഗണ്ട്. ആവക ചരിത
അദി വളരെ രസക്രാങ്ങളുംകുന്ന.

കുസ്തിവഷ്ടം നാല്പതാമാണ്ട് ആതൻ എന്നൊരു രാജാധീ ചേരതലം വാൺിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ പരാന്തമശാലിയും അഭിമാനിയും ആയിരുന്നു. അക്കാല തന്റെ കരികാലൻ എന്നൊരാളാണ് മോളുരാജും ദീപ്തി ആന്തു്. ആതൻ സെന്റ്രേതാട്ടുകൂടി കരികാചനോട് യുലം ചെയ്യുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. വെന്നിൽ എന്ന ഒരു ദിക്കിൽ വെച്ചു ഞോരമായ ഒരു യുലം നടന്നു. ഒട്ട വിൽ ആതൻ ഒറയ്ക്കു യുലം ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. കരികാലനെ പോരിന്ന വിളിച്ചു. അവർ മത്സരിച്ചു പൊങ്കതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നും കരികാലൻറെ വാദം കൊണ്ട് വെട്ടുറും ആതൻ താഴെ വീണു. തന്നിക്കുപ റിയ മരി അപായകരമല്ലായിരുന്നു, എക്കിലും രണ്ടാണ തന്റെ എഴുന്നേറു പോർ നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ശക്തിയില്ലാതായിരുന്നു. ആ അപമാനം സമീക്കാൻ വരും വെത്തു ആതൻ പട്ടിണി കിടന്നു തന്നെത്താൻ മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനെന്നു കുടുക്കുന്നായിരുന്നു ചില സേവനങ്ങൾ മരണത്തിലുംകൂടി തങ്കളിടെ സപാമിയെ വിട്ടു പിരിയുകയില്ലെന്നു തീച്ചയാക്കി. അവക്കു തന്നെത്താൻ വെട്ടി മരിച്ചു.

ആതൻ മരിച്ചതിനെന്നു ശേഷം അദ്ദേഹത്തിനെന്നു പുതു ബാണവമ്പും രാജാവായി. അപ്പുനെ തോജ്ജിച്ചു കരികാലനോട് പക വീടുവാൻ ഇഷ്ടിച്ചില്ല. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ ഒന്നാമത്തു് അപ്പുൻ മോളുരാജുത്തു ചെന്നു് കരികാലനെ യുലംത്തിനു ക്ഷണിക്കുകയാണു് ഉണ്ടായതു്. രണ്ടാമത്തു ധമ്മയുലം ചെയ്തു ജയം നേടുന്നതു രാജാക്കണ്ണായും ധമ്മവുമായിരുന്നു.

ബാണവമ്മൻ ശാന്തരം ധർമ്മിഞ്ചം ആയ ഒരു രാജാവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് കരികാലൻറെ നേരെ വൈരം തോന്തിയില്ല. എന്ന മാതൃമല്ലു, കരികാലൻറെ മകളെ വേംക്കിച്ചും ചോളരാജാവിൻറെ ബന്ധവായി തീങ്കയും ചെയ്തു. മുന്ന് പന്തിരാണേഖാളും സമാധാനം തോട്ടം ഏതുപെട്ടുതോട്ടം കുടി അദ്ദേഹം ചോളരാജും ദേച്ചപോന്നു.

ബാണവമ്മൻറെ കാലശേഷം രാജവാഴ്ച അവകാശവഴിയും അദ്ദേഹത്തിൻറെ സീമന്നപത്രം കിട്ടി. ഈ രാജാവിൻറെ പേര് ചെക്കട്ടവൻആശ്ലൈകിൽ ഇമയ വമ്മൻ എന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചേരരാജാക്കന്നാരിൽവെച്ച് എററായും വന്വനം യുദ്ധവീരനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രതാപതോട്ടകുടി രാജും വാണികാണ്ഡിയും കാലത്തും ഉത്തരവേശഭേദങ്ങളിലുള്ള ആയുംരാജാക്കന്നാർ നാർ ദക്ഷിണദേശങ്ങളിലെ ദാവിഡരാജാക്കന്നാരെ നിസ്സാരമാരെന്ന ചുമ്പിച്ച പരിജ്ഞനതായി കെട്ടു. എന്നാൽ അവരെ ജയിപ്പേച്ച ഇരിയും എന്ന തീർപ്പാക്കി. ഇമയവമ്മൻ സെസ്റ്റ്രൂസഭോട്ടകുടി ലിഗ്ജയത്തിനു പരപ്പെട്ടു. ഉത്തരവേശങ്ങളിൽ വെന്ന അവിഭാഗിക്കും രാജാക്കന്നാരിൽ പലരേയും തോല്പിച്ചു. ഗംഗാതീരങ്ങളിൽ നിന്നു കനകൾ എന്നം വിജയൾ എന്നം പേശായ രണ്ട് രാജക്കമാരമാരെ തടവുകാരാക്കിപ്പറ്റിക്കിച്ചു. അവരെ തന്റെ അയൽരാജുത്തമിള്ളു രാജാക്കന്നാരെ കൊന്തിക്കവാനായി അവരുടെ രാജാധാനികളിലേക്ക് അയച്ചുകൊട്ടാരു. ഇമയവമ്മൻറെ പരാത്മാനുമായും കണ്ടു് അവർ അരുളം തബ്ദിപ്പിച്ചപോയി. ചേരരാജുത്തിൻറെ പ്രസിദ്ധി ഭാരതവപ്പത്തിൽ എപ്പായിട്ടും പരന്നു.

ഹുമയവർമ്മൻറ പിൻവാഴ്ച കാരായ അന്നേക്കു
രാജാക്കന്നാർ ചേരതലം അരബ്ലുക്കിൽ കേരളം വാൺിട്ട്
ണ്ട്. അവരിൽ ഒട്ടക്കണ്ണതെ ചേരമാൻപെയ്യമാഴിട്ടെ കാ-
ലാദേശം എക്കണ്ണം ആറാംഗരാണ്ടിൽ കൊച്ചിരു-
ജ്ഞം സപ്തത്രാജ്യമായിത്തിന്റ്.

—:0:—

പാഠം ഇങ്ങപത്രാന്മാർ.

മണ്ണത്രിഥ കണ്ണൻ·

കണ്ണൻതമാമസ്യ ത്രജിച്ചപോലും
ഒന്നും പിടിച്ചീടു മവനം എന്നും
എന്നിങ്ങനെകുട്ട യശോദവേശാൽ
വനീടിനാളുംവാടു കോപമോടെ

1

‘കഴും കമാരാ! തവ വാച്ചിളിന്റ്
കാട്ടേനു’ മെന്നാണ് പറഞ്ഞെന്നേരം
കുട്ടം മടിക്കാതെ പിളിന്റുവക്കരം
കാട്ടീടിനാൻ കൈതവമർത്തുരുത്തി.

2

മാതാപു ദോഷിനാ ദശാന്തരാഞ്ജേ
പാതാളുഭ്രാലോക സുരോഹലോകം
ഭ്രതാഭ്രിം പ്രേതപിശാചകുളൈ-
വേതാളിജാലകാഭിമരുകണാം.

3

കാട്ടം മധാബഹാപ കിലാഭേദാഭും
നാട്ടം നലിപാളി സമുദ്രമേഘം
ആട്ടം ഫണിശ്രൂണി മന്ത്രജാലം
വാട്ടാളി ഗ്രഹിതയുമത്രകണാം

4

പാലാഴിതന്നിൽ ഫൺറാജത്തേസ്റ്റ്
ലീലാസുവംചുണ്ടമ പഞ്ചികൊള്ളിം
നീലാംബുഡ്രാമള വിശ്വഗ്രഹം
നാലാനന്നാഡീനപ്പി തത്രകണ്ഠാടം

5

രക്ഷാഗണം പക്ഷിതരക്ഷജാലം
സുക്ഷ്മദാളിം പക്ഷികൾ കക്ഷിജാലം
നക്ഷത്രമക്ഷത്ര വിപക്ഷപമ്പം-
ലക്ഷ്മദാളിം തഞ്ചക്ഷണാമത്രകണ്ഠാടം

6

ഗോപാലകമാരമ ഗോപിമാരം
ഗോപാലക ഭ്രംണിയുമെന്നവേണ്ടാ,
ഗോമുഖ ഒം മഹിഷിച്ചമേച്ചം
ഗോവിന്ദനത്തനെന്നയുമത്രകണ്ഠാടം

7

ഈത്യാദിസ്ത്രം ബത കണ്ടനേരം
ചിത്രത്തേയം പുണ്ടമ നദപത്രീ
നേത്രങ്ങൾ ചിഞ്ചിത്താസാ മിചിത്രം-
ഉത്തരത്തേ കണ്ണത്രമില്ലിതൊന്നം

8

സുന്ധം കൊട്ടത്താള്രു പുണ്ണർ ഗാധം
ധന്യാംഗനാ മെതലിയപേരാദ താനം
തന്നാണിയെന്നത്തിൽ മഹതപ്രമേഹം-
ലന്ധപ്രകാരങ്ങൾ മറന്നിങ്ങനാടം

9

സവന്നലീലം ദയിമന്മകാലേ
കുംഭം തകര്ത്താനമ വാസുദേവൻ
ഗംഭീരകോപന പിടിച്ചുകൈട്ടാ-
നദ്യംഡണംതൃഷ്ണനമ്മ താം.

10

കൊണ്ടണ്ട ചെന്നിട്ടിന പാശമെല്ലാം
രണ്ടംഗ്രംഭന്നിളിമത്രനമായി

- കണ്ണാലറിഞ്ഞീടുകയില്ല മോഹം
കൊണ്ണാശ്രയയാം യശോദ. 11
- “ആയാസമമായ്ക്കുതെന്ന സ്വല്പം
മായാമയന്താനന്വാദമേകി
സന്ധിച്ചിത്തപ്പോളിരേണ്ടുകുടി-
ബുധിച്ചു മാതാവുമുടൻ നടന്നാം. 12
- ഒമരതിനാഡുജീവി ബന്ധനുലം
“ഓമോദരോ” നാമബ്രത്വത്തില്ലോ;
രാമാനജൻ താനരലും വലിച്ച-
അദ്ദേഹഭാലീ നടക്കൊണ്ട മനം. 13
- രണ്ണായി നിഃഈം കക്കഭദ്രമത്തെ-
ക്കണ്ണാനപാനേ കമലായതാക്ഷൻ
തദന്തരാളത്തിലുല്ലവലത്തെ-
തതാ വലിച്ചിട്ട് വലംതിരിഞ്ഞാൻ. 14
- പൊട്ടിച്ചുംടന മുക്ഷലപനി ചടചടിതം
കേടു തെട്ടിപ്പുരപ്പു-
ട്ടോട്ടേടം വന്ന നന്ദാദികളുവഗതയാ-
നിന്ന നോക്കിം ദശായാം
പുള്ളിഗ്രീ കേളിമംഗലസ്ഥലതന്നവുടയോ-
നഷ്ടലോകാധിപത്മാ-
ക്കിള്ളം നൽകന്ന മാംഗരന്നരലുമിഴ-
ച്ചുത്തിനാനന്തലോട. 15
- വബന്ധങ്ങൾമാഴിക്കമച്ചുതന്നട
വബന്ധം മുംബ വേർപ്പെടു-
തന്ത്രതരാഗനായ ജനകൻ
വാലം പുന്നന്നീടിനാൻ;

ബന്ധപ്രീതി കലൻവന പത്രപ-
രാരാടക്കുടിസ്സുവം
സാറ്റോഷിച്ച മഹിച്ച സജജന സഭാ-
മല്ലു വസിച്ചീടിനാം.

16

മനിപ്പുവാഴിം തൃതീയസർ

പാഠം ഇങ്ങപത്രിരണ്ട്.

സ്ഥാമിയാജന ലിക്ഷ.

പണഡാരികയൽ ഒരു പ്രദ മഹാനായ ഒരു സപാമി
യാരെ ലിക്ഷയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു. പ്രസിലുപ്പട്ട സന്നാസി
വച്ചുനാരായ സപാമിയാമാരെ ഇങ്ങങ്ങൻ ക്ഷണിച്ചുകൊ
ണ്ടപോയി ചതുര്യിയ പഭാത്മംങ്ങളാടക്കുടി മുള്ളാന്നമു
ട്ടന്നതു് ഇന്നം പതിവാണ്. ഏന്നാൽ ഇങ്ങങ്ങൻ അംഗ
ക്ഷ അച്ചു തേത്തിനിയന്നാൽ മുക്കുക്കരംക്കു് ഇന്ന വസ്തു
കരി തനിക്കു വേണമെന്നൊ ഇന്നതു വേണ്ടെന്നൊ പറ
വാൻ പാടില്ല. വിള്ളവിയതു മുഴവനം ക്ഷുഖ്യയും വേ
ണം. അതിനാൽ വിള്ളവുന്നവർ അതു കുറ്റിക്കൊ
ണ്ട വിള്ളുകയുള്ളൂ.

മെത്രപരശ്ര സപാമിയാക്കു് പുളി സപരേ ഇപ്പുമി
ല്ലായിരുന്നു. തനിക്കു വിള്ളവിയിരുന്ന പലവിധ പദാ
ത്മങ്ങളിൽ പുളിപ്രധാനമായ ചില കറികളുണ്ടായിരു
നു. വേണ്ടെന്ന പറവാനോ വിള്ളവിയതു ശേഷിപ്പാ
നോ പാടില്ലാത്തതിനാൽ പുളിയിഞ്ഞി അല്ലോ ത
നേര തീരുത്തുകളും മെന്നോത്തു് വിള്ളവിയതെല്ലാം കഴി

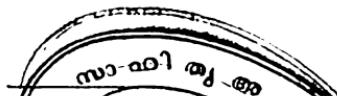
ച്ച. വിളവുന്നവർ സപാമിയാക്ക് പൂളിയിണി വളരെ പത്രമാണെന്നു കരതി വീണ്ടും വിളവുവാനും തുടങ്ങി. വേണ്ടുന്ന പറവാനുള്ള മടികൊണ്ടും ഇഷ്ടമില്ലാത്തതു്. ഒരുവിലേക്കുവെച്ചുതൽ കൂടുതലും കരതിയും സപാമിയാർ വിളവുന്നതുവിളവുന്നതു തീർത്തതുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിനു പൂളിയിണിയിൽ ഉജ്ജീ ആസക്തി കണ്ടിട്ട് പാതയോടുകൂടിത്തന്നെ പകരവാനും തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ തുടരെത്തുടരെ വരുന്ന പൂളിയിണി കടിച്ച് ഒരുവിൽ പാതമൊഴിയാതെ കണ്ണപ്പോരാൾ സപാമിയാർ മനസ്സും കു “പൂലേരി പൂളി പൂക്കാതെ പോട്ടു, പൂത്താലും പൂളി പൊച്ചയായിപ്പോരു” എന്ന ശപിച്ചു.

ഈങ്ങനെ അവനവൻഡരു കാഞ്ഞം പറവാനും മറ്റുള്ളവരുടെ മിതം തെററി നടക്കാനും വയ്ക്കാതെ ഏടുത്തിൽപ്പെട്ട കൂഫക്കി തന്ത്രികിലുമില്ലാത്ത കാഞ്ഞങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടിവരുമ്പോരാൾ ജനക്കാരി സപാമിയാങ്ങരു പൂളികടി പോലെ എന്ന പറയാറുണ്ട്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ പൂലേരി എന്ന സ്ഥലത്തു് ഇന്നും പൂളി ഭർഖമേഖലയും പൂക്കാരുള്ളു. പൂത്താൽത്തന്നെ കായും അധികവും പുംബായിക്കണ്ടവരുണ്ടാൽത്തു.

വി. ടി. ശങ്കരനാഥ.

(അക്കാദമിക്കുമാസിക്കാ)

പാം ഇപ്പത്തിരുന്ന്.

ഗാന്ധാരിവിലംപം.

പുതുസൗഹ്യം മിത്രവർഷങ്ങളിം
ഗ്രം ശ്രദ്ധകൾ നാനരി കാക്കസൗഹ്യം
പക്ഷിഗണങ്ങളിം നക്കൽവരാടിയും
ക്ലാഡ്കണ്ണിണിൽക്കുള്ളത്ര ഗാന്ധാരിവെ-
ക്കണ്ണനാം മാധ്യവൻ തന്നോട്ടച്ചാല്ലിനാം..
കണ്ണിലയോ നീ മുകളി! ധരണിയി-
ലുണ്ണായ മന്നരിൽ മുമ്പൻ ദേശത്തൻ
തൻകമിവിരന്നരികെ ധന്നല്ലുമായു്
സംങ്കരനാതമജനന്ത്യരേത്തിനാൽ
വീണിതല്ലോ കിടക്കുന്ന ധരണിയിൽ
ശ്രാണിത്വമന്നിണ്ണതയ്ക്കു ശിവ ശിവ!
നല്ലമരതകക്കല്ലിനോടൊന്തതായ
കല്യാണങ്കുപൻ കമാരൻ മന്നാമരൻ
ചൊല്ലുഴമജ്ഞനൻ തന്നീറ തിരുമകൻ
വല്ലവീവല്ലുക! നിന്നീറ മരുമകൻ
കകാല്ലാതെകൊള്ളിഞ്ഞതെത്തവൻ തന്നനീ
കകാല്ലിയ്ക്കു യഞ്ഞു നിന്നക്കരസമെടോ!
അല്ലലാക്കന്നിതേ കണ്ണതോരുമെന്നി-
കകാല്ലായ്ക്കിലും ചൊളിയല്ലിരു പൈവമേ!
മദ്ദസ്തിരംചൂണം സൃഷ്ടമരമാംമുവ-
മിന്തിവരേക്കുണം! കണ്ണാൽ ചൊരുക്കുമോ!
എത്രയും ബാലയായു് മേവിനോക്കത്തര-
ചിത്തമുഴുന്നല്ലെന്നതു കണ്ണനി.

അല്ലത്തുണ്ടിങ്ങനെ തൈദരകേഴുന്നതി-
 ലില്ലയോ വേദം ചെറുതുനിന്മാന്നേസ്
 കല്ലുകൊണ്ടാമനും താവകമെക്കിലി-
 കല്ലിനമാർത്തയുണ്ടിതു കാണ്ണന്നോരം..
 അല്ലോധവോല്ലുചന്നായ ഭീമാത്രജ-
 നഭ്രാകിടക്കിന്നത്തുംതിന്നുറം.
 നീലമലപോലെ കണ്ണൻപ്രയോഗിച്ചു.
 വേദം തറച്ചുവൻ കാലപുരിപ്പക്കാൻ..
 കണ്ണും മറിഞ്ഞു ജയദ്രമൻ തന്നടക്ക
 കണ്ണാലുമജ്ജനനെന്തു ശരത്തിനാൽ
 എന്നകൾ ഭൂത്യേളുകേഴുന്നതോത്തിനി-
 റേണുക്കു മുഹൂര്ത്തിനുവും ശിവ ശിവ!
 ദോശരേ സംസ്കരിപ്പിച്ചു. നീലമതാ
 കാണ്ണനു ദായാനമായതത്തല്ലയോ?
 മുഖ്യത്തിലുള്ള മുഖ്യലുക്കുന്നറബും
 ശിഷ്ടനായോരു ഗ്രാവിനെക്കൊല്ലുവാൻ
 മരറായതനു തോന്നീടുമോ മാന്നേസ്
 മുറുമിവനൊഴിഞ്ഞൊക്കിൽ മഹാമതേ:
 അയ്യും പുനര്മതിനങ്ങേപ്പുറത്തോ
 മെയ്യുകളിൽ ദില്ലാസനനന്മകൾ
 മാത്രം കീറിപ്പിള്ളൻ കടിച്ചൊരു
 മാറിടം കണ്ണാൽ പൊരുക്കമോ പെപ്പലേ,
 നീയെന്തിവന്നുമെൻ മായവി കാട്ടവാൻ
 തീയതു കത്തുന്നതെന്നുള്ളില്ലിപ്പര!
 മാറുമോ കള്ളുന്നീരിനെന്നനിയ്യുണ്ടായ-
 താരുമോ ശോകമെൻ മാന്നേസ് ശോപ്പതേ.

എൻ്റെ മകൻ ഭരിയോധനൻ തനകൻ
 തന്റെ ശരീരമതല്ലോ ദയാനിയേ!
 ലക്ഷ്മണമുഖ്യാദ പെപതലംമെന്നട
 ലക്ഷ്മണ! നീയും ചതിച്ചിത്രേ തങ്ങളെല്ല.
 കുറ്റകൊണ്ടിങ്ങുനെ കാണേണ്ണെമെന്നതു-
 മുണ്ണിക്കെല്ല! എനിഞ്ഞുന്നിതു തോന്നവാൻ?
 കണ്ണനാമസ് ഗന്ധാധിപനെന്നട
 യുണ്ണികൾക്കേറ്റം പ്രധാനനായ ജീവൻ
 കണ്ണലുമററതാ വേരെക്കിടക്ഷനു
 ഗണ്യസ്ഥലമതാ പിന്നെയും മിന്നുന.
 വില്ലാളികളിൽ മുപുജീവൻ തന്നട
 വില്ലുതാ വേരെക്കിടക്ഷന്തിശ്ചപര!
 കണ്ണാൽ മനോഹരനാമവൻ തന്നടൽ
 കണ്ണാലുമൻപൊട്ടനായും നരികളിലും
 ചെന്നവല്ലിച്ചു കടിയുണ്ടാതിങ്ങുനെ
 വന്നതിനെന്നൊരു കാഴ്ചനും വെവെമെ!
 ചുരിച്ചു വേദാൽ കരംമടിയിൽ വേത്ത്ര
 ഭരിതുവാവിൽ പ്രണഥിനി കേഴ്ബന്നാഡി
 ഉഞ്ഞുലന്നാഡാ കാരന്നുകുിയ
 ദമ്പതിവീരൻ സകനിയുടെചുടകൽ
 പക്ഷികൾ തങ്ങൾക്കു ക്ഷേമാക്കിനാൻ
 പക്ഷമായും തു കണ്ണിലയോ ഹരേ?
 ഉണ്ണി! മകനെ! മാ ഭണ്ണാധന! തവ
 പൊന്നിൽ കിരിടവും ഭ്രാംജാലവും
 ഉന്നർകോനാരത്തായ വന്പുംപ്രതാപവും
 ഗംഗീരമാഭയായ ഭാവവും ഭംഗിയും
 ഇട്ടുകളംതൃടക്കെന്നെന്നുമെന്തു-

മിജ്ഞമായിടം പിതാവിനെത്തന്നെന്നും
 പെട്ടുന്നപേക്ഷിച്ചു രംബാരൈ എഡെത്തെറുന്നീ
 പൊട്ടുന്നിതെന്നും കണ്ണിതെല്ലാമ്മോ!
 പട്ടകിടക്കമേലെ കിടക്കുന്ന നീ
 പട്ടകിടക്കമാറായിതോ ചോരയിൽ
 പുജ്ഞകോപങ്ഞാട് മായതിതച്ചടക്ക്
 പൊട്ടിച്ചു കാലുമൊടിച്ചുകൊന്നിങ്ങനെ
 കണ്ണക്കുടംഗയെന്നിരുന്നു ഗാന്ധാരിയും
 മന്ത്രിനാർ വീണാഴിരജാൽ തെരുവെത്തരെ
 പിനെന്നമോധിച്ചാഴിഞ്ഞാർ പൊട്ടക്കുനെ
 വിന്നതചുണ്ട് കരഞ്ഞവർ ചൊല്ലിനാർ
 ഇതുകടിലതപ്രദാന്നയായത്തനെ
 പുമപിയിലിങ്ങനെ കണ്ണിലുകൊഡവാ!
 പാങ്ങാരൈയുപുരം നിന്നു നീംപാരതിൽ
 നീങ്ങാതഭിമാനികളായ ഭ്രംബരേ
 രണ്ടുപുരത്തുമജീഹാർക്കലൈക്കൊല്ലിച്ചു
 കൊണ്ടതു മററായ മല്ലനീയെന്നിയേ.
 ഒന്തിനു മററായിവരെപ്പുറയുന്ന
 വിനിക്കിൽ നിന്മരിമായമിതൊക്കയും
 ഗാന്ധാരി പിനെന്നയും ചൊന്നാർ മുക്കുന്നോ-
 ടാന്നമമിന്തുമജീഹാര നീ തവ
 വംശവും ക്രൂട്ട് മട്ടിന്തുപോമില്ലാത
 സംശയം ദുന്നു പന്തീരാണ്ട് ചെല്ലുമ്പോൾ.

പാഠം ഇരുപത്തിനാലു്.

സ്വയംഭുകാഗമനകളിൽ അനുകരിച്ച്

രാത്രികാലങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ സുക്ഷമങ്ങളേയും മറ്റൊന്നിൽ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു അനുഭാവം കുറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു ദിവസം കൊണ്ട് നിന്നും മറ്റൊരു ദിവസം കൊണ്ട് വരുമ്പോൾ ആവിടവിടെ തല പോകിനി ഷ്ടീന് പുൽക്കൊടികളും മറ്റൊന്നും അനുഭാവങ്ങളിൽ പറിപ്പിടിച്ചു നിന്നുംകൊണ്ട് ചില മുന്നിസിപ്പാലിററി കളിൽ സ്പോൺസോറുകളും പോലെ ജപലിക്കകയും, വേദി അരികിൽ നിൽക്കുന്ന ഖല്ലിപട്ടിലുകളെ അനവധി ന ക്ഷത്രജാലങ്ങളുകൊണ്ട്¹ അലങ്കരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മിന്നാമിനങ്ങളുംബല്ലോ തലവാചകം വായിച്ചാൽ ഒ സ്വിൽ നിലും ഉത്തരങ്ങളിലും ചിലപ്പോൾ നന്നത്ത് തീരുപ്പിക്കുംബരച്ചപോലെ ഹാടത്തു് അരിച്ചുനടക്കുന്ന ‘തൊട്ടാലോട്ടി’ എന്ന പായുന്ന ചെവിപ്പാവിനേയും ഓമ്മക്കാതിരിക്കയില്ല. ഹൗരജ്ഞ വക ജന്മുകൾക്കും പുരുഷരുമുകാശമുള്ള വേറെ ഒരു ദിവസം ജന്മുക്കളും പുരുഷരും കണ്ണിരിക്കം. പക്ഷേ അതിൽ തൊഴ്ന്നു ഗോധ്യതു ശത്രൂനും ആ ജന്മുക്കളിൽ പ്രകാശം മാത്രം കണ്ണിട്ടുള്ളതെ ജന്മുക്കളെ കാണുകയോ ആ പ്രകാശത്തിനുള്ള കാരണം ചില ജന്മുക്കളെന്നുകി ലും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെയ്യിട്ടുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണ്. ഒരും കായലിൽ വന്നി വലിച്ചപോക്കുവോടു

പക്കായംകൊണ്ട് വെള്ളം ഇളക്കി മരിയുന്ന ഭോഗങ്ങളിൽ നഷ്ടത്തോടെ നല്പവുണ്ടാം പൊതിച്ച കലക്കിയപോലെ സാധാരണ കാണുന്ന പ്രകാശത്തിനു കാരണമായ നാളി പൂക്കൾ എന്ന പേര് പറയുന്ന ഒരുതരം അബന്ധപ്രായങ്ങൾ ഇവ ജലജ്ഞക്കൊള്ളപ്പറിയാണ് ദേവിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. റാന്തികാലത്തു പ്രകാശമില്ലെങ്കിലും കായൽവെള്ളം അംശം എടുത്തു മുകപേശം ആറിട്ട് വലതാകിക്കാണിക്കുന്ന ഒരു ത്രിക്കല്ലാടിയിൽ കുടി നോക്കിയാൽ ഫവവിച്ച ഒരു അരിമൻമിയുടെ വലിപ്പത്തിലും ആകുത്തിയിലും ഉള്ള അനേകായിരം ജന്മകൾ ഓരോ ചെറിയ വാലി നീറം സമാധാനത്താട്ട് കുടി തവളക്കണ്ണതുകളുപ്പാലെ അങ്ങമിക്കും പിടിച്ചു നീനി നടക്കിന്നതായി കാണാണുന്നതാകന്നു. ആ വക നാളിലുക്കൾ എന്നപറഞ്ഞ ജന്മകൾ ഇംഗ്ലീഷ്. മെത്തപ്രസ്താവിച്ച ജന്മകളുക്കുടോതെ കരയിലും കടലിലും പാക്കനവയായി മത്സ്യം, കാക്ക, കാഞ്ഞിപ്പോംതു്, തെനാട്ട്, ചുഴി മതലായ വർണ്ണങ്ങളിൽപ്പെട്ടുന്ന അനേകത്തരം സ്വയംപ്രകാശമില്ല ജന്മകളില്ലെന്ന്. ഇവക ജന്മകളിടെ വെളിച്ചും ചുരുപ്പുടവിക്കിനു അവയവങ്ങൾക്കും വെളിച്ചുങ്ങളിടെ ശക്തിക്കും വർണ്ണങ്ങൾക്കും മറ്റും തമ്മിൽ തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസങ്ങളില്ലെന്ന്. നാളിലുക്കൾ, കാഞ്ഞിപ്പോംതു് എന്നീ ജന്മകൾക്കുംവും ചുരുപ്പുടവിക്കിവാൻ പ്രത്യേകം അവയവങ്ങളില്ല. അവയുടെ പ്രകാശം അവയുടെ ശരീരത്തിനീറം ചുരുമെയുള്ള എപ്പോം ഭോഗങ്ങളിൽനിന്നും ഒക്കപോലെ ചുരുപ്പുടുന്നു. എന്നാൽ കാഞ്ഞിപ്പോംതു് വർണ്ണത്തിൽതന്നെ പെട്ടുന്ന വേരോങ്കരണതരം ജന്മകൾക്കും ശരീരത്തിനീറം മറ്റും

ബാഗങ്ങളുംകൊരു അധികം പ്രകാശിക്കുന്നതായ ചിലപ്പു തേരുക് അവയവങ്ങൾ ഉള്ളിട്ടായും കാണുന്നണ്ട്. സമീ ഭേദത്തിന്റെ അടിയിൽ പാറകളില്ലോ മറ്റൊ പററിപ്പി ടിച്ചു തുവലിന്റെ ആതൃതിയില്ലെങ്കെ വാഹ്യക്ക ഒഴി ശാഖാപശാവകളായി നീട്ടി സമീപത്തുകൂടി സഞ്ച രിക്കുന്ന വല്ല ചെഡപ്രാണികളേയും പിടിച്ചു ക്ഷേമിച്ചും കൊണ്ടു ചെടികളിൽ സസ്യഭായത്തിൽ വള്ളുന്ന കടൽ തുവതി എന്ന ഒരു ജലജ്ഞനു വിശ്വാഷതിന്റെ പ്രകാശം അതിന്റെ ശാഖാപശാവകളിൽ വെച്ചുംകൈടകൾ പാമ്പിന്റെ കെട്ടുകൂട്ടു പോലെ പത്തിപ്പത്തിയായി കാണാവുന്നതാണ്.

നമ്മുടെ മിന്നാമിനങ്ങളുകളിൽ വെള്ളിച്ചും അവയുടെ അടിവാഹരിൽ ഇടത്തും വലത്തും ഉള്ള രണ്ടു പ്രത്യേക അവയവങ്ങളിൽനിന്നാലും ജനിക്കുന്നതു് എന്ന അതിനെ പിടിച്ചു നോക്കിച്ചുജീവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കും. ഈ നാൽ അമേരിക്കയിൽ മെസ്സിക്കോ എന്ന ലീക്കിലെ ഒരു തരം മിന്നാമിനങ്ങളുകൾക്കു മേൽപ്പുകാരം നാലു അവയവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു്. ആ മിന്നാമിനങ്ങളുകൾക്കു നമ്മുടെ മിന്നാമിനങ്ങളുംകൊരു ഇരട്ടി പ്രകാശമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് അമേരിക്കയിലെ ചില പ്രദേശങ്ങളിലെ ദരിദ്രനാർ രാത്രി വെള്ളിച്ചുത്തിനു മിന്നാമിനങ്ങളുകളെ പിടിച്ചുകൂട്ടികളിലിട്ടു് വിളക്കിനു പകരം ഉപയോഗിക്കുന്ന ണ്ട്. കക്കവാൻവേണ്ടി വല്ല ഗ്രഹത്തിന്റെരണ്ടും മുറിക്കു തുടിയിൽ കടന്നതിന്റെ ശേഷം ആ മുറിയുടെ സ്വപ്നാവധിം അതിലും സാമാന്യങ്ങളിൽ വിവരവും അറിവാന്വേണ്ടി ചില കൂടിയാർ മിന്നാമിനങ്ങളുകളുംപിടിച്ചു ശേഖ

രിച്ചകാണ്ടപോയി പറക്കവാൻ വിടാരണങ്ങം മറ്റൊ പില കമകരം യളരെ അഴികരം കേട്ടിട്ടണായിരിക്കണം. യുറോപ്പിലെ വേരായ തരം മിന്നാമിനങ്ങളിൽ അതിന്റെ മുഖ്യത്തിൽനിന്നും കീഴുപോട്ട ഒരു തുലി കൈപോലെ തുടരി നില്ലുന്ന ഒരു അവധിവത്തിന്റെ അററത്താശ വെളിച്ചും. ആ പ്രാണി പറക്കുന്നതു കണ്ണാൽ ഒരു രാന്തരവിളക്ക തുകിപ്പിടിച്ചു പറക്കുകയാണെന്നും. അതുനിമിത്തം അതിന് രാന്തലീച്ചു എന്നും ആ പ്രഭേദക്കാർ പേരു പറയുന്നു. ഈ ദിക്കി മുഴു മിന്നാമിനങ്ങളുടെ വെളിച്ചും ഒരു പച്ചവള്ളുമാണ്ടെല്ലാ.

എന്നാൽ ഇററലിരാജ്യത്തു കാണുന്ന ഒരുത്തം മിന്നാമിനങ്ങളുടെ വെളിച്ചും നീലവള്ളുവും രാന്തലീച്ചും യുടെ വെളിച്ചും ഉണ്ടവള്ളുവും ആണോ. ഈ ജന്തുകളുടെ വെളിച്ചുത്തിനു ദേശവ്യത്യാസം അനുസരിച്ചു വള്ളുവ്വത്രാസങ്ങൾ വേരെ പ്രകാരത്തിലും കണ്ടവയ്ക്കണം.

—*—

പാഠം ഇരുപത്തഞ്ച്.

ചെണ്ട്

കണ്ണേട മിച്ചമ്മയ! നല്ല പരക്ക വീ ചു
കൊണ്ടുകിട്ടന്നുവിലോന്നു കലന്നുകുട്ടം
പന്നേഡേത മട്ടിലോന്നു ശമ്പുവുമില്ലപിനേ-
ചെഡേണ്ടു, ദോന്നു പരമത്തുലരിയു വെച്ചുനുലൻ 1

തേവലും മുഴിന്തെ ചെടുന്തുകയെറും ദിരയ്ക്ക
കോലും ധരിച്ച പുലത്തേംഗാരമ്പലത്തിൽ
വേച്ചററെഭവജാജനത്തിന്മേംദേവാനിൽ
കോലുന്ന വിപ്രവട്ടവിൻ വടിവൊന്നതനെ

2

പാതും പണ്ടത്തിനപരൻ പട്ടല്ലകൊള്ളാൻ
മാത്രംദേവാനിതൊരപ്പുൾ പരോപകാരം;
ഗാത്രം തമാപിത കരാതെ നിലയ്ക്ക നിത്രം
സൃത്രങ്ങളാണ് തവ കേളിത്തങ്ങന്തല്ലാം.

3

മേളത്തിലന്നുണ്ട് സൗത്തിനു വേണ്ടി യേതു-
താളത്തിലും തിരിയു, മങ്ങനെയുള്ളിനീനെ
കേളത്തലോട്ട് മിയലാതെ കടന്നെടുത്തു
തോളുത്തുകേരുവതിനാഴികളിംസംഖ്യം

4

കൊട്ടന നേരമെങ്ക തോളിലിരുന്ന പാഠിക്ക
മട്ടം വരെക്കുനിയുമങ്ങാനെ തനെ പൊങ്കം
ടട്ടം വരിപ്പോശവതാളു മതിനുകച്ചു-
കെട്ടംഞ്ചുവേണ്ട വിധമെന്തിനുസ്ത പിനെ. 5

പോരാതെവനു ചീല വട്ടമതൊത്തുകോട്ടം
തീരാതെ കേളി കുറവാക്കിലുമെല്ലു വേണ്ടു.
നേരായ് പ്രാത്മ പരനാവുകകൊണ്ട യോഗ്യ-
മാരായമങ്ങയെ വിടാതുന്നമില്ല ചെണ്ണേ!

6

കംറിപ്പുംതു ഒക്കവൻനായാം.

പുംബ ഇങ്പത്താദ്.

നസ്താണി രാജാവു്.

തിങ്കവിതാംകുർസംസ്ഥാനത്തു വയ്ക്കും താലുക്കിൽ ഉഭയംപേരുകൾ എന്ന ഒരു ദിക്ഷാംഖം². അവിടം പണ്ട് കോച്ചീരാജുത്തു ചേന്നതും നസ്താണികളിടെ കമ്പോളും എന്ന പ്രസിദ്ധികേട്ട ഒരു വലിയ കച്ചവടസമഖ്യം ആയിരുന്നു. വലിപ്പും തികഞ്ഞ പറയ്ക്കും ‘ഉഭയപേരുകൾ’ എന്നും ഹന്നം പറാശാരണ്ട്.

ഉം ശ്രദ്ധേയരുകൾ, നസ്താണികളിടെ നാടായിരുന്നു. ആ നാടിൽ “ഈച്ചിഞ്ഞന്തു” എന്ന നസ്താണിരാജാവും ആയിരുന്നു. അവിടെയുള്ള പഴയ യൂട്ട് സമീപത്തിൽ “കോവിലകവെളി” എന്നം “കോവിലകക്കാളം” എന്നം രണ്ട് സമലക്ഷ്യരും ഹന്നം കിട്ടപ്പെട്ടണ്ട്.

നസ്താണിരാജാവിന്റെ കീഴിൽ അന്നേകം നസ്താണിക്കുന്നാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവക്ക് ആഴ്ചയാള്രാം തതിനു കൂടികളിലും പഠിപ്പിച്ചവും അവരുടെ കുട്ടികൾ തന്നെ പണിക്കുന്നായും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭേദമായും ആ മുഖ്യം പ്രധാനമായി വില്ലും അനും ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ വില്ലാർ എന്ന പറഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ടെത്ര നസ്താണിരാജാവിന്റെ സപ്രതിനിധി വില്ലാർവ്വട്ടത്തുസപ്രതുപം എന്ന പേരുണ്ടായതു്. ആ സപ്രതുപം വകരാജും ചെന്തായിരുന്നവുകിലും കേരളത്തിലും അതിനു പുറമേയും ഉള്ള തൃപ്പൂണികൾ ആ രാജാവിനു കുറം കൊടുത്തിരുന്നു.

വില്യാർവട്ടത്തു സപ്രതിഫറ്റിലെ ഒരു രാജാവിനെ
കുറിച്ച് ഒരു തിഹ്യമണിക്ക്. അതുരാജാവു് ‘സാബോർ’
എന്ന മെന്ത്രാദ്ധ്യാലീനരാജുടെ കാലത്രാണം രാജുഭാരം
ചെയ്യിക്കൊത്തു്. അദ്ദേഹത്തിനു സന്നാനങ്ങൾ ഉണ്ടായി
കൊണ്ടില്ല. അതിനാൽ രാജാവു പല നേത്രകളിൽ നേന്ന്.
അതു കുട്ടത്തിൽ മെല്ലാപ്പുരിയുംപോയി മാത്രമോമാപ്പറീ
ധാരാടു ശവകട്ടിരത്തിക്കാൽ ‘കാണിക്കാ ഇട്ടേക്കാ’ മെ
ന്നം, സകലപ്പിച്ചിരുന്നു. സന്തതിയുണ്ടായാൽ കുട്ടിക്കളെ
പൂർണ്ണമായും സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും സത്രചും ചെയ്തു.

രാജാവിനു് അല്ലോ ഒരു പെൻകട്ടിലും പിന്നു ഒരു
അതിന്റെ കുട്ടിയും ഉണ്ടായി. കുട്ടിയും ഒരു വയസ്സും ചെ
ന്നിട്ടും രാജാവു നേത്രം നിറവേററിയില്ല. അഞ്ചുകട്ടിയും
കറിനമായ ഒരു രോഗം പിടിപെട്ടു കൂട്ടി. മരിക്കുകയേയു
ഇള്ള എന്നു് എല്ലാവരും തിച്ച്ചാക്കി. അതുകേള്ളു സാ
ബോർ മെന്ത്രാൻ കോവിലകളും ചെന്ന രാജാവിന്റെ
സത്രത്തെ ഓർമ്മപ്പെട്ടതിൽ. ഉടനെതനെ രാജാവു
കട്ടിക്കളേയും കൊണ്ടു ഘസ്ത്രയാത്രയും ഘറ്റേപ്പറ്റി. അ
ദ്ധൂരം കട്ടിയുടെ ദീനം പെട്ടെന്ന മാറകയും ചെയ്തു.

രാജാവു് കട്ടിക്കളേക്കാണ്ടുപോയി ദുർഘായും സമ
ർപ്പിച്ചു. തന്റെ പ്രിയസന്നാനങ്ങളേയും സത്രത്തേയും
കുറിച്ചു.

ഈ രാജും കാലാന്തരത്തിൽ പെത്രവസ്ത്രരാജു
തേരാച്ച ചെന്നു.

പാംം ഇംപ്രതേഴ്.

വിഭ്രഹിക്കു.

പരയനമടക്കാ നതികത്രകികൾക്കിം
പരഹ്പതിമാരിൽ ഒ ശമിയലുവോക്കിം
പന്നമധികച്ചേരും റവലമനജക്കിം
കരയമിധനിഡാ പ്രണമതമുക്കണം.

1

വലിഞ്ചാരഭിമാനക്ഷയമുടയവക്കിം
വലിയവനൊടുള്ളിൽ കലമമുള്ളവോക്കിം
പലപലവിമോഹം എറിക്കുതുവോക്കിം
കരയമിധനിഡാ പ്രണമതമുക്കണം.

2

ഇതിപലതുമുണ്ടാ മിതിനിഷനിഭാനം
അതിനമവകാശം തവനമിമധാനമൻ
കുതമതികളുണ്ടാ നവവരദവാനമാ-
രതുലതുണ്ണാശൈ പ്രണമതമുക്കണം.

3

സത്തയിതവാദി കരയമിധ ലോകെ
സുതരിലനരാഗം പെയതിയന്നരണാം
പിതരിബുദ്ധമാനം സുതനമതിതുള്ളം
ഇതികലയരാജൻ പ്രണമതമുക്കണം

4

പ്രമദമിധനാമം ചുന്നപിച്ചാനം
പ്രമിതമമഴേദം പരമപിച്ചദണ്ഡം
ഇതിചത്രജ്ഞായം സത്തമരിയേണം
ക്ഷിതിപതികളായാൽ പ്രണമതമുക്കണം.

5

വല്ലിയരിപുത്രനാട് വിതമിധസാമം
ഹലമതിയിവരാണ്ടാൽ പുനരപിചദാനം
ഹലതിസമനെകിൽ പരിചിനനാട് ഭേദം
വലനൊടിമദണ്ഡം പ്രണമതമുക്കും

6

വിധികളിവനാലും വിമതനൊട്ടുവെള്ളും
വിധിയുടെനിയോഗം കിമപിയർത്താമെകിൽ
അധികവലജ്ഞേഷ്ടാരവനിപത്രിമാരു-
ടങ്കത്തുവെവരം പ്രണമതമുക്കും

7

(മർപ്പനം - റ - ۱۰ പുസ്തകം)

പാഠം ഇങ്ങപത്രത്തു്.

മുഹമ്മദ് നിബി.

ഹസ്സാംമതസ്ഥാപകനായ മുഹമ്മദ് നിബി ക്രിസ്തു
ബ്രൂ, 571-ാംാണ്ടിൽ മെക്കാനഗരത്തിൽ ജനിച്ചു. ബാലപു
തിൻ്റെ തന്നെ മാതാപിതാക്ക്രമാർക്ക് അന്തരിച്ചതിനായ
മാതൃലനായ ആദ്ദുടാലിബാണ് അദ്ദേഹത്തിനെ എടു
ത്തു വളർത്തിയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവനാഡി മെ
ക്കാനഗരത്തിനു സമീപം ആട്ടമാട്ടകളേയും ടുക്കങ്ങളേ
യും മേച്ചുംകൊണ്ടു നടന്ന കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇങ്ങപത്രമും
മത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം കഴീജാ എന്ന നാമനായാ
യ ഒരു വിധവയുടെ വ്യവഹാരകാൽസമനായിത്തീർന്ന.
മുഹമ്മദിന്റെ തൃതീനിശ്ചയും പരിനുമശീലവും നിബി

ന്തം കലീജയ്യു് അദ്ദേഹത്തിൽ അനന്തരാഗം ജനിക്കണ്ടു താമസിയാതെ മഹമഹി അവബൈള വിവാഹം ചെയ്യു യും ചെയ്തു. കലീജാ സ്വല്പിശാലിനിയും ഇംഗ്രേഷ്യക്കെട്ടിയു ഇവഴിം ആയിരുന്നു. മഹമഹിനും അകാലത്രതു് ഇങ്ങ പ്രത്യേകം വയസ്സും കലീജക്കു് നാല്പതു വയസ്സും ആയിരുന്നു. മഹമഹിന്റെ സകല ഭ്രായസ്സുകൾക്കും ഇവ്വുകാരണം ഇംഗ്രീഡനാമായിരുന്നു. അവഴിടെ ഏതുപത്രം അദ്ദേഹത്തിനു് ഉള്ളക്കുഴപ്പവും നൽകുകയും അവഴിടെ നിജുളക്കമായ ഭക്തി അദ്ദേഹത്തെ താൻ ‘ദൈവതൻ’ എന്നത്മമുള്ള ‘നിബി’യാണുന്ന വിശപസിപ്പും ഇട യാക്കകയും ചെയ്തു. ഇതുപരത്തിളുന്ന കൊല്ലതേതാളും അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏക പതിയായിരുന്നു് അദ്ദേഹത്തെ സകല കാല്പനികളിലും സഹായിച്ചുവരും. തുണ്ടാബ്ദം 619-ൽ അവർ കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം അനേകസ്ഥികളെ വിവാഹം ചെയ്തു. അവരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകപ്രേമത്തിനു് ഓജനമായിരുന്നതു്, അയൈഷാ എന്നായവളായിരുന്നു. മഹമഹിന്റെ പുത്രന്മാരെപ്പാറം അകാലമരണം പ്രാപിച്ചതിനാലും തന്റെ പ്രാബല്യം ഒന്നഞ്ചുടി ഉറപ്പിക്കേണമെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നകയാലും ചെയ്തായിരിക്കുന്നും ഈ വിവാഹങ്ങളിൽ അധികമും.

ക്രൈസ്തവത്തോടു മുകളാക്കുടി മെക്കാനഗരത്തിനു് മുന്നു നാഴിക വടക്കുള്ള മിരാപ്പർത്തത്തിന്റെ ഗ്രഹയിലേക്കു ധ്യാനത്തിനും പ്രാത്മനയ്യും പോക പതിവായിരുന്നു. അവിടെ വെച്ചു് അദ്ദേഹത്തിനു പല ദർശനങ്ങളിലും ഉണ്ടാക്കാൻ

ണ്ട്. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം ധ്യാനം കഴിത്തു” എക്കാക്കിയായി മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ ഭേദവള്ളുതനായ. ഹാലും ഫൈലിൽ ലിൽനിന്ന് ചില ദിവ്യാപദ്ധതികൾ ലഭിച്ചതായി പറയുന്നു. തന്റെവിശ്വാസം ഈ അസാധാരണ ദർശനങ്ങൾ കുറഞ്ഞ അവരുടെ ഗതനമായ ഒരു മംഗലം കല്പിച്ചു. ഈ ദിവ്യാപദ്ധതികൾ പിന്നീട് കരാനിൽ ചേര്ത്തിട്ടുണ്ട്. ആ മംഗലം ഭേദവത്തിശ്വാസം ഏകുത്രെത്ത് മോഹിക്കയും, നന്ദിയും, ശ്രദ്ധയും, വിശ്രമാരാധന എന്നിവയെ കറിന്നായി ആക്ഷേപപിക്കയും ചെയ്തു. തൃഖ്യാനികളിൽ യേജു യഹുദിയും നേരു മുമ്മദ് സ്റ്റോഹാവ തോട്ടം രജിപ്പേട്ടുമാണു വത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ആപ്പുത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിശ്വാസം പ്രസംഗങ്ങൾ ഒഴിരെ ധാരാപ്രദമാക്കിയില്ല. അദ്ദേഹം തന്ത്രികയും അവതുപേരിലധികം അദ്ദേഹത്തിശ്വാസം മതത്തിൽ ചേരുവാനുണ്ടായില്ല. ഇതരമതകാരിൽനിന്ന് ഇടവിടാതെ ഉണ്ടായ ഉപദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് അന്നായായിക്കൊള്ളാനിച്ചു മെക്കാനഗരത്തെയും ഓടിപ്പോകേണ്ടിവനു. ഈ പലായനം തൃഖ്യാന്മാരും 622 ജൂലാഗിലാണെന്നായതു്. ഇതിനു മിജ്രാ .എന്ന പരയും. അന്നമുതൽക്കാണു മുമ്മദിയർ അവരുടെ വശം കണക്കാക്കി വരുന്നതു്. ഇതു മുമ്മദിശ്വാസം ജീവദശയിൽ ഒരു പ്രധാനമായും മെമ്പിനാവിൽ അദ്ദേഹത്തെ നഗരവാസികൾ ബഹുമാനപ്പെട്ടുരും സത്കരിക്കാൻ ആവിംബന്നും ഒരു പാളിക്കുയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിശ്വാസം അന്നായായിക്കൊള്ളാം അവിടെയാണു പ്രാത്മനയും ചോദിക്കുന്നതു്. അവിടെയും

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരരഹാക്ഷ ശത്രുക്കളിൽനിന്നുള്ള ഉപദ്രവത്തിനു യാതൊരു കിറ്റവും ഉണ്ടായില്ല. ഈതു ഹനി സമിച്ചിരിപ്പും തരമിപ്പേണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിയതിനാൽ സെസന്റ്സേഡേഷൻ ഫോവർിച്ച സപ്രതേ മുള്ള ശാന്തശീലത്തെ തൃജിച്ച വാഴിക്കൊണ്ട് ശത്രുക്കളെ കീഴടക്കിവാൻ ഒരുപബ്ദം. ശത്രുക്കളെ “നശിപ്പിക്കുക—തൊന്തി നിനക്കു തുണ്ടാക്കു” എന്ന പ്രതീകവം അദ്ദേഹ ഞേതാട്ട പരിഞ്ഞന്തായി തോന്തി. പിന്നീട് പല മുല ഔദ്യം ചെയ്തു മും കാലങ്ങുമാക്കുന്നു്” അറേബിയാ മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിനു സപാധിനമായി ഓവിക്കുമും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരുപത്തിനുന്നാമതെത്തെ വയസ്സിൽ അംഗാശത്തു കൂടി. കെൾ-ഓഫോസിൽ അദ്ദേഹം ചരമന്തിയെ പ്രാപിച്ചു.

മുഹമ്മദ് ഖാൻവി അറേബിക്കളെ അനുനക പുതിയ തന്ത്രങ്ങൾ മുഹമ്മദ് പ്രിക്കാശും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിലാന ഔദ്യം അറാരെ ഉൽക്കുള്ളാക്കാൻ ശഡം ചെയ്തു മേരിപ്പിക്കുമും ചെയ്തു. അന്നേന്നും സഡാ കലാഡിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജനങ്ങളിൽ മുഹമ്മദ് മതാ പ്രചരിച്ചതോടുകൂടി ചെറുക്കമത്രം ഉണ്ടായി. എങ്കുണ്ടാലുണ്ടാക്കുന്ന മല്ലതാ സിന്ധുനദിവിരുദ്ധമുള്ള രാജ്യം മുഹമ്മദിയശക്തിക്കു കീഴടക്കി.

പാഠം ഇങ്പത്തോൻപത്തു്.

ഹറമഹപാക്ഷം.

(കളിക്കാഞ്ചി)

ജഗദ്ദമലാനയന രവിഗോദ്രേ ദശമാൻ
ജാതനാധാനവൻ തന്നടെ ഘത്രരായ്
രതിരമന്മാന്തുല്യരായ് നാലുപേരുണ്ടിൽ
സാമഭരതസൗഖ്യമിന്തി ശത്രുജ്ഞനാർ.
രജനിചരകകലനിയന്മേത്തു ഭ്രതൻ പിതു-
രാജത്തും കാനനാ തന്നിൽ വാണീടിനാൻ
ജനകരുപസൃതയുമവരജനമായ് സംഭരം
ജാനകീഡേവിയെത്തതു ദശാനന്നൻ
കപടയതി വേഷമായ്ക്കുകൊണ്ടിടിനാൻ
കാണാണതു ദ്വാവിച്ചു രാമരം തദ്ധിഥം
വിപിന്തളവിവിരബൊട്ട തിരന്തരു നടക്കണ്ണേബാൾ
വിശ്ര കിടക്കം ജടാജുവിനൈശണ്ട
പരമഹതി ചുനാവുന നഞ്ചകിയമാല്യരുവാൻ
പ്രധനപാർശ്വേ നടക്കം വിഡൈ തദാ
തരണിസുതനൊട്ട സപഞ്ചിസ്വൃഥാ ചെയ്തി
സത്പരം കൊന്നിതു ശങ്കുസുതനെയും
തരണി തന്നയനമമ കപിരുന്നാജുണിതു
തഞ്ചപ്രത്യപകാരമാത്രു സുഗ്രീവനം
കപിവരരെ വിരവിനൊട്ട നാലുഡിക്കിക്കലും
കണ്ടിവരുതവാനയത്രാരനന്നതരം

പുനരവതിലൊരുവന്നമമതു വന്നീടിനേൻ
 ചുണ്ണവംനായസ്യാതി തന്റെ വാക്കിനാൽ
 ജൂവഗകലവരനിതി പറഞ്ഞെങ്കിടിനാൽ
 പിന്നൈയിള്ളക്കാതിരുന്നാനമക്ഷണം
 കിമിതിരപ്പുകലവര ചരിത്രം കുമേണമേ
 കീത്തിച്ചുതാകാശ മാദ്ദേമന്നാധരം?
 പവനനോരു കുപ്പയോട് പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കായോ?
 പാപിയാമെന്നട മാനസംഭൗതിയോ?
 സുചിരതരമൊരു പൊഴുതുങ്ങാതെത്തോനിയ
 സപ്ലൂ ചും കാണ്ണാനവകാശമില്ലബ്ലോ.
 സർസതരചരിച്ചരിതമാളുകൾാളുതം
 സത്രമാജ്ഞനിതാപു മമരെവമേ!

പാഠം മൂല്യത്ത്.

ആചാരം

കായംകളം രാജ്യം പിടിച്ചുടക്കണമെന്നാളുള്ള ഉദ്ദേശ
 തെതാടക്കുടി രാമയുന്നിലളവ തിരുവിതാംകൂർ മാത്താണ്ണി
 വർഷമമഹാരാജാവിന്നേൻ ചാരതപഠം സപീകരിച്ചുകൊ
 ണ്ട് ഏരിക്കൽ വേഷംമാറി കായംകളുള്ളതു ചെന്നുചേരും.
 ശ്രദ്ധമായി അവിടത്തെ സ്ഥിതികൾ അനേപണിച്ചി
 ചുപ്പാറു രാജ്യവും വംശധ്യം നശിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ചില
 ഭക്തപ്പുകൾ രാജാവിന്നുള്ളതായി ഒളിവയ്ക്കു അറിവുകു
 ടി. ഏകിലും അവിടെ എറുശപത്രം ഉപരൂപരി വർല്ലി
 ശ്രക്കാണ്ടതനെ തുരിയ്ക്കുന്നതായിക്കണ്ട് അതിന്നേൻ

കാരണമെന്നാണോ അദ്ദേഹം വീണ്ടും അനേപാശിച്ചു. അപ്പോൾ ആ രാജാവിന്റെ തേവാരപ്പരിയിൽ ഒരു ഗ്രീച്ചകും ഇരിക്കുന്നണാം, അതു സർവ്വലക്ഷ്യാഖ്യാസിയിം ഒത്തതാണോ, അതിന്റെ പുജ പ്രതിഭിനം അവി ഒരിയായി നടന്നവയുണ്ടാണോ, അതവിടെ ഇരിക്കുന്നകാലാളരത്തു് ആ രാജുത്തിനും രാജവംശത്തിനും ചെറുശ്രദ്ധ തുംബിപ്പിയപ്പാതെ നാശം ഏകാലം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലോ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലാഭകയും എത്ര വിധവ്യം ഈ ഗ്രീച്ചകും തട്ടിയെടുത്തുകൊണ്ട് പോകാമെന്നോ അദ്ദേഹം തീപ്പയാക്കകയും ചെയ്തു.

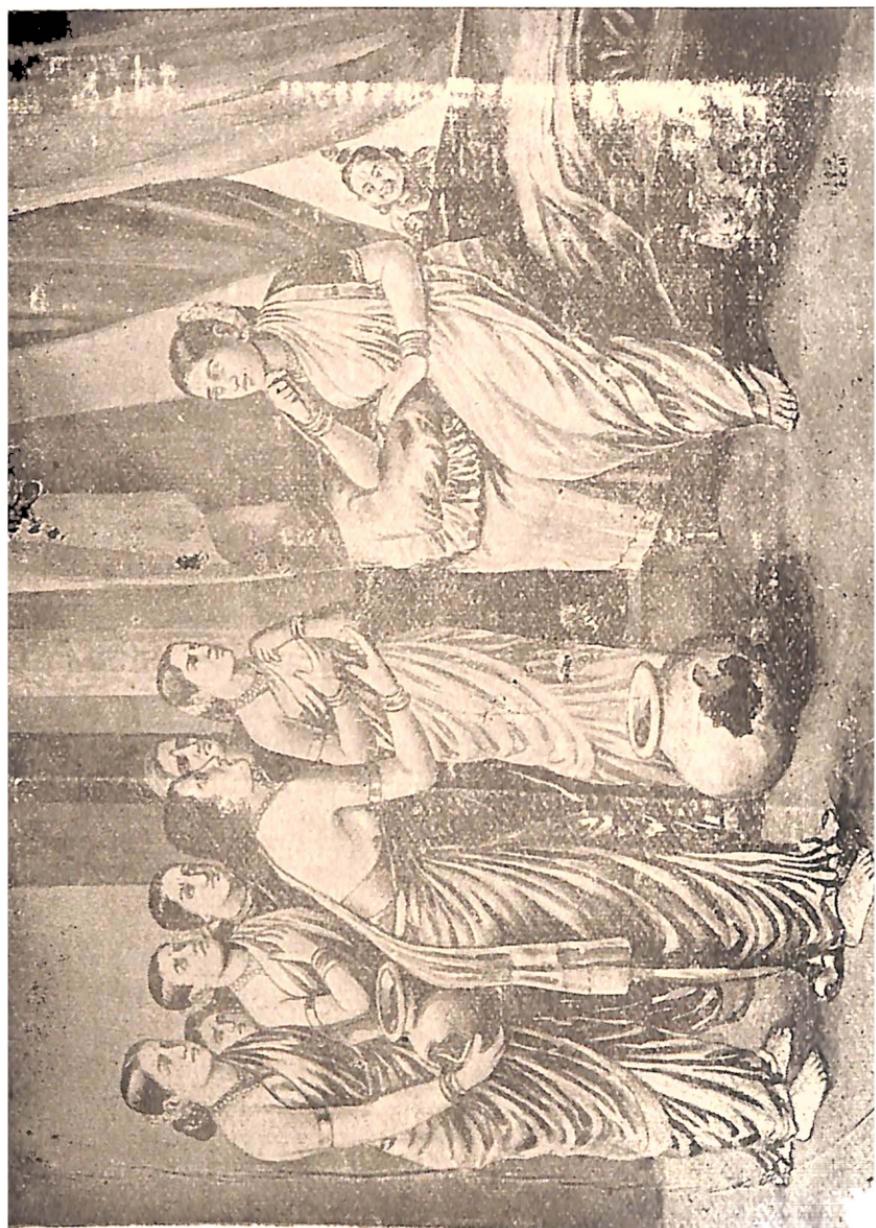
അനന്തരം ഒളിവ ഒരു ഭാന്തൻ്റെ വേഷം ധരിച്ചു തേവാരപ്പരിയാട അടക്കായ ചെന്നക്രടി. വല്ലതുമാക്കു അസംബന്ധങ്ങൾ പുലവിക്കാണ്ടിരിക്കുമെന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹം അവിടെ ഉപദേശമാണോ ചെയ്തിന്നില്ല. എന്നാതുമല്ല, അതിരാവിലെ കൂളിച്ചു സ്നേഹാദിയിട്ടു കൂട്ടകൾ ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുക, പൂജാപാതുങ്ങൾ നോക്കു മറ്റിക്കൊടുക്കുക, മതലായി ചില ഉപകാരങ്ങൾ ചെയ്തും പോന്നു. ഇങ്ങനെ കിട്ടുമിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ “ഈ സാധുമന്ത്രം ഭാരതംശൈലിലും ഇരും ഉപദേശകയില്ല” എന്നാൽ വിശ്വാസം അവിടെ എല്ലാ വക്കുംഡായിത്തീനും.

പൂജകാർ രാവിലെ കൂളിച്ചുവന്ന നിംഫാല്പും (ത ലേഡിവസം ചൂജിച്ചു ചുഡി) വാരി പുരത്തിട്ടാലുടനെ ഇരു ഭാന്തൾ ആത്തല്ലാം ചാരി ഒരു വട്ടിയിലാക്കി തയ്യാറിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് കോട്ടവാതിലില്ലതു ചെന്നു് അവിടെ കാവൽ നില്ക്കുന്ന പട്ടാളക്കാരനോടു് “ഈതാ ഗ്രീച്ചകും

തൊൻ കൊണ്ടപോകുന്ന; വേണമെക്കിൽ പിടിച്ചു കൊരിവിൻ. അല്ലെങ്കിൽ തൊൻ കൊണ്ടപോകും” എന്ന പറയും. അപ്രകാരംതന്നെ രാജാവിരിക്കുന്ന മാളികയുടെ ചുവട്ടിലും ചെന്നമീന് “ഈതാ ശ്രീചങ്കം തൊൻ കൊണ്ടപോകുന്ന; ഇവിടത്തെ ചോദതിനുന്ന പട്ടാളക്കാർ നന്ദിയില്ലാത്തവരാണ്”; അവരോടു തൊൻ വിവരം പറഞ്ഞിട്ടും അവർ എന്ന പിടിച്ചില്ല. അവിട്ടനും മെന്നമവലംബിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നയാണെങ്കിൽ ശ്രീചങ്കം പോകും; ഇവിടം നഹികെങ്കയും ചെയ്യും. പിന്നെ വിചാരിച്ചാൽ ഫലമൊന്നുണ്ടാവുകയുമില്ല.” എന്ന ധിളിച്ചു പറയും. ഇതു കുട്ടി പട്ടാളക്കാരം രാജാവിശ്വർ ആരക്കാരം രണ്ടുന്നു ദിവസം ഭാനുകൾ റവട്ടി പരിശോധിച്ചു. അതിൽ ഒരുക്കളില്ലാതെ ഒന്നും കണ്ടില്ല. അതിനാൽ ഇരും വെള്ളതെ ഭാഗം പറയുകയാണെന്നും എല്ലാവരും തീച്ചയാക്കി. പിന്നെ അധാരം വിളിച്ചുപറഞ്ഞാൽ “ഓമോ! കൊണ്ടപോക്കും ഇള്ളാവരും പറയുക പതിവായി.

ഇങ്ങനെ എക്കേലോടു ആരുമാസത്തോളം കാലം പതിവായി ചെയ്തിണ്ടു ശേഷം ഒരു ദിവസം തെവാര സ്ഥരയിൽ ഒരു ജീക്കാരനില്ലാതിരുന്ന തരംനോക്കി രാമായംഡളവും ശ്രീചങ്കമുട്ടു വട്ടിക്കിലാക്കി അതിണ്ടു മീതെ ഒരു കുഴിം വാരിയിട്ടു തലയിൽ വെച്ചു പതിവു പോലെ കോട്ടവാതില്ലെല്ലത്തി പട്ടാളം ഓരോ വിളിച്ചും ഇതു ശ്രീചങ്കം, ഏ, എക്കൊണ്ടപോകുാം; ഇതുനാഴി,

പറഞ്ഞതുരുചോപാലൈസ്റ്റാ; ഇന്ന് സത്രമായിട്ട് ത്രീചങ്കം എൻ്റെ വട്ടിയിലഭാട്ട്” എന്ന് പറഞ്ഞു. എക്കിലും ഇത്തും പതിവുപോലെ അതുപരംക്കയാണെന്ന് വിചാരിച്ചു ടട്ടാളക്കാർ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് “എന്നാൽ കൊണ്ടുപോരുണ്ടോളും” എന്ന് പറഞ്ഞതല്ലാതെ രാമ ആനെ പിടിക്കുന്നതിനോ, പരിശോധിക്കുന്നതിനോ ചെന്നില്ല. രാമയും പിനെ രാജാവിരിക്കുന്ന മാളിക യുടെ ചുവട്ടിലും ചെന്നന്നിനു പതിവുപോലെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടിട്ട് രാജാവും ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും ഒരു കുറച്ചും സമയം കഴിഞ്ഞു ചൂജക്കാരൻ തേവാ രഫ്രൈൻ ചെന്ന സമയം അവിടെ ത്രീചങ്കം കാണായും യാതു പരിശേഷിച്ചു വിവരം ഗാഥനിന്നിന്നു പട്ടാളക്കാരെ അറിവിച്ചു. അപ്പോഴേയും അവിടെ വലിയ ബഹുമായി, സംഗതി രാജാവുവരെ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞു. ഭാന്തെനെ അനേപശിച്ചു പിടിക്കുന്നതിനായി രാജഭടകനാർ നാലുഡിക്കിലേക്കും ഓട്ടം തുടങ്ങി. അപ്പോഴേയും ക്രാന്തൻ വേഷംമാറിപെയു കടന്നിന്നുന്നതിനാൽ ദേഹം രെല്ലാം ഇല്ലാം ഗത്താടക്കുടി മടങ്ങിപ്പേണ്ടും ഭാന്തെനെ എക്കും കാണുന്നില്ലെന്ന് രാജസന്നിധിയിലു റികിച്ചു. ആ ത്രീചങ്കം പോയതിനാൽ രാജാവിനും രാജുവാസികൾക്കും വളരെ മനസ്സാപമുണ്ടായി. അവിടെ പിന്നെയും പലവിധത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി അനേപശണങ്ങൾ നടത്തി; ഒരു തുന്പുമുണ്ടായില്ല. അധികം താമസിയാതെ കായംകൂടം രാജും തിരുവിതാം

കുറിയ ചേരകയും ചെയ്തു. അത് ശ്രീവാക്രൂഹം തിരുവനന്തപുരത്തു തേവാരപ്പുരയിൽ ഇരിക്കുന്നണ്ണം നാണ്ണ് കേരളവി.

പാഠം ഇപ്പുത്തൊന്ന്.

ആവലാതി.

വിശ്വൈപകനാമം സ്വിനോദമാകം
ഭ്രംഗിലമേവം സഹിയാണ്ടാങ്ഗാർഡം
ഗോപീജനം ചെന്നായഗോദയോട്
കോപേനതാപേനച വാചമുചേ.

1

അത്യുന്ന കഷ്ടം പ്രജനായികേ! നിൻ
പുത്രൻറ ഭ്രംഗിലമഹോദ്ധരത്തു
സത്യം, പൊരപ്പുബന്ധിതപ്പുതങ്ങൾ-
ക്ഷരംത്രാവമത്തുന്ന ദിനങ്ങൾംതോടും.

2

തായാട്ടകാട്ടന ശിള്ളുക്കണ്ണെല്ലതാൻ
താധിച്ചിക്കിച്ചിവള്ളത്തവേണം
നീയെന്നിയേ ശീലമടക്കിവെപ്പും-
നീയാഴ്കർക്കിണ്ണാങ സാല്പുമാമോ?

3

കേളിയ്ക്കേചേരംപടിനിങ്ങെല്ലാം
ലാളിക്കൈകാണ്ണിതു തരംകെട്ടനു
കേളിയ്ക്കേമേലിൽ കരവും വെഡിയ്ക്കും
കേളിക്കമാസുത്തമഗോൾമിപ്പോരം

4

നിരന്തരം ഗോതസ്വചാരണയ്ക്കി-
സനാത്യവൈട്ടന്തു തവനദനൻ കേരൾ
രഹിജ്ഞലും തൃപ്പിയമില്ലചൊല്ലാം
ധരിക്കനീ വല്ലവിയല്ലചെല്ലാം.

5

മംങ്ങളിൽ പുക്ക മഹാസമന്ദര്
ഘടങ്ങളിൽ തുതകളിൽ തകക്കം
ഞടക്കമെല്ലാത്തവന്നുമിങ്കും
നടക്കമെന്നല്ല മട്ടിയ്ക്കെല്ലാം.

6

കൊട്ടത്തതൊന്നം മതിയല്ല ബാല-
സന്ധത്ത പാതുങ്ങളിലെടുകയ്ക്കും
കുട്ടത്ത ഭർപ്പുത്തികൾ കാട്ടവാനം
പട്ടപമിക്കുണ്ണീസ് പാരമല്ലാം.

7

ക്ഷീരം ഘൃതം തക്കവുമിക്കമാരൻ
പാരം കൊതിച്ചുകുറവയും ദശാധാരം
പാരാതെ നൽകന്നിരു സ്വാദഭൈല്ലാം
പോരാഞ്ഞു മോഴ്ചിച്ചുമവൻ ഭജിയ്ക്കും

8

ഉണ്ണിയ്ക്കവേണ്ടന്നതു നൽകവാനം
ഭണ്ണിയ്ക്കുമാറില്ലിയ ഗോപിമാരം
ഭണ്ണിച്ചുകിട്ടുന്നാൽ പാതുമെല്ലാം
വണ്ണിച്ചുപോകന്നതു സകടം കേരൾ.

9

ക്ഷീരാഡികം വിറ്റ ദിനം കഴിയ്ക്കും
നാരീജനങ്ങൾക്കു മനസ്സുമട്ടി

ഭാരിഞ്ഞുമെന്നജ്ഞിതറിഞ്ഞവകേ
പാരിൽ പരഞ്ഞുവിവേകമുള്ളി.

10

മൻപാത്രമെന്നല്ല നമ്മരണവം
പൊൻപാത്രമിപ്പോഴിടയുന്നതല്ലാം
സവാർക്കിയേസക്കടമെന്നതോത്താൽ
സന്ധുജ്ഞനം നിഖിനന്നം സമാനം.

11

കിഞ്ഞങ്ങളിൽ കിഞ്ഞികളിൽ കമാരൻ
വണ്ണിച്ചു മുന്നിൽക്കളുണ്ടിയോ!
കിഞ്ഞൻ്റെ കിഞ്ഞിൽവാതകണ്ണതല്ലാം
കാണാതെയാം തൽക്കണ്ണമെന്തുവെയ്യോ?

12

ഗവ്യങ്ങളിലാതിഹ വല്ലവീനാം.
ദവ്യങ്ങളിലുണ്ട് ഇത്തുല്പന്നിലും
നിത്യപ്രയാതന ലഭിച്ചവിത്തം
നിത്യം നശിച്ചാൽ പുനാരുത്തും.

13

രാജതപരിഷ്ഠിര കമാരകണാർ
വ്യാജംതുടന്നാൽ വാമെന്തുവെയ്യോ?
രാജീവനേതു! തവഡിഞ്ഞശ്ശു-
അഭിവന്നാവരം വരുമേവമായാൽ

14

അഭേദാധ പരഞ്ഞാഞ്ഞശാപനാരീ:
തപാൽപുതനാമുണ്ണി ഉഹാ കൾപിലൻ
മത്സ്യത്തനേവന്നകടനായനാ-
ഉള്ളതരം ചെയ്യായ കൈതവംകേൾ.

15

അപ്പ് മഹാവുഖനവക്ഷവേണ്ടി—
ക്കാച്ചുങ്ങു വെച്ചുനിങ്ങനാഴി ഭദ്രം
കണ്ണൻ താഡവനം കടിച്ചുഗോഷം
കിള്ളത്തിലംഗ്ലൈ നിറച്ചുപോയാൻ.

16

— • —
പാഠം ഒപ്പുത്തിരണ്ട്.

വാൽനക്ഷത്രം

ആകരശത്തിൽ നാം കണ്ണുവയ്ക്കന്നഗോളങ്ങളെല്ലാം
പുതതാകാരമാണെല്ലാ. എന്നാൽ വാൽനക്ഷത്രങ്ങളും
കട്ട ആളുതിക്കൊണ്ട് ചുത്രാസപ്പെട്ടവയാകനും. ഈവ
കാഴ്തു യിൽ വളരെ വലുതാണെങ്കിലും യഥാത്മത്തിൽ
വളരെ ലഘുക്കളുായ വസ്തുക്കളുണ്ട്. അവയുടെ വാൽ
ആവിധ്യാകനും. ബുധൻ, തുക്കൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു
വാൽനക്ഷത്രങ്ങളേക്കാൾ ഘനാങ്കുട്ടകയും വലിപ്പും ചുരു
ങ്കുകയും ചെയ്യും. മറ്റൊരു ഗോളങ്ങളേപ്പോലെ വാൽന
ക്ഷത്രങ്ങളെല്ല നാം കുടക്കുന്നു കാണാനില്ല. അവ ചെത്തു
നു വരികയും ചെത്തുനു കാണാതാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗ്ര
ഹങ്ങളിൽ ഉപഗ്രഹങ്ങളിൽ സൂത്രങ്ങ ചുററിസ്വീകരിക്കുന്ന
തുപോലെ വാൽനക്ഷത്രങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്നണ്ട്. എന്നാൽ
രണ്ടിന്നേറയും പലതികരം വൃത്രാസപ്പെട്ടവയാകനും.
ഗ്രഹങ്ങളുടെയും ഉപഗ്രഹങ്ങളുടെയും പലതികരം ഏ
കദേശം അണിയാത്തതിയിൽ ആകന്നു. എന്നാൽ വാൽ
നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗം അനുഭൂതതം—അതായ
ം ഏകദേശം കടിലിന്നേറ ആളുതിയിൽ—ആകന്നു.

ഈ കടിലിൻറെ ശ്രദ്ധകരു വളർച്ചയെ നിന്നു വിട്ടും വിട്ടും അനേകായിരം നാഴികു നീണ്ടപോക്കും. കുടിൽ മാർത്തിൽ കുടിയാണ് വാൽനക്ഷത്രങ്ങൾ സഞ്ച തിക്കന്നത്. സുത്രം എറവും അട്ടത്രു വരുമ്പോഴും നമ്മക്ക് അതിനെ കാണുവാൻ സാധിക്കുമെല്ലാം. ആവിയായിട്ടും വാൽ സുത്രിന്റെ പ്രകാശം തട്ടുമ്പോൾ മാത്രമേ നമ്മുടെ കള്ളുംഡക്കും പ്രത്രക്ഷമായിത്തീരുമെല്ലാം.

വാൽനക്ഷത്രത്തിനു യുമകേരു എന്ന പരവും. ഈ യുമമാണ് വാൽ. അതു ഒരു ഒരു കൊടിക്കൂറയുടെ അതുതിയിൽ ആണുതാനും. അതുകൊണ്ടാണ് വാൽനക്ഷത്രത്തിനു യുമകേരു എന്ന പരയുന്നത്. വാലിൻറെ ഉള്ളിൽക്കുടി നക്ഷത്രങ്ങളെല്ലാം കാണാം. അതുകൊണ്ടു വാൽക്കട്ടിയല്ലെന്നും നാം ഉണ്ടമിക്കും.

വാലിയുടെ യുമകേരു എന്ന പരയുന്നതിനെ എഴുപത്തിബുക്കാല്പം തട്ടുമ്പോൾ ഒരിപ്പിലേ നമ്മക്കു കാണുവാൻ കഴിയുകയും. 1085-ൽ ഈ യുമകേരുവിനെന്നുമ്പുടെ നാട്ടിൽ കാണുകയുണ്ടായി.

വാൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭൂമിക്കട്ടത്രുവരുന്നതുകൊണ്ടു ചില അപകടങ്ങൾ സംഭവിക്കുവാനിടയണ്ട്. അതിവേഗത്തിൽ സഞ്ചയിക്കുന്ന ഗോളങ്ങൾ തമ്മിൽ കുടിമുടിയാലത്തെ കൂടു എന്നാൻ? 1018-മാണ്ടിൽ ഒഴുമായിരുന്ന യുമകേരുവിന്റെ പ്രകാശം കൊണ്ട് അതിൽ പകൽ കുടിക്കാണുമായിരുന്നു. യുമകേരുവിന്റെ ഉഭയം അപല്ലൂരമായിട്ടാണ് മിസ്രക്കും വിശപസിച്ചുപോരുന്നത്.

പാം മല്ലത്തിരുന്ന്

നാളിക്കേരം.

ചല്ലയെന്ന പുകൾ ചൂണ്ട കായലിൻ
തെല്ലിതെക്കൊയ തുങ്ങാക്കണ്ണിടാം
അല്ലവില്ലവിട വാഴരോക്കിൽ -
വല്ലഭേൻറ മിച്ചിയെത്തിടായ്ക്കിലാം.

1

മ.ത്ര, നല്ലമലരാൻ കുന്നുള -
ചൂഞ്ഞു, കയ്യപടക്കം പട്ടോലവും
ആരു കെറ്റരുകമെഴുന്ന ലക്ഷ്മിതൻ
രുത്ത കേളിവിലസുന്ന ദംഗമായ്.

2

തിങ്കിട്ടന പടർവാഴകൾക്കിട -
പ്രോംടി നില്ലുമൊയ പുഗപക്കിയിൽ ..
തുങ്ങിട്ടന, കനകക്കട്ടക്കതൻ
ദംഗിചേൻ ചെരുചെവപ്പക്കൾ

3

നാളിക്കേരമുള്ളവായതാല്പരമായ് -
കേരളത്തിലിവിടത്തിലാണപോത
ചാങ്ങവാകിയ പുരാണ സർക്കമൊ -
സാരമായ തു പറഞ്ഞിട്ടന ഞാൻ.

4

പണ്ണാരിക്കലെങ്കമിച്ച വാണിഡോ -
ലണ്ണർക്കോൻമൊയ കേരളേശൻം
ഇണ്ടൽ പുണ്ട പിരിയുന ഭ്രഹ്മ -
ക്കണ്ട ലെ ഉക്കികമരച്ച വംസവൻ.

5

ନାହିଁକେରଂ

“കേസിഡേണ്ട്, സുരന്തരാംതിമാർക്ക്
പാണിയോ പരക്കകല്ലുക്കുമോ
വേണമെങ്കിലുള്ളതോ ത്വാന നൽ-
കേണമെങ്കിലതിനില്ലോ സംശയം.”

6

പാകവെവരിയലിവാൻ ചൊല്ലിട്ടോ
റാഷ്യകേട്ട കത്തകാലിജ്ഞം
“നാകലോകവനിയും വാഴവാൻ
പാകമല്ലവനി” എന്ന വാഴത്തിനാണ്

7

എക്കിലോന്ന വിടക്കൊള്ളു വേന്തിയും
ശകയില്ല തിരുവുള്ള മേൽക്കയരൽ
വകരായ പില ലോകരൈക്കലാ-
തകമേറു മപവാദമോതിട്ടോ.

8

പാകമായ റൂപവാഴക്കേട്ടടക്കൻ.
പാകവെവരിപരമാർക്കു ഫിത്തനായും
നാകശാവിയയുതാൻ കംബച്ചും
നൽകി മനനനയയച്ച സാദരം.

9.

കാലമൊട്ട കളയാതെ മേലിനി-
പാലകൻ സപഭി ഭ്രവിലെത്തിനാൻ
ചേലിയന്ന സുധയും സുരദ്ധവും
പാലനത്തിന്ന നർക്കു നൽകിനാൻ

10

ചാലവേ ചകിത ചായ നേരുമാ-
രാലവാലമതിൽ നടക്കപ്പുകൾ
വേലവെയ്യു തള്ളൻ കാച്ചിട്ടോ
കാലമോത്തു നിവസ്ത്രം കൈഞ്ഞുകാൽ.

11

ഓരോമാട്ട് പെഞ്ചത്തനിരിക്കില്ലോ
നീരജാക്ഷികളില്ലക്കരങ്ങളാൽ
നേരനീകമന്നായാൽ നൽസുധാ
ധാരകാണ്ഡത്ര നനച്ച നിത്യമും

12

വിന്നിച്ചന വെയിൽക്കൊണ്ട് പൊഴിച്ചിട്ടും
മനിലനോരു നിഭാശവേദയിൽ
കന്ത നേർമിഴിയെങ്കാര്ത്തിയാർത്തവ-
സ്സാനകർജ്ജഹിയി തേടി വാടിനാരു.

13

അപ്പാഴപ്പമകലത്രതു കണ്ണിതാ-
ക്കല്ലുകരരു തടം വരണ്ണത്തായ്
ഉച്ചലാക്ഷി മൃഗകിക്കളിച്ചിട്ടാ-
രുള്ളപ്പതിച്ചതിലോഭിച്ചുവെള്ളും.

14

കൊണ്ടൽ വേണി നനക്കുച്ചിട്ടനവാ-
രണ്ട് കേരംപ്പുതോരു വാണിഗ്രഹമായ്
തീണ്ണലേററ സുരഘുക്കശ്വരിനു തോ-
ടാണ്ണിച്ചന പലദോഷസന്ദേയം.

15

ചോട്ടയിൽ സുഫത്തെളിഞ്ഞു കണ്ണിച്ചു
പട്ടയിൽ മരിലതു മൂലമാക്കിച്ചു
മുട്ടകെട്ടിയെരികൊഴിച്ചിരാക്കമീ-
വടമൊക്കെ വാശഭേദന്നു വന്നിച്ചു.

16

ഒല്ലാരമരയാരഗരിരി വാക്കുകേ-
ടാരതെനനതറിയാതെ മാനിനി
പാരമക്കുഴിനോക്കി നിന്നിച്ചു
നേരമസ്ഥലമിൽഞ്ഞുകൊണ്ടലാൽ.

17

പാംം മഹ്പത്തിനംഡ്:

തിങ്വണ്ണിക്കളും

തിങ്വണ്ണിക്കളും കൊട്ടക്കല്ലുരിനടയ്ക്കുത്തു ആ ഒരു ചെറിയ ദേശമാകന്നു. പട്ടണങ്ങളിൽ സാധാരണ കണ്ണികൾ വരുന്ന പരിജ്ഞാരക്കുളങ്ങളാണും ഇള്ളുവാറും അവിടെ കാണുന്നില്ല. രണ്ടായിരും വാച്ചുകളാക്കു മുമ്പും അതിന്റെ നമ്പി തി എന്നായിരുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നോരും ആ മുഖ്യമായുള്ളടക്കപ്പോകം.

അംകാലങ്ങളിൽ തിങ്വണ്ണിക്കളുടെ വണ്ണി എന്നും പേരും പറഞ്ഞിരുന്നു. അതു വളരെ വലിപ്പമുള്ളതും ഒരു പട്ടണവും ചേരരാജാക്കമായും തലസ്ഥാനമും ആ യിരുന്നു. ആ പട്ടണം ഉറപ്പും വലിപ്പവും ഉള്ളതും കോട്ടയാൽ ചുററപ്പെട്ടിരുന്നു. കോട്ടയുടെ ഏകഭൂഖിൽ ഒരു താരം ധന്തുകളും വെച്ചിരുന്നു. ആ ധന്തുകളും ശരൂക്കുകളിൽ നേരെ ആളുകളും പ്രയോഗിക്കാനുള്ള സുത്തുപ്പണികളായിരുന്നു. കോട്ടയ്ക്കു ചുററും വലുതായ കീടങ്ങളും അനിയും മനഷ്യരും പിടിക്കാനു അസംഖ്യം മുതലകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കോട്ടവാതിക്കലും ഗോപ്പരക്കളിൽ നാട്ടിയിരുന്നു കൊടിമരങ്ങളിൽ കൊടിക്കുന്ന കർണ്ണ സഭാസമയത്തും കെട്ടതുക്കത്താട്ടകുടി ആട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

കോട്ടയ്ക്കുത്തു മനോധരങ്ങളുായ അനേകം കെട്ടിക്ക്കുളങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അനേകായിരും ജനങ്ങളിൽ അവിടെ പാത്തിരുന്നു. പൊന്നനുലം എന്ന പേരോടുകൂടിയ വിജ്ഞക്ഷേത്രത്തിന് "അട്ടതായിരുന്നു രാജാവിന്റെ

രാജ്യാനി. അതു വളരെ വിശ്വാസപ്പെട്ട ഒരു കെട്ടി മായിരുന്നു. ബുദ്ധമതക്കാരുടെ ഒരു ചെവത്രവും, ഒരു നന്ദാക്കാരുടെ ഒരു സന്ന്യാസിമംഡലം അനേ പദ്ധതിമ റാജ്യങ്ങളിൽ പ്രോലും കേരളവികേട്ട് കെട്ടിടങ്ങളായിരുന്നു. നാനാജാതികരംക്കിം സൗഖ്യകർമ്മാർധി കളിക്കവാനുള്ള കൂളങ്ങളിൽ പാർശ്വവാനുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ധാരാളമായിരുന്നു. പട്ടണത്തിൽ അനേകം തെരുവുകളിൽ ചിലതരം വാൺിഭ്രംബം വിററിരുന്ന അഞ്ചാടികളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അക്കാദമ്മയ്ക്കു കൊച്ചി അഴി മുറിന്തു തുറമുഖമാവുക കഴിഞ്ഞതിട്ടില്ല. കൊട്ടണല്ലൂർ അഴിമുഖത്താണ് കൂപ്പുല കരം അട്ടത്തിരുന്നതു്. ഈ തുറമുഖത്തിനു മുൻകാലങ്ങളിൽ ‘മുച്ചിരി’ എന്നാണെന്ന തമിഴ് പറഞ്ഞിരുന്ന പേര്. അനു ‘മുച്ചിരി’ ഇന്ത്യയിൽവെച്ചു് എററവും ഏറ്റപ്പു തുറന്നൊട്ടു കുടിയും ഒരു കുച്ചവടക്കം പറഞ്ഞിരുന്നു. അവി ദു അന്നാജായിരുന്ന തിരക്കം ബഹുമാനവും ഈന്ന നമ്മൾ കൂദാകൊണ്ടു കാണുവാൻ താമില്ലപ്പോം. മനസ്സുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഒന്നു വിചാരിച്ചു നോക്കരിം. അപ്പോൾ ആ തുറമുഖത്തു നടന്നിരുന്ന കോലാധിപത്യങ്ങൾ കൂന്താടിയിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളിടെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാരാഭം. നരകഭോട്ടകുടി പോങ്ങി മറിയുന്ന തിരമാലകളെ മറിച്ചുകൊണ്ടും, കടൽവീപ്പിൽ ഉലന്തു കൊണ്ടും വിശ്വാസങ്ങളിൽനിന്നു കൂപ്പുലകരം കുട്ടംകുട്ടമായി വരുന്നു. അവ പുറംകടലിൽനിന്നും പെരിയാറിൽ കടന്നു നാങ്കുരമിട്ടും. ദയനന്ദാർ, റോമകാർ, അറ ബികർ ആതലായ കുച്ചവടക്കാർ അവരവരുടെ കൂപ്പുലകളിൽനിന്നു ചരക്കുകരു വണ്ണിക്കളിൽ കയററി കരയ്ക്കി

കിന്ന. സുഗന്ധമുവുകൾ, തുണിച്ചുരക്കൾ, സ്പടികൾ, കത്രം മുതലായ വാസ്തവങ്ങൾ വിശ്വസ്തന്. ശ്രദ്ധകൾ കൂടുതലാനികൾ തുടങ്ങിപ്പറ്റി പട്ടണത്തിൽ കൂടുവക്കാർ കുരുക്കി, ചട്ടനമ്പട്ടി, ആനക്കണ്ണവു്, ഇത്തു്, പട്ട് എന്നിങ്ങനെ പലമാതിരി വിച്ചപിടിച്ച ചരക്കൾ പുകൾ കൊടുത്തു വിഭേദവാസ്തവങ്ങൾ വാങ്ങുന്നു. വിഭേദിയർ സപ്ലാനം കൊടുത്തു കരഞ്ഞുവരുമോരുമോ മയിലുകളേയും മേടിക്കുന്നു; നാജാവിനെന്ന തിരഞ്ഞെടുക്കാഴ്ചകൾ വെച്ചു കുണ്ടു സമ്മാനങ്ങൾ വാങ്ങി മടങ്ങിപ്പോകുന്നു.

ഈ ഏഴപത്തിനേഴ്ത്താട്ടക്രമി കഴിഞ്ഞെന്നു അതു പട്ടണത്തിന്റെ അവധി ഇന്ത്യപൂരം എന്നാകുന്നു? മഹാ, കഷ്ടം തുറമ്പം പുഴമട്ട് വന്ന വീണു് അടഞ്ഞുപോയി. കൂപ്പുലുകൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നില്ല. കെട്ടിക്കുന്ന പൊളിത്തു വീണു മണ്ണിന്റെ അടിയിൽപ്പെട്ടു.. കോട്ട നശിച്ചു മണ്ണായി കിടക്കുന്നു. അവിടെ തെങ്ങിന്റെലകൾ തലയാട്ടിക്കൊണ്ടു നിഛക്കുന്നു. പുഴവക്കരത്തായി ഇടിഞ്ഞുപൊളിത്തു കിടക്കുന്ന കോട്ടയുടെ ഒരു മഞ്ഞനാറയിൽ കുമരം നാളും ഇരുന്ന മുള്ളുന്നു. ദണികളും കാണും നില്ല. പാട്ടിണംഗിയിൽനാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കേഡ തുരുമുമേ ഒന്നു ബാക്കിയുള്ളു. അതു കേഡത്തിൽ ചേരുമാൻപെരുമാളിടുട്ടുണ്ട്. അതു കേഡത്തിൽ ചേരുമാൻപെരുമാളിടുട്ടുണ്ട്. കാലവരത്തിന്റെ പോക്കു നോക്കുവിൻ; കാലം വരുത്തിക്കുട്ടിനു മാറ്റുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മാതൃഭൂമിയിൽ അരിഞ്ഞുകുട്ടി.

പ്രാം ഇപ്പുത്തമു്:

നാളികേരം-

(ഇടച്ച)

ചണ്യഭാസ്മുരനൊളിച്ചുകാർക്കലിൽ
ചുണ്യമായതനലച്ചു മാമരം
വണ്യവില്ലമിങ്കം ചേന്നമിന്നലും
കണ്ടു കന്നുമിഴി കേണ്ണ ഭേദിയായ.

18

കാറണിക്കുചുലച്ചിഞ്ഞു കുഴഞ്ഞു
നീരെഴുന്ന നയനങ്ങളുടെഞ്ഞു
ചായവക്കിനുമരു വാടിവരണ്ടു
സാരസാക്ഷി കുവിവീണതള്ളൻനു.

19

ആയമില്ല തുണ്ണൈക്കിലീശപര-
മായതനെന തുണ്ണൈന്തില്ലയോ,
മാരവെരി മലമാതോടാവഴി-
യേറിവനു മുഹൂരതിലപ്പുണ്ടോ.

20

വന്നിടന്ന വഴികണ്ടു മനിട
തന്നിൽവീണു വബയും വരാംഗിയെ
ഒന്നുഴിഞ്ഞു കരണ്ണാതസാർങ്ഗമായു്
മിന്നിടന്ന മിഴികൊണ്ടു പായ്തി.

21

കണ്ണിതപ്പുംബഷായ വിവ്രദ്ധിയാ-
ലണ്ണർകോനരിയ കോപമാന്നതും
വണ്ണണിക്കുചുലി കേട്ടവാൺിയും
കൊണ്ണാഡകണ്ടു ദയമാണ്ടു വീണതും.

22

അന്തിക്കരിലുമങ്ങന നാമദേഹ-
ടന്റരംഗമറിയിച്ചുപോളിത്തം
അന്തരായമണ്ണയാതെ നേട്ടവാ-
നനങ്കാരിയൊട്ടരച്ചു പേഖിയാറം.

“കൈവശസ്യ! ഒയാനിയേ! ഭവയ-
ഭക്തയാകമിവളേൻറ് ഭാസിയാറം
ഘുത്രവെവരി വലയും ജനത്തിലാ-
പത്രചേപ്പ് തപമാധമല്ലയോ?

മാമലാതയണിയേരെ മാഴ്‌കിടം
മാഡരച്ചമാഴി കേടുമനമായ
മാരവെവരിയങ്ങൾ ചെങ്കു മാനിനി-
മാലിലനു മനതാരഞ്ഞിത്തുടൻ.

25

വേദിയായ്ക്കു തയണിജനത്തിനം
സാദമേറിയ സുരദ്ധമത്തിനം
മോദമാശ്രൂ വഞ്ചമായതിനുനി-
വ്യാദമായ വഴിയുണ്ട് വല്ലഭേ!

26

വാമദേവന്തരനേര മാർപ്പമാം
വാമദോഷന മണച്ചു നാരിയിൽ
ഴീമമായ നിടിലാഗ്നിചെന്നതക്ക്
ധാമമാക്കി റബവെവരി മാനസം.

27

പക്ഷപാതമിയലാതെ തത്ക്ഷണം
ഒക്ഷവെവരിയുടെ ഒക്ഷിണേക്ഷണം
ഘുക്ഷവർണ്ണന കൊട്ടത്തുതേ സമയ-
സ്രൂക്ഷണാംതിരനിനു മോചനം.

28

ആരണിഞ്ഞ തിങ്ങമേനി നോക്കിട്ടു
വാദത്തുവിധമൊക്കെ വേണ്ടയായു്
കാരണിക്കഴചലി തന്നിലാമയു്
മാറിയേറെ പിളയാടികാന്തിയു്.

29

മാനസത്തിലെതി ഭീതിപൂണിട്ടു
മാനഹാനിഡാരു മേഘവാഹനൻ
വാനിലേറിമരയു നക്കണ്ടമാ—
ജാനിയേവമങ്ങൾചെള്ളു അഷ്ടനായു്.

30

“നിഷ്ട, നിഷ്ട, സുരനാമ! രണ്ടുള്ള—
ബിക്കർിച്ചു നടക്കാണ്ടിടായു നീ
തക്കതല്ല, തരളാക്കിമാർക്കളോ—
ടിക്കണക്ക തവഴ്ചുചേയ്യിതോ.”

31

വിറച്ചുലോകങ്ങൾ, മിച്ചിച്ചുവാനോർ,
തിരിച്ചുപാകാരി, ചിരിച്ചുഓവി,
തുറിച്ചുനേതുങ്ങളിൽരത്ന കോപം—
ഘരച്ചിട്ടു നേരമനംഗവൈരി.

32

“വന്നങ്ങിട്ടുനേന്നറിയാത ഖലം
പിന്നാൽതുപോശ” നു പറഞ്ഞു ശങ്കൻ
അംഗാഞ്ഞുങ്ങളവെൻ്റെ പദാരവിന്ദം
പണിഞ്ഞു കാലാന്തകനെന്നുതിച്ചു.

33

പാഠം ഇപ്പത്താണ്.

കൃഷ്ണം, കൈത്തൊഴിലും, കച്ചവടവും

കൃഷി, കൈത്തൊഴിൽ, കച്ചവടം
വഴിക്കുന്നിവയാം തുമുത്തിജ്ഞനത്താൽ
സമ്പത്തു യഥാനന്ദം
സമ്പാദിച്ചെത്തുക്കുസിഖി വിലസട്ട!

ഈ തത്പരത അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതി നോക്കുമ്പോൾ ഒരു രാജുത്തിന്റെ ധനാദാമത്തിനുള്ള ന്രായ മായ വഴികളിൽ പ്രധാനമായവ കൃഷി, കൈത്തൊഴിൽ, കച്ചവടം എന്നിവയാണെന്ന് സ്വീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കൃഷിയുടെ പ്രമാണം അംഗീകാരം അതുനിർത്തം മനസ്സുവർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടുള്ള ഗുണ അഭ്യാസം പ്രത്യേകിക്കുന്നതാണ്. കൃഷിവല്ലവുത്തി അതുകൊലംബത്തേക്കു മനസ്സുവർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന പ്രധാന തൊഴിലാക്കിയും നോക്കുന്നതിനുള്ള സംഗതികുടി ഓഫീസുമുണ്ട്. അതിനുശ്രദ്ധിയേ തീരു എന്നുള്ളതാണെല്ലാ ക്ഷേമം. ക്ഷേമാസാധനങ്ങളിൽ അധികഭാഗവും കൃഷിയുടെ ഫലമായിട്ടാണു നാശം സിലിച്ചുവരഞ്ഞാണു. അതുകൊണ്ട് കൃഷിയുടെ അഭ്യുന്നതിനെന്നാണു സർവ്വമാ ഭേദങ്ങൾ കീഴുള്ളതെന്നും വരുന്നു.

എതു രാജുക്കാരാണോ ക്ഷേമാദിപുലിയോടും ധനപ്പള്ളിയോടുംകൂടി കാണപ്പെട്ടുന്നതു്, അവർ അധികാരാദിവും തൃഷ്ണിവലപ്പുതികൊണ്ടു് ഉച്ചാജീവിക്കുന്നവരായിരിക്കുന്നതെന്ന ന്രായമില്ല. കാണപ്പെട്ടുമാതിക്കണ്ണക്കൊണ്ടു ലോകത്തിൽ ജനങ്ങൾ നാർക്കന്നാരു വർഷിച്ചുവരുന്നു എന്നല്ലാതെ കരഞ്ഞുവരുന്നതായി കാണുന്നില്ല. ജനങ്ങൾ വർഖിക്കുന്നതോടുകൂടി ക്ഷേമസാധനങ്ങളിടെ ആവശ്യവും കുട്ടതലായിത്തിരുന്നതാണോ. ഭൂമിയുടെ ദീർഘവിസ്തൂരത്തിനു വർഖനില്ലു തേയും ജനസംഖ്യ വർഖിച്ചും വരികയാൽ ജനങ്ങൾ ആധാരസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു മുൻപുായികും പ്രയതിംക്കണംതായിട്ടാണോ ഇരിക്കുന്നതു്. ജനസംഖ്യയുടെ വർഖനയെ അനുസരിച്ചു് തൃഷ്ണിയും അഭിപ്രായപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നോ, ക്ഷൗമദേവത പിടിപെട്ടുന്നതു്. അതിനാൽ പ്രകൃതിഭത്തമായ തൃഷ്ണിയിൽ തൃഷ്ണിയെ വർഖിപ്പിക്കുകയാണോ ക്ഷൗമനിവാരണത്തിനു ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം. “പ്രക്ഷാളനാലിപക്ഷസ്രൂതരാദ്ദൂർഘം വരും” എന്ന ഉപദേശവും ഇതു സന്ദർഭത്തിൽ ഓക്കേണ്ടതാണോ. വളിച്ചവിട്ടിയതിന്റെ ശേഷം കാൽ കഴുകാൻ ശുമിക്കുന്നതിനോക്കാരും അതു വവിട്ടാതെയിരിക്കുകയാണുല്ലോ നല്ലതു്. അതുപോലെ ക്ഷൗമം ബാധിച്ച തിന്റെ ശേഷം തന്നിവാരണാത്മം പ്രയതിംക്കുന്നതിനേക്കാൾ അതു വരാതെ സുക്ഷിക്കുന്നതാണോ അധികം നല്ലതു്. അതിനാൽ നാം തൃഷ്ണിവലപ്പുതിയെ നില്ലാരമെന്നു കരുതി തജ്ജാതെ മുഖ്യായികും അതിൽ ശ്രദ്ധവേക്ഷണംതാക്കാം.

തൃഷ്ണിയുടെ രീതിയിലും കാലോചിതമായ ഭേദഗതികൾ ചെയ്യേണ്ടകാലവും അതികുമിച്ചിരിക്കുന്നു. മാനുകൾ സന്തുഷ്ടായതെത്തു വിട്ട് നവീനരീതിയിലുള്ളതുമില്ലപ്പുതി

തുടങ്ങാതിനു നഞ്ചുടെ കൂൾവിവലനാക്ക് ദേയൽക്കൂദരം കാണുന്നഒണ്ടക്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി അത്രളതപ്പെട്ടവും നില്പി. അവരുടെ അഹിവു പാരമ്പര്യവഴിക്കുകയും വളരെക്കാലത്തെ പരിചയംകൊണ്ടുമാത്രം സിലിച്ചിട്ടിട്ടിള്ളിത്തല്ലോ തെ ശാസ്ത്രസംബന്ധമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഏതൊക്കെ കർഷകനും ശാസ്ത്രീയജ്ഞതാനമില്ലാതെ കൂൾവിയിൽ നെന്നപു സ്നേഹം സ്വന്നാവിപ്പും ഫുയാസമാണ്.

ശാസ്ത്രസംബന്ധമായ അഹിവും ഉണ്ടക്കിൽ വിളവു കരിക്കും ഇന്നിനു വളരുമാണു യോജിക്കുന്നതെന്നും വളരും ശേഖരിക്കേണ്ടതും അവരെയെ സൃഷ്ടിച്ചും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതും ഇന്ന വിധമാണെന്നും ഭേദവർഗ്ഗത്രോ സംഭവിക്കുന്ന ചുഴി മുതലായ ഭോഷ്യങ്ങളിൽ പരിശാരമാർക്കുന്ന ഇന്നിനുവയാണെന്നും നിന്ന് യിക്കുന്നതിനു കാലതാമസവും ഓവ്രുട്ടുവ്യവും വേണ്ടിവരുന്നതല്ല. പഴയ സംബന്ധാദികളെല്ലാം വിട്ടു പുതിയ റീതി തുടങ്ങാതിൽ കേരളീയ കർഷകനും ആളുപ്പവും വൈദ്യുത്യവും എറിവും പരിതാപകരം തന്നെ. എന്നെന്നാൽ ഒരു ദിവസത്തിൽ അധികക്കാലമായിട്ടും ഒരേരീതിയിൽ തന്നെയാണും ഇതുടിൽ കൂൾവി നടത്തിവയ്ക്കുന്നതും. ഒരു പൂര്വത്തിനും ഇപ്പോൾ നാം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന കൂൾവിആയുധങ്ങളെല്ലതന്നെ എടുക്കുക. ഇതു ആയുധങ്ങൾ തന്നെയാണും എടോ പത്രതാ തലമുറയ്ക്കുന്നുജീവിച്ചിരുന്ന നമ്മുടെ പൂർണ്ണികമായം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതും എന്നും കാണാം. പരിപ്പും ചുംപും. സംബന്ധാദിത്തിലും കൂൾവി ആയുധങ്ങളും യഹുങ്കളും നഞ്ചുട്ടുക കൂൾവിക്കാർ ഇന്നിലും

മുഴവൻ കണ്ണിട്ടേണ്ട എന്ന സംശയമാണ്. ഈ ആ നൃ നതകളെ പരിഹരിക്കേണ്ട കാലവും അതികുമിച്ചതെന്നയാണ് ഈ രിക്ഷന്തു്.

വിത്രുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാൽത്തിലും അവ യെ അട്ടതെ തുഷികൾ ഉപയോഗയോഗ്യമായിരിക്കുന്ന കവല്ലം സുക്ഷിക്കുന്നതിലും നഞ്ചുട തുഷിക്കാർ വേണ്ട വിധം തുഷിക്കുന്നില്ല. തുഷി ഇരക്കാൻ കാലമാക്ക നോടു ചുന്നകളിലോ മററാ പോയി കണ്ട വിത്രു കുട തയ വിലയും കൊടുത്തു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നു് ഉപയോഗിക്കുന്ന ശ്രീലം തുഷിക്കാരുടെ ഇടയിൽ സാധാരണയായി തീർത്തിന്നിരിക്കുന്നു. തുഷികൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഇതു ഒരു വിത്രുകളിൽ അധികഭാഗവും മുള്ളുകുടി ചെന്തു തെ പാഴായിപ്പോകുന്നു. ബാക്കിയുള്ളതിവ മുള്ളുതു തന്നേയും തീരെ ബലമില്ലാതെയും വിളരിയ രോഗിയെ പ്പോലെയുമാണ് കണ്ടുവരുന്നതു്. “വിത്രുഗ്രന്തം പരത്രുന്നും” എന്നാണബ്ലോ ആപ്പുവചനം. തുഷിയുടെ മലം വിത്തിനെ ആളുകയിച്ചുണ്ടിരിക്കുന്നതു്. അങ്ങിനെയിരിക്കു, ഈ വിഷയത്തിൽ ഇതുമാം അപ്പുലു കാണിക്കുന്നതു് മെഡിസ്റ്റത്തിന്റെ വകുപ്പേമെന്നു പറവാൻ മുള്ളു. അതിനാൽ തുഷിക്കാരല്ലാവരും അവരവകൾും അതുവരുമുള്ള വിത്രു തിരഞ്ഞെടുത്തു സുക്ഷിച്ചു് വേണ്ട വിധം ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ ബലമനുലുന്നാരായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

തുഷിപ്പുത്തിയിൽ എപ്പട്ടിട്ടിട്ടില്ലവുമെല്ലാമി പ്രിക്കുന്നതിനും രസിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി ഉപയോഗം ചേണ്ട ഫില്ല പുരുക്കുകൾ കുടുത്തിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു

നു. അതുകഴിം കൂഷിക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ് -

“കേട്ടാലും നിങ്ങൾ തുമ്യയീച്ചന.

കാട്ടിലെംസം വിതച്ചാലണ്ണായീടാ

ഹല്ലിപ്പട്ടിലങ്ങേറിയകാട്ടിലും

കഘുമ്മകാട്ടിലമേതും വിതയ്ക്കുണ്ടാ

ആദച്ചാലിൽ കറഞ്ഞിട്ടായതെങ്കം

തോടപാക്കുതെന്ന ധരിക്കേണം”

കൈതെച്ചാഴിലിനെപ്പറിയും ചില വിവിജനകൾ ചെയ്യാം. ഹല്ലാതൽ ഒരു സാധനത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തി ക്കയാണെല്ലാ-കൂഷി. കൂഷിയിൽനിന്നും വബിക്കുന്ന സാധനങ്ങളെ മുച്ചാനുരൂപാട്ടുമാക്കി തത്തിക്കുകയാണ് കൈതെച്ചാഴിൽ. ഇതുകൊണ്ടുതന്നു യാണ്. കൈതെച്ചാഴിലില്ലിനു കൂഷിയെപ്പോലെപ്പുംധാന്നും കല്പിക്കാതന്നതും. ജനങ്ങളിൽ ആത്മാദിമാനത്തെയും പരിശുമശിലത്തെയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഉപാധങ്ങളിൽ ദന്നാണ് കൈതെച്ചാഴിൽ എന്നം പറയാം. പരന്ന ആത്മയിക്കാത്തയും പരസ്യായം സ്രൂതാത്തയും നിന്ത്രേം പയ്യാഗത്തിനും ആവഹ്യമായിട്ടുള്ള സകല സാമഗ്രികളിൽ സാധ്യമായി ജനിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ തൊഴിലിന്റെ മുഖ്യ പ്രയോജനം.

തെങ്ങുകൂഷിയിൽനിന്നും നൃക്ക നാളികേരം ലഭിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നും കൊല്ലുപ്പയും അതിൽനിന്നും വെളിച്ചപ്പെടും, മലവിൽനിന്നും ചകിരിയും അതിൽനിന്നുംകൂടും, കൂയ്ക്കുകൊണ്ടുവവിട്ടി, കൂയ്ക്കുപായ മുതലായുള്ളപ്പയും സാധനങ്ങളിൽ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ മറ്റൊന്നും

യന്ത്രങ്ങളെക്കാണ്ടും കൈത്തൊഴിൽ നടക്കണംണഡായി കിക്കാം. എന്നാൽ തന്റെ കൈകൊണ്ട് നെൽക്കു ഉണ്ടാക്കിയ വസ്തു മെതാൻ ഉടക്കകയുള്ള എന്നം താൻ നേരുപായിലെ കിടക്കകയുള്ള എന്നമറവമുണ്ട് നിർബ്ബന്ധം കുടി ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ കടന്നുകൊടിയാലേ ഇത്തൊഴിലിനു ആശാസ്യമായ പ്രചാരം വരികയുള്ളൂ. ഈ തത്പര മനസ്സിലാക്കിട്ടാണ് ലോകം മുഴുവൻം ഇപ്പോൾ ഇക്കാൽത്തിലേപ്പുട്ടിക്കിടന്നതു്.

കൂഷിയും കൈത്തൊഴിലും കഴിഞ്ഞാൽ ധനാദാ തത്തിനു പ്രധാനമായ മാർഗ്ഗം കൂച്ചവടമാണ്. അമമായും സ്വാധമായും ബുദ്ധിചൂടുമായും ചെയ്യുന്ന കൂച്ചവടത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ ധനസ്വാദം സുലഭമായും സുഗമമാണും ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. ഈ തത്പര ഗ്രമിച്ചിട്ടോ ഗ്രമിക്കാണ്ടിട്ടോ ജാത്യാദിമാനംകൊണ്ട് പലബന്ധം ഈ വിഷയത്തിൽ അംജാരുത കാണിച്ചിരുന്നു. എന്ന രാത്രുമല്ല ഈ പ്രസ്തരി നിന്നും നികുത്തവും കുടിയാണെന്നും ചിലർക്കു തെററിലാറിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ആ നിലയെല്ലാം പോയി. വാൺിജ്യസംബന്ധമായ പല തത്പരങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി അതിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ യാഹാ കൂടായിരുന്നിനും. ആപ്രകാലത്തു് ആവശ്യം കരഞ്ഞാൽ നാതിനാൽ ആഴ്ചകൾ സ്വന്ന നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്നതും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നതും ആയ സാധനങ്ങളെക്കാണ്ടു തുപ്പിച്ചുട്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആവശ്യങ്ങളും സുവഭോഗങ്ങളും വർദ്ധിക്കുന്നതും സ്വന്നനാട്ടിലുണ്ടാവുന്നവയെക്കൊണ്ടു മാത്രം തുപ്പിച്ചേട്ടാതെ സ്വന്നനാട്ടിൽ സുലക്ഷ്യപ്പെട്ടും സാധനങ്ങളെക്കാണ്ടു

വരേണ്ട ആവഹ്യവും നേരിട്ടുടങ്കാം. അനുരാജുങ്ങളിൽ നിന്നും കൊണ്ട് വയനാതിനും എല്ലാവക്ഷം പ്രാണിയും സൗഖ്യകരുവും ഉണ്ടായി എന്ന വരികയില്ലപ്പോ. അതിനാൽ മറ്റൊരു വക്ഷം നടത്തിത്തുടങ്കാം. ഇതിനും ഏപ്പ് ടിട്ടിജിവൻ നടത്തിത്തുടങ്കാം. അവക്ഷം ലഭിക്കുന്ന ലാഭങ്ങളേയും മറ്റൊക്കും പലവക്ഷം കച്ചവ തന്ത്രിൽ ആസക്തി വർദ്ധിച്ചതുടങ്കാം. ഈ വിധമായി രിക്കണം വിഭേദവാൺിജ്ഞത്തിന്റെ ആഗമം.

അവരവക്ഷ് ആവഹ്യമിഴി സാധനങ്ങൾക്കും തുഷി ചെങ്കു മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ നിന്മിച്ചും ഉപയോഗി ക്കാൻ എല്ലാവക്ഷം നേന്നും കമായ വാസനയോ താഴ്പര്യമോ ഉണ്ടായിരുന്ന വരികയില്ല. അതിനാൽ ഓരോ തത്ത്വം അവരവക്ഷ് വാസനയും തൊഴിലിൽ പ്രവേശിച്ച സാധനങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാക്കി ആവശ്യംപോലെ വിനിമയം ചെയ്യുതുടങ്കാം. ഈ സന്തുഃഷ്ടിയും നിരക്കാം എറബുമ്പോൾ ഇരക്കുമ്പോൾ ഇരുക്കാം ഉണ്ടായതു്.

ഈ കച്ചവടക്കാരെ പ്രസരിയും രണ്ട് വാക്കു പറവാനാണ്. കച്ചവടം കൊഞ്ചവാൻ വയനാവർ പലങ്ങളും പല തമക്കായം പല മതക്കായം ആയിരിക്കാനേ വഴിയുള്ളി. അതുകൊണ്ട് കച്ചവടക്കാർ മഞ്ഞാഡക്കായം, സത്രപിഡു, കൃത്യനിഡു, ഇവപ്പുസാദം, വാദ്യമാധുര്യം, സന്ദൃഢഭോധം എന്നീ വിശീജ്ജതാംബന്ധങ്ങളും വയനായിരിക്കേണ്ടതു് അതുംവഹ്യമാകുന്നു. തന്ത്രിപരീതിനില ഒരു കല്പം കൂടുതോദ്ദേശമായാ പരിണമിക്കുന്നതല്ല.

പാഠം ഇപ്പുത്തെഴു”.

നാളിക്കേരം

(ഉച്ചം)

“നമോസ്തുത ശങ്കര! വിശപ്രദ തേർ!
നമോസ്തുത ദീനദയാപദയാദേ!
നമോസ്തുകാലാന്തക! മുലപാണം!
മദ്യംഡ! ഭ്രതേശ! നഞ്ചമാനമഞ്ചു!

34

വലഞ്ഞതുതാനെന്നറിയേണ, മജ്ജം
കനിഞ്ഞിടേണം കയണാപദയാദേ!
അറിഞ്ഞതുതാനിന്ന ഒവനിയോഗം
വെടിഞ്ഞുമെന്നങ്ങ് നിനച്ചിടൊണ്ടു.”

35

കരഞ്ഞകൊണ്ടവമിരന്ന, ഫകാപം
കരഞ്ഞ ദേവൻറ സ്ഥപാകടകാക്ഷം
ചൊരിഞ്ഞപാകാരിയെ നോക്കിമറ്റം
പരഞ്ഞു ലോകമിതെക്കതാനൻ.

36

“തരം തികഞ്ഞിടിന കല്പക്കണ്ണദം
പരക്കണം കേരളദേശമെല്ലാം.
നിരഞ്ഞചെല്ലംന് മലങ്ങബൈനം
കരഞ്ഞപോകാതെ വിളഞ്ഞിടേണം.

37

വിരിഞ്ഞിടം ചൊട്ടപറിച്ചവെച്ച
നിനച്ചിടേണം പരയല്ലയായ്ക്കിൽ

കരിച്ചുസൽക്കമ്മ പലത്തിനാക്കം
കരഞ്ഞിട്ടും കേരളഭൂമിയിക്കൽ.

38

തന്ത്രാരിൽ മാതിണ്ണറ ഗ്രഹപ്രവേശം
കൊണ്ടാടിട്ടും കക്കട സംങ്കുമത്തിൽ
വന്നാർത്തൊഴും വേണികൾ മുളകൊണ്ട്
കുന്നോടുരം ചേട്ടയെയാട്ടിഡേണം.

39

കുന്നത്തിട്ടനോബവക്കണ്ണതുകീറി—
ട്ടമ്പ്രക്കുത്തുക്കേണമരിഞ്ഞിവണ്ണം
വിരിഞ്ഞിട്ടും പട്ടമെഞ്ഞുനന്നാ—
യോളയ്ക്കു മേയാൻ മൊങ്ങുവിഡേണം.

40

പൊതുവും, കോൺതാട്ടു, കലഞ്ഞിലെന്ന—
ലുതിൽഗണിക്കുന്ന തരങ്ങളെല്ലാം
ആതിപ്പുട്ടും കേരളവാസികൾക്ക്
ഹിതത്തിനായോത്തീരുമാരെവിയത്തിൽ.

41

പരം പരപ്പുള്ളിയെയാട്ടക്കി നാളി—
കേരളമത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെതാൻ
ചുങ്കപ്പറിട്ടുമാറ്റ പറഞ്ഞിടാം താൻ
പരോപകാരാത്മമതിന്റെ ജനം.”

42

തൃക്കാൻകുരഞ്ഞും തുകിട്ടും വാമദൈവൻ
തിരുവടിയങ്ങളും പറഞ്ഞാരശേഷം
ഒരുപ്പെട്ടുവേഗം ലക്ഷ്യമിണ്ടും നടന്ന—
സ്ഥൂരതയുണ്ടിക്കരത്തെ കേരളത്തിൽപ്പറത്തി.

43

അതുപൊഴിയ്ക്കാവുന്നു സരസ്വതി-
 പ്രസ്തുതകളുമുള്ളതാക്കിക്കൊട്ട് വന്നോരുന്നേക്കും
 അതുപഴയ കപാലങ്ങളിലാക്കി തൃപ്തിയോക്കി-
 പതിസ്പദിപ്പതിച്ചു മുത്തായുള്ളുണ്ടും. 44

തിരുമ്പിജ്ഞകൊണ്ടങ്ങായതായാസമില്ലോ-
 തൊയ്യവഞ്ചമണ്ണയാവശ്യമുണ്ടെന്നു നന്നായുമിന്നതു
 റിരിമകളു പച്ചപ്പടിലാക്കിപ്പൂതിങ്ങതി-
 ടയമയിൽ നിറക്കപ്പെട്ടവാനമേലേ പതിച്ചു. 45

ഹരിമഹസ്യതന്ത്രം ഗണങ്ങൾ
 തിരുവടിഞ്ഞത്രണോന്നം തഭാനീം
 റിരിവരമകളും റിരിശനം ചേ-
 ന്നങ്ങളുമിട്ടില്ലത്തിതാൽനിശ്ചാരം. 46

കരിവരവബന്ധ കതിച്ചുതുന്നി-
 ക്കരമതിൽ വാരിയെട്ടത്ര നാളികേരം
 പരിജനപരിഷക്ഷ നൽകി വേട്ട-
 യൈം ഏമക്കന്നാത്ര ത്രജിച്ചുവേണ്ടിവോളും. 47

അതുപൊഴിയ്ക്കാവുന്നു -
 സൗതിബ്യമുള്ളങ്ങൾ തുടർന്നവാനവന്നാർ
 ഇതിലുള്ളവിധാനങ്ങൾക്കുത്തുഗ്രാഹി-
 പതിയോട് പാംഗ്രിയും മറ്റെത്തു മനം. 48

തോ യേഹു.

പാഠം ദിപ്പവെതക്ക്

ശ്രീ ഷ്യേഹ.

ഈ ലോകത്തിലുള്ളവർിൽ ഒരു വലിയഭാഗം ജനങ്ങൾ വിശ്രദിച്ചവരുന്ന അനുസ്മരണ ഉപദേശിച്ചു. ആ ദിവ്യചാംഗങ്ങനെയാണോ യേഹുക്രിസ്തുവെന്നും അനുസ്മരണെന്നും അറിയപ്പെടുന്നതു്. ഉദ്ദേശം 19 കു കൊല്ലിം ദിവ്യ പാലസ്റ്റിനരാജ്യത്തിൽ ജനിച്ചവഴിന് അനുസ്മരണ അമാനാംഗനാബന്നനു് ആ ധോക്കുന്നതിനും ജനനകാലത്തുനിംബായ പില സംഭവങ്ങൾക്കുനും പ്രഭാവത്തുമായി കാട്ടിക്കൊടുത്തിരുന്നു.

അനുസ്മരിച്ച രാജുമ്പും അതിനും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലും അക്കാദമ്പര്യത്തു യൂദുദമതമായിരുന്നു പ്രചാരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. യൂദുദമാരായ പല രാജുകൾ നാശം അക്കാദമ്പര്യത്തായിരുന്നു. അനുസ്മരിക്കുന്ന മതത്തിനു പ്രചാരം വന്നതോടുകൂടി യൂദുദമാർ രണ്ട് സംഘമായിത്തീർന്നു. ഒരു കുട്ടിക്കാർ പഴയ യൂദുദമതത്തെ തിനെ വിശ്രദിച്ചുകൂടി. മറ്ററ കുട്ടൻ അനുസ്മരിക്കുന്ന വിശ്രദിച്ചു കുട്ടം പിരിഞ്ഞു. ഈനും യൂദുദമായിട്ടു എന്നും ക്ഷയിച്ചു അനുസ്മരിക്കുന്ന ഏന്നും വർദ്ധിച്ചു മാണം വരുന്നതു്.

ഒരേവം ലോകപിരാവാബന്നും, ലോകത്തിലുള്ള വരൊക്കെ സമേഖരമാരാബന്നും ഉള്ള തത്പരത അടിസ്ഥാനമാക്കി, ഒരേവശ്രൂതി, സഹജീവിസ്തൃഷ്ടം എന്നീ. രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ലോകക്കണ്ണാക്കിത്തീക്ഷ്ണവാൻ മനോവാക്കമുണ്ടാക്കുകയോടു തുമിച്ചു അനുസ്മരിക്കുന്നു.

ജീവകാലത്തിൽ പ്രഖ്യാതാരായ വളരെ ശത്രുക്കളിലോ തിരിന്നിൻ. വലിയ തൃശ്ശൂലം കാട്ടുക കാരണമായി, കുസ്തിവെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ആക്ഷം ആദ്ദുകാലങ്ങളിൽ ചെയ്തും വനിപ്പ്. അമാന്തരങ്ങനാശനം വേബാല്പുശ്ശു ട്രാൻസ് ചില സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകകാരണമായി ശത്രുക്കൾക്കു കുസ്തിവിന്റെ നേരെ ഭയാം ഭക്തിയും ഒപ്പും ജനിക്കുവാണും കാരണമായിരിന്നും.

രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും സമത്വാഭിരായ കുസ്തിവിനെ അതു വിചബേച്ചില്ലെങ്കിലും സാധാരണനാർ ശിഷ്ടരായി കുസ്തിവിന്റെ അനന്തര ത്തിനായി തടിച്ചുകൂട്ടി. രാജാക്കന്മാർ വകബേച്ചില്ലെങ്കിലും പ്രജകളോക്കെ കുസ്തിമനം വിശ്രസിച്ചു് സമത്വം സാഹ്യാദര്യം ഓവിച്ചുതുടങ്കിയെന്നും രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും ദൈഖിക മാറ്റം വന്ന തുടങ്കി. അന്താരാഷ്ട്ര അവർ കുസ്തിവെ നശിപ്പിക്കാൻ ഒരു ശ്രമയും തുടങ്കി. ധന്തുദമതചുമോഹിതനാരും ഇന്ത്യ ഭരിക്കുന്ന അവരുടെ നിന്മ.കുസ്തിവിന്റെ ശിഷ്ടരാഡി മരാരാരായതെന്ന മുഖ്യാർധയായി കുസ്തിവി നെ രാജാക്കന്മാർ പിടിച്ചു് എല്ലിച്ചുവെന്നാണും കുസ്തിവി യ വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നതു്.

ലോകങ്ങട പാപമോചനത്തിനായി തന്റെ പ്രാണം വബ്ലിക്കഴിക്കുകയാണും കുസ്തി ചെയ്തിട്ടില്ലതു്. തന്നെ ദേഹംപുറവംചെയ്തു കൊഞ്ചനവരുടെ പാപം ഇന്ത്യ ശ്രദ്ധ ക്ഷമിച്ചു, ആവരെ രക്ഷിക്കുന്ന എന്നാണു് തുക്ക മരത്തിൽ കിടക്കുവോഴും കുസ്തി പറഞ്ഞതു്. ലോകൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സകല പാപങ്ങളിലും തന്റെ മഹ

ണംകൊണ്ട് തീരെട്ട് എന്നാണു കുസൃ ധ്യാനിച്ചത്. ഈ അയും ക്ഷമാഗ്രിലഭൂമം ത്രാഗഗ്രിലഭൂമം സമജ്വിക്കേണ്ട വാസല്പ്രവും കാണിച്ചു ഒരു മഹാത്മാവിനെ ലോകച റിത്രത്തിൽ കാണ്ണാൻ പ്രയാസമാണ്. “നിന്നെറ ഒരു ചെകിടത്തു് ഒരുവൻ അടിച്ചാൽ മറ്റൊരു ചെകിടം അവ നു കാട്ടാക്കൊടുക്കുക” എന്നാണു കുസൃദേവൻ ഒരി ക്കുള ഉപദേശിച്ചുകാണുന്നതു്. ക്ഷമയെപ്പറ്റി ഇതി ലഡിക്കമായ ഒരു ഉപദേശം വേരെ ദേശത്തുണ്ടോ?

ലോകരക്ഷക്കായി സപ്രതം അത്മാവിനെ ബലിക ശിച്ച ജീവികളിൽ അഭ്യർഥനരനായിരുന്ന കുസൃവിന്റെ ത്രാഗഗ്രിലം ഓത്തനീഞ്ചാണ് ആ ജഗത്തുങ്ങവിന്റെ മതത്തിനു ലോകമെങ്കിലും പ്രചാരം ഉണ്ടാവാൻ കാരണമായിട്ടുള്ളതു്. സദാചാരപരമായ ജീവിതം ലോകത്തിൽ പരിത്രവാൻ സപ്രജീവനെ ത്രജിച്ചു ആ മഹാത്മാവിനെ ദക്തിവൈഹ്യമാനങ്ങേണ്ടുകുളിക്കുള്ളാത്തവരും വൈഹ്യമാനിക്കുന്നതിൽ ആവായൽമില്ലപ്പോ.

കുസൃമതസന്ധ്യാസിമാർ കുസൃവിന്റെ സപ്രത്താരോധണത്തിനുശേഷം ആ മതത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ നമ്മുടെ കേരളരാജ്യത്തിൽ കൂപ്പത്വശി വന്നിട്ടേണ്ണെന്ന തെളിയിപ്പാണ് ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും 1800 കൊല്ലത്തിനു മുമ്പു സ്ഥാപിച്ചു ചില പഴ്ചികൾത്തെന്ന ഉണ്ടണ്ണാണു കാണുന്നതു്. കുസൃവിന്റെ നിഃഖുളകമായ ജീവചരിത്രവും, കുസൃവിന്റെ സദാചാരപരമായ ഉപദേശങ്ങളിലും കേട്ട കുസൃവിൽ ദക്തിവൈഹ്യമാനങ്ങേണ്ടുകുളിക്കുമാണു നാം ഇപ്പോൾ ഇം പ്രദേശങ്ങളിൽ കാണുന്ന കുസൃവാനികൾ.

പാംം മല്ലതൊൻപത്.

സഭാഗ്രഹം. (പദ്ധതി)

സംഘരമേഖം പറഞ്ഞുമയൻ - മര്യ
 പാബസരോജ്ഞങ്ങളോത്തരനെ
 വേദിയാമാരെ വണ്ണിച്ചു-നാലു
 വേദങ്ങളേയും നമസ്കരിച്ച
 കോടാലി കയ്യിലെട്ടത്രു മെല്ലു, ദയാട്ടു
 കോടാതെ തമ്മിൽ താണ്ടിനു
 വാടാതെകാടാലികൊണ്ടായതാമസം
 കുടാതെ വെട്ടി മഹിതലത്തിൽ
 തെസ്തുപരകോട്ടമാറി നിന്നു, പത്ര
 കല്ലുജവിച്ചുങ്ങരിഞ്ഞുവേ
 മെല്ലുന്ന ഭ്രമി പിളിന്റു പുരപ്പട്ട
 നല്ലുയു പൊന്നനീരെല്ലിക്കം
 ഉള്ളംഗ ഗോപുര മുംഖങ്ങളിൽം നിന്നു
 കത്തുന തീകനലെന്നപോലെ
 പത്തരമാറ്റുക തക്കപ്പുകാശതെ
 കത്തികവൻ നിരം കലഞ്ഞം
 പത്തനവപദ്മ കതി നിരക്കെപ്പുരപ്പട്ട
 പത്രത്തിക്കൊക്കെ പ്രകാശതോടെ
 മിത്രം പവിഴം മരതകം മാണിക്കു-
 മൊത്തവിളങ്ങും മതിലുകളിലം
 അപ്പുട്ടിക്കപ്പും ശേഷങ്ങളിലം, പിന്നെ
 സപ്പുട്ടിക്കും തടാകങ്ങളിലം

പച്ചക്കല്ലുംതന നില്ലതൊഴുകം നീ
 കൂട്ടത്തിലുത്തമ വുക്കുങ്ങങ്ങളിം
 ഉച്ചത്തിലുജ്ജോരേഴനിലമാടങ്ങൾ
 മെച്ചത്തിൽ മാളിക വീമികളിം
 മഞ്ഞം മറകളിം മാടപ്പുരകളിം
 മറഡം പലപല ഗ്രഹങ്ങളിം
 കൊട്ടിലും കട്ടിലും മേക്കട്ടി മെത്തകൾ
 തട്ടം പതിനെട്ട് കൈട്ടകളിം
 പട്ടകൾക്കാണ്ട വിതാനങ്ങളിം, മൺ
 കൊട്ടതുള്ളങ്ങൾ പുറത്തുള്ളം
 നാടകഗാലകൾ വാട കിടങ്ങുകൾ
 ഷേടിക ഷേടികൾ, വീഴകളിം
 ശ്രോടകഗാലപകൾ, റാടകഗാലകൾ
 പാംകഗാലം വിഗ്രഹങ്ങളിം
 അട്ടങ്ങളിം മൺിയട്ടങ്ങളിം, പല
 ചട്ടങ്ങളിങ്ങനെ ഭംഗിയേണ
 പവച്ചുന്ന വന്ന പ്രകാശിച്ച, വിസ്യു-
 മാട്ടു പിട്ടലിതോനമമോ.
 വെള്ളപ്പള്ളിക പതിച്ചുള്ള ദോഷകൾ
 വെള്ളം നിറഞ്ഞങ്ങളും നിൽക്കുണ്ടാം
 ഉള്ളിലെ സപ്പട്ടകൊണ്ടിപ്പുണ്ടത്ര
 വെള്ളമില്ലുന്ന ഭേദിച്ചപോകം
 വെള്ളമില്ലാത്ത പ്രാണങ്ങളിൽപ്പിനെ
 വെള്ളം വളരെയുണ്ടുന്ന ദോന്നം.

യമ്മ ഓറംകൊണ്ട ജഗത്തു ജയിച്ചോരു
യമ്മാത്മജന വസിച്ചുകരംവാൻ
ശമ്മാനങ്ങളം ചെമ്പു സഭാ, വിശ്വ-
കമ്മാവിനേക്കാർ വിശ്വജീവൻ മയൻ.

പാഠം നാല്പത്തു്.

പഞ്ചലോഹങ്കൾ.

ലോഹങ്കൾ ധാതുവർദ്ധത്തിൽ പെട്ടവയാകന്നു. ഈ വ വനികളിൽനിന്നും വെട്ടിയെടുക്കുകൂണ്ടു. ലോഹങ്ങളിൽ എഴുപത്തൊമ്പു തരമുണ്ടെന്നും ദ്രോഗർഡണാബും ഒരു നാർക്കോപിടിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനമായവ ചെമ്പ്, ഇരിബ്, സപ്രിം, വൈള്ളി, ഇംഗ്ലം ഇവയാകുന്നു. ഇവയാണ് പഞ്ചലോഹങ്കൾ എന്നു പറയുന്നതു്. ഇവ പ്രകാരമുണ്ടാക്കുന്നതും, അടിച്ച പരത്തുകയും കൂടിയായി വലിച്ച നീട്ടകയും ചെയ്യാവുന്നതും, ശബ്ദകരായും, ഭാവുവമായിട്ടിട്ടാക്കുന്നതും.

ചെമ്പ്—ഈ വനികളിൽ നിന്നെടുക്കുന്ന സമയത്തു വിലപ്പോരു ത്രുഖുമായും വിലപ്പോരു മണംലോറും മറ്റു ത്രുഖുലസാധനങ്ങളോടും ചേർന്നു ഇരിക്കും. അതു ലുമായ ചെമ്പ് കാച്ചി ത്രുഖിചെയ്യുന്നു. തെയ്യുംനോടു ചെമ്പിന പ്രകാശം കൂടിക്കൂടി വരുന്നതാണ്. ഈ തിന്നു വൈശിശ്രേഷ്ഠക്കാർ ദൈത്യരിട്ടി കുന്നുണ്ട്.

ചെമ്പ് അടിച്ച പരത്തി പലകകളാക്കി പയത്തരം വീട്ടപാതുക്കളാക്കാനുപയോഗിക്കുന്നു. ആ പലകകൾ കേൾക്കുകയും കരം മേൽപ്പുരു മേയുന്നതിനായി

ഓടിന പകരം ഉപയോഗിക്കുവും ചെയ്യുന്നു. അംഗം, കാലം, ചങ്കം മുതലായ നാണ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ചെന്നാൻ ഉപയോഗിക്കുമ്പുട്ടുന്നതു്.

ചെന്നുപാത്രങ്ങൾ ഒക്സിജനപദാർത്ഥങ്ങൾ പാകം ചെയ്യുന്ന ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഈ തുയം പൂശിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം സ്റ്റാച്ചു് എന്ന ഒരു വിശദ വ്യം ഒക്സിജനപദാർത്ഥങ്ങളാട്ട് ചേന്ന് ശരീരത്തിൽ സുവായേടുകളിലുണ്ടാക്കുന്നതാക്കുന്നു. ഒരു ചെന്നുപാത്രത്തിൽ മൊരോ തെരോ വെച്ചായ്ക്കുഹാ കഴിയുമ്പോൾ ദസ്താ ഭിണ്ടാക്കുന്നതിൽക്കൂടുതൽ കാരണമും അതിലെ വിശദവുമാകുന്നു.

പൊന്നുകൊണ്ടും വെള്ളികൊണ്ടും നാണ്യങ്ങൾ വളരുതുന്നും ഏഴുപ്പത്തിൽ തേയാതേയും ഇരിക്കുന്നതിനും റബ്ബുകരമാകുന്നതിലേക്കും ഈ രണ്ട് ലോമ്പങ്ങളാട്ട് ചെന്നു ചേക്കാറുണ്ടു്. ചെന്നു തുഡിനാക്ക തേരാട്ട് ചേർത്താൽ പീതമുള്ളും ഈ തുയേരാട്ട് ചേർത്താൽ അതിനും അതിലെ വിശദവുമാകുന്നു.

ഇരിന്നു—ലോമ്പങ്ങളിൽ വെച്ചു് ഏറ്റവും ഉപയോഗമുള്ളതു് ഇരിന്നുകുന്നു. അതിനാൽ ഇതിനു ലോമ്പരാജാവു് എന്ന പേര് യുക്തംതന്നെന്നു. വനികളിൽനിന്നുണ്ടാക്കുമ്പോൾ ഇതു മുൻ്ന്, ഗസ്യകം മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങളാട്ട് ചേന്നതായിരിക്കും. ഈ അശുദ്ധലുമായ ഇരിന്നു് ഉടച്ച ചുള്ളിയിൽ വെച്ചു വിരുക്കാക്കുന്നതിൽ ചെയ്യുന്ന മുട്ട് പിടിപ്പിക്കുവും അദ്ദേഹം ഗസ്യകം ആവിശ്യം പരിശോധിക്കുവും ചെയ്യുന്നു. ശേഷിച്ച ഇരിന്നു നിലക്കാറിയും ചുണ്ണാനും ചേത്തു് വലിയചുള്ളിയിൽ

വെച്ച പിന്നെയും ചുട്ട പിടിപ്പിക്കുകയും ആ സമയം തുറ്റ് ഇരിന്നുങ്കി അടക്കതു വെച്ചിരിക്കുന്ന പാതയിൽ ചേന്ന വീഴുകയും വെച്ചും ആതു പിന്നെ യഞ്ഞക്കുയ്ക്കു കുലിഡ്രു വാർത്തയ്ക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയെടുക്കുന്ന ഇരിന്നി എ വാർപ്പിരിന്നു് എന്ന പേര് പറയും.

വാർപ്പിരിന്നു വേഗത്തിലുടയ്ക്കുന്നതും അടിച്ചു നീട്ടു വാനോ പഴപ്പിച്ചു കുട്ടിയോജിപ്പിക്കാനോ പാടില്ലോത്തു തുറ്റു ആകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു കൂടുകൾ, തുണികൾ, ചങ്ങ ക്കുദൾ, അഴികൾ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുപ്പെടുന്നു.

വാസ്ത്വിരിന്നു് ഉല്ലാസിൽ വെച്ചുങ്കി ചുററിക്കൊണ്ടിരും പച്ചയിരിന്നും പച്ചയിരിന്നു് ഉങ്കിയായുള്ളക്കണ്ണം ആയിരത്തീരുന്നു.

പച്ച ഇരിന്നു വളരെ ഉറപ്പുജീതും വളച്ചായു വളരുന്നതും അടിച്ചു നീട്ടുകയോ പരത്തുകയോ ചെയ്യാവുന്നതും ആകുന്നു. ഇതിന്റെ തുണികൾ പഴപ്പിച്ചു യോജിപ്പിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഇരിന്നുപാതയുടൾ, ചങ്ങലകൾ, കോടാലികൾ, മൺവെട്ടികൾ മുതലായവ ഇന്ത്യാ ഇരിന്നുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാക്കുപ്പെടുന്നതു്.

ഉങ്കണ്ണു—ഈതു് വാസ്ത്വിരിന്നിനേപ്പോലെ വേഗത്തിലുളക്കാവുന്നതും പച്ചയിരിന്നിനേപ്പോലെ അടിച്ചു പരത്താ ചുന്നതും ആകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് പീരകികൾ, ഇലക്കുപ്പുകൾ, പലവിധ വാഴുകൾ, കുന്തങ്ങൾ, കത്തികൾ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. ഉങ്കണ്ണ പഴപ്പിച്ചു ഉടനെ വെള്ളത്തിലിട്ട് തണ്ണപ്പിച്ചായുള്ള വളരെ കടപ്പു മാത്രതായിരത്തീരും. പക്ഷേ വേഗത്തിലുള്ള കുരുക്കയും.

ചെയ്യും. സാവധാനത്തിൽ തണ്ടപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം അതു് എഴുപ്പത്തിൽ ഉടയുന്നതല്ലെന്ന മാത്രമല്ല നല്ല പതിഥാഡ്യുന്നതുമാകും.

വെള്ളി—ഈതു വിലപിടിച്ചു ലോധിക്കുന്ന നേന്നാകുന്നു. ഈതിനു നല്ല വെശമായും ശോഭയും ഉണ്ട്. ഈതു തുലമായിട്ടും മറ്റു പജാത്മകങ്ങളോടും ചേര്സം കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. വനികളിൽനിന്നെടുക്കുന്നോരും ഈതു സാധാരണയായി ദാഖകത്തോടും ഇത്യത്തോടുംമറ്റും ചേര്സിരിക്കും. ഈതു രസത്തോടും ചേരുത് ഉലകളിൽവെച്ചുകൊണ്ടാൽ രസം ബാഷ്പമായി പരിണമിക്കുയും തുലമായ വെള്ളി ശേഖരിക്കുയും ചെയ്യും. ഈതിൽ ഒരിക്കലും തുകയും കയറുകയില്ല. ഈതിന്റെ നിറം ഇടയ്ക്കു മങ്ങുമെങ്കിലും നല്ലവല്ലോ തടച്ചാൽ പണ്ടത്തെപ്പോലെ ശോഭയുണ്ടായിരിക്കുയും ചെയ്യും. വെള്ളിക്കു ധാരീക്കാരുണ്ടുണ്ടും പാത്രങ്ങളിൽ ക്രഷണപാത്മകങ്ങളോ പാനിയങ്ങളോ ആക്കിവെക്കുന്നതിൽ ദയപ്പെട്ടവാനോന്നമില്ല. തുലവെള്ളിക്കു മാർക്കവാ അധികമിളിക്കുകൊണ്ടു ചെന്നു ചെത്താണു നാണ്യങ്ങളിലും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുന്നതു്.

സപ്രിം—ഈതു് എററാച്ചും വിലപിടിച്ചു കൈ ലോമാകുന്നു. ഈതിന്റെ നിറധൂം കാണിയുമാണു് ഈതിനു് രാകർഷണശക്തിയുണ്ടാക്കുന്നതു്. സപ്രിംവനികളിൽ മിക്ക പ്രദേശങ്ങളിലും യുലമംഗങ്ങളായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അലക്കൂറയും തുടക്കപിയ പല മഹാന്മാരം ഓരോരാജ്ഞങ്ങളും ആകുമിച്ചുതുരുത്തിനവേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു. തുടിന്റെ നാറം. മഞ്ചകയില്ലെന്നും ഈതു വച്ച

യുവിനോടോ ജലത്തോടോ ചേൻ തുപാനരപ്പടക്ക തില്ലുന്നുജ്ഞതാണ് ഇതിന് ഒരു പ്രധാനമുള്ളജ്ഞത്തു്. ഈ എല്ലാ ലോഹങ്ങളിലുംവെച്ചു് എററവും കനമുള്ള കനാകനം.

സപ്ലാനം മുളമായും മറ്റ് ധാരുപരവുങ്ങേണ്ട ചേർന്നു പുതിയിൽ കണ്ട് വരുന്നണ്ട്. അതു സൗമ്യമോ ഗംഡമോ ചേത്താണു മറ്റ് പഥാത്മങ്ങളിൽനിന്ന് വേർപെട്ടത്തുന്നതു്. ഇന്ത്യയിൽ മെസൂർ, കൊടക്, വയനാട് മുതലായ ദിക്കകളിൽ സപ്ലാനവനികളാണ്. അമേരിക്കാ, അഫ്രിക്കാ മുതലായ ദിക്കകളിലെ നദികളിൽ സപ്ലാനത്തരികൾ അടിയിലുണ്ട് മണ്ണലോടു ചേർന്നിരിക്കണം. അതുകൂടും അരിച്ചുട്ടുരു രസം ചേര്ത്ത് മുട്ട് പിടിപ്പിച്ചാൽ രസം ബാജ്ജമായി പോവുകയും മുളമായ സപ്ലാനം ശേഷിക്കയും അച്ചെയ്യാണ്.

സപ്ലാനത്തോടു സപ്ലാനു ചെന്നു ചേത്തിട്ടാണു പലവിധി ആരോഗ്യങ്ങളിലും നാണ്യങ്ങളിലും ഉണ്ടാക്കുന്നതു്.

ഈയം—സപ്ലാനകഴിഞ്ഞാൽ എററവും കനമുള്ള ലോഹം ഇ ഉയമാക്കനാ. ഈ മാർദ്ദവമുണ്ടായും മുട്ടുട്ടു യാൽ വേഗത്തിൽ ഉരക്കുന്നതും ആകന്നു. ഈ പ്രധാനം കുടാതെ ബെട്ടിക്കിഴക്കക്കയോ വള്ളക്കക്കയോ അടിച്ച പരാഗ്രക്കയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഈ കൊണ്ടു പലവിധി പാതയ്ക്കും ചെറുകുട്ടകളും ഉണ്ടാക്കുന്നണ്ട്.

